

PASIONSKA
BAŠTINA

28.
svečanosti

6.-17. travnja 2019.

PASIONSKA
BAŠTINA

28.
svečanosti

6.-17. travnja 2019.

PASIONSKA BAŠTINA 2019.
6.-17. travnja

utemeljitelji udruge Pasionka baština:

†akademik Nikola Batušić, †akademik Jerko Bezić, akademski slikar Josip Botteri-Dini, †mr. Antun Celio-Cega, mr. Jozo Čikeš, †Zvonko Festini, prof., dr. Darko Lukić, vlč. Vlado Magić, g. Mladen Martić, prof. dr. Stjepan Pepeljnjak, †prof. dr. Petar Selem, †akademik Ante Stamać, †mo. Ljubo Stipišić, Davor Šišmanović, prof.

umjetnički direktor Pasionke baštine:
mr. sc. Jozo Čikeš

KATALOG

nakladnik: Pasionka baština, Zagreb
Barutanski breg 20
tel.: 01 24 21 537
mob.: 091 52 65 364
e-mail: jozo.cikes@gmail.com
www.croatianhistory.net/etf/pasion.html
www.pasionka-bastina.hr

za nakladnika: Jozo Čikeš

urednica: Dijana Hrebak

korektura: Kristina Čikeš

grafičko oblikovanje: Gordana Karabogdan

tisak: INTER NOS, Zagreb

naklada: 100

pokroviteljstvo:
Gradska skupština Grada Zagreba

Potpورا:

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Gradska skupština Grada Zagreba
Gradski ured za kulturu Grada Zagreba
Hrvatsko društvo skladatelja
Turistička zajednica grada Zagreba

zahvaljujemo na suradnji:

Muzej Mimara
Društvo hrvatskih književnika
Zagrebačka katedrala
Crkva sv. Blaža
Bazilika Srca Isusova
Crkva sv. Ivana Krstitelja
Crkva sv. Martina
Crkva sv. Petra
Crkva sv. Antuna Padovanskog
Studentski centar u Zagrebu
Knjižnice grada Zagreba, Gradska knjižnica
Knjižnica Marija Jurić Zagorka
Stara gradska vijećnica, Galerija Kristofor Stanković
Galerija Šira
Crkva Svetište Gospe od Utočišta, Aljmaš
Crkva sv. Ante, Bistrik, Sarajevo, BiH
Oratorij sv. Pavla, Franjevačka teologija Sarajevo, BiH
Katedrala Sv. Terezije Avilske, Bjelovar
Crkva sv. Andrije apostola, Donji Andrijevci
Crkva sv. Barbare, Draž
Crkva sv. Križa, Branjin Vrh
Crkva sv. Ivana Krstitelja, Zaprešić

Jednako zahvaljujemo i svima koji su činom, savjetom ili kojom drugom dobrohotnošću pridonijeli održavanju ovih Svečanosti.

Dvadeset i osam godina neprekinutog rada i djelovanja jedne udruge, poprilično je dugo razdoblje, naročito ako se prihvati, a to je uglavnom opće uvjerenje, da je ono kvalitetno i uspješno.

Neka mi bude dopušteno, stoga, odmah na početku zahvaliti svima koji nas kroz svo ovo vrijeme podržavaju financijski, kao i onima koji participiraju u našim projektima. I jednih i drugih nemali je broj, pa bi svako nabranje ovdje bilo gotovo nemoguće.

Dopustite stoga, istaknuti samo dvije stvari.

Krećući u projekt Pasijske baštine i uzevši kao naš moto geslo: "*Muka kao nepresušna nadahnuće kulture*", iskreno priznajem, nismo ni bili potpuno svijesni koliko dobru temu odabiremo, i koliko dubok sadržaj smo dodirnuli.

Svako naše kulturno događanje: međunarodni znanstveni simpoziji – njih 12, 8 trienalnih natječaja za novo pasionsko stvaralaštvo iz glazbe, književnosti i likovnosti, te korizmeno-uskrnsne Svečanosti njih 28 sa preko 500 priredbi, sve više nam osvjetljaju i uvjeravaju, da je Muka i Uskrsnuće Kristovo doista nepresušan izvor i nadahnuće cijelokupnog života, dakle kulture, da je Pasion naprosto epicentar onoga što nazivamo zapadno-europskim kulturnim prostorom, a da je europska prošlost i budućnost bez njega nazamisliva i neodrživa.

Mišljenja sam, da su danas mnogobrojne uvezene tzv. kulturne ponude, bez svoga čvrstog i dubokog izvorišta, te da kao takve nisu kultura i da završavaju u zemlji Nigdiji. Zadnja događanja u Europi i svijetu o tome veoma tragično govore.

Drugo, što mi se čini veoma važnim jest svijest o dugoj europskoj tradiciji *jedinstva u različitosti*, koje nam je namrlo toliko kulturnih sadržaja, da se nadolazeće generacije mogu nad njima trajno nadahnjivati, stvarajući na njima nove vrijednosti koje će doprinjeti procvatu zapadno-europske kulturne ponude.

Pasijska baština kroz svoje djelovanje i programe želi upravo to: otkrivati, njegovati i stvarati.

U Europi nacija i jedinstvu različitosti i hrvatska kulturna ponuda ima još toliko toga otkriti na zajedničkom europskom stablu, kako bi i sebi i drugima oko nas, pokazali i dokazali da smo bili i ostali kreatori, a ne samo puki participanti nama nečeg stranog i tuđeg.

Stoga, kažimo otvoreno, i ne prihvaćajmo zov nekih novih sirena, koji nam nude neka "nova" čitanja naše prošlosti i budućnosti.

Nadam se, da će i ovogodišnji program 28. Svečanosti Pasijske baštine potvrditi da znamo, tko smo, što smo i kamo idemo.

mr. sc. Jozo Čikeš,
predsjednik Udruge Pasijska baština

Program

Svečano otvorenje:

Muzej Mimara ►
Rooseveltov trg 5
u 12:00 sati

Karin Grenc – Leila Michieli Vojvoda:
O ISUSE IZRANJENI, izložba

odabir: Stanko Špoljarić
postav: Stanko Špoljarić
i Tehnička služba Muzeja Mimara

Glazbeni program:

BUNJEVAČKI PUT KRIŽA,
pasiona baština bačkih Hrvata
(pjevanje starih korizmenih napjeva uz tekst iz knjige Tomislava
Žigmanova: Bunjevački put križa)

izvode: Ženska pjevačka skupina "Prelje" Hrvatskog kulturnog
centra "Bunjevačko kolo" Subotica, Vojvodina
voditeljica: Senka Horvat
tekst čita: Lazar Cvijin

Crkva sv. Katarine ►
Katarinin trg bb
u 20:00 sati

O RES MIRABILIS, koncert
(L. Bárdos, Z. Kodály, N. Telfer, I. Lukačić, H. Purcell,
J. Busto, V. Sunko, J. S. Bach, J. Magdić, K. Odak)

izvode: Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Cappella Odak
Mihovil Buturić, *orgulje*
dirigentska: red. prof. art. Jasenka Ostojić

Crkva sv. Ivana Krstitelja ►
Nova Ves 64A
u 19:00 sati

O ČOVJEČE TUŽNI, koncert
Korizmeni i pogrebni napjevi i molitve iz Donjih Andrijevac

izvodi: KUD "Tomislav", Donji Andrijevac
glazbeni voditelj: Damir Butković
odabir građe: Matej Vinarić, Miroslava
Hadžihusejnović–Vlašček
autor programa: Matej Vinarić

Crkva sv. Martina ►
Vlaška 36
u 20:00 sati

MISERERE, koncert
(T. L. da Victoria, W. Byrd, T. Tallis, J. Gallus, A. Lotti, J. S. Bach, W.
A. Mozart, A. Vidaković, E. Cosetto, J. degl' Ivellio, B. Duda,
D. Kurilovčan, B. Vlahek, Z. Kodaly, U. Pieroni)

izvodi: Ansambli *Gospodnetić singers*
Glazbenog kluba Lisinski
dirigentska: Heda Gospodnetić

Crkva sv. Petra ►
Vlaška 93
u 20:00 sati

PASIONSKE SKLADBE, koncert
(H. Purcell, J. S. Bach, L. Boccherini)

izvode: Ingrid Haller, *sopran*
Croazzolla Concertante, komorni ansambli

Bazilika Srca Isusova ►
Palmotićeve 33
u 20:00 sati

JADNA STAZA ADAMOVA, koncert
Korizmeni napjevi iz Bača, Aljmaša i Bogdanovaca

izvode: Ženska pjevačka skupina Udruge *Tragovi Šokaca*, Bač (Vojvodina),
Pjevačka skupina KUD-a *Seljačka sloga*, Bogdanovci
voditelj: Tomislav Livaja

Ženska pjevačka skupina *Seke*, Aljmaš
voditeljica: Snježana Lakotić
narator: Tomislav Filić

odabir i animacija: Krunoslav Šokac
suradnici: Stanka Čoban (Bač), Lara Mujakić (Aljmaš), Mario Kiš (Bogdanovci)

Stara gradska vijećnica ►
Galerija *Kristofor Stanković*
Ul. sv. Ćirila i Metoda 5
u 18:00 sati

Izidor Popijač Žiga, Petar Popijač,
August Popijač:
PASIIJA SPASITELJA, izložba

odabir i postav: Stanko Špoljarić

Crkva sv. Katarine ►
Katarinin trg bb
u 20:00 sati

VIA CRUCIS OMNIUM PECCATORUM MISERIMI
(KRIŽNI PUT NAJJADNIJEGA IZMEĐU SVIJU GRJEŠNIKA),
koncert

(A. Vivaldi, G. F. Händel, P. Mascagni, E. Grieg, C. Debussy, F. Parać,
F. Chopin, D. Šostakovič, J. S. Bach, F. Schubert,
G. Fauré uz stihove Vladimira Nazora)

izvode: Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
solistice: Veronika Čiković, *harfa*
Eva Šulić, *violina*
Lana Lucija Horvatić, *violončelo*

recitator: Toma Medvešek, student Akademije dramskih umjetnosti
umjetnički voditelj: Jože Haluza, red. prof. art.

Muzej Mimara ►
Rooseveltov trg 5
u 19:00 sati

Joseph Haydn: **ŠEDAM POSLJEDNIJH KRISTOVIH**
RIJEČI NA KRIŽU Hob XX:1c, koncert

izvodi: prof. Ante Milić, *klavir*, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

Zagrebačka katedrala ►
Kaptol 31
u 20:00 sati

KORIZMENO-USKRSNI KONCERT, orgulje
(S. F. Kovács, J. S. Bach, J. Arcadelt, F. Liszt, F. Schubert)

izvodi: Szilárd Kovács, orguljaš pečuške katedrale, Mađarska

11. 4.
ČETVRTAK

Knjižnica Marija Jurić Zagorka ▶ Slaven Miličević: **MUKA** – reljefi, izložba
Krvavi most 2
u 13:00 sati
o izložbi govori: Barbara Vujanović

Crkva sv. Ivana Krstitelja ▶
Nova Ves 64A
u 19:30 sati

**KORIZMENI
GLAZBENI VIJENAC**, koncert
(uz 100-tu obljetnicu izdanja
Hrvatske crkvene pjesmarice, a. D. 1919.)
izvodi: Udruga A–dur
tekst čita: Ivica Ivanković
odabir i animacija: Matija Podnar, Ivica Ivanković

Crkva sv. Martina ▶
Vlaška 36
u 20:00 sati

O, DAJ MI SNAGE, BOŽE MOJ, koncert
(K. Kolb, Lj. Kuntarić, J. S. Bach)

izvode: Eva Kirchmayer Bilić, *orgulje*
Henrik Šimunković, *bas bariton*

12. 4.
PETAK

Crkva sv. Antuna Padovanskog ▶
Ul. Sveti Duh 31
u 20:00 sati

SVITLA NOĆ,
VII. korizmeno–glagoljaški koncert Zagrebačkih klapa
organizacija: Joško Čaleta, Davor Capković

Crkva sv. Katarine ▶
Katarinin trg bb
u 20:00 sati

”AH, MOJ KRIŽU, GORKA ŽELJO”,
koncert

izvode: Muški pučki pjevački sastav župe Sv. Jure – Žeževica,
Mješoviti pjevački sastav iz župe Zadvarje,
pučki pivači Župe Uznesenja BDM– Blato na Cetini
odabir i animacija: Joško Čaleta, Marijo Krnić, Jure Šaban–Stanić

13. 4.
SUBOTA

Studentski centar, ▶
Francuski paviljon
Savska 25
u 17:00 sati

Dražen Trogrlić: **KRIŽNI PUT**, izložba
postav i odabir: Dino Milinović

Bazilika Srca Isusova ▶
Palmotićeva 33
u 20:00 sati

JA SAM USKRŠNUĆE I ŽIVOT, koncert
(Lj. Stipišić, F. S. Vilahr–Kalski, M. Demović, D. Bortnijanski,
S. Klanac–Tulić, Š. Marović, te korizmeni pučki napjevi
solinskog kraja)

izvode: Vokalisti Salone, Solin
umjetnički voditelj: mo. Mirko Jankov

Crkva sv. Blaža ▶
Prilaz Gjure Deželića 64
u 20:00 sati

GOSPIN PLAČ, koncert
izvodi: Ansambli narodnih plesova i pjesama Hrvatske LADO
dirigent: Bojan Pogrmilović

14. 4.
NEDEJELJA

Crkva sv. Katarine ▶
Katarinin trg bb
u 20:00 sati

SVI KRŠĆANI, PLAČITE..., koncert
Kajkavske korizmene pjesme okolice Zaprešića i korizmeni napjevi
podunavske Baranje
izvode: KUD Kupljenovo – Kupljenovo (Zaprešić)
Mario Kambić, *orgulje*
odabir i animacija: Ivica Ivanković, prof.
organizacija: Filip Golubov Car
Marija Ivanković

15. 4.
PONEDEJELJAK

Knjižnice grada Zagreba, ▶
aula Gradske knjižnice
Starčevićev trg 6
u 13:00 sati

**PAŠIONSKO BLAGO GRADSKÉ
KNJIŽNICE: MUKA I USKRŠNUĆE U
KNJIŽEVNIM I LIKOVNIM DJELIMA**, izložba
autori izložbe: Igor Pugelnik, Željko Vegh

Dvorana Vijenac ▶
Kaptol 29
u 18:00 sati

Iva Čuvalo: **GRLITI NEBO**, promocija zbirke pjesama

Crkva sv. Katarine ▶
Katarinin trg bb
u 20:00 sati

STABAT MATER, koncert
(J. Haydn, A. Dvořák, L. Boccherini, J. S. Bach, F. B. Mendelssohn,
D. Buxtehude, A. Vivaldi, G. Böhm)

izvode: Željka Martić, *sopran*
Neda Martić, *mezzosopran*
Mirta Kudrna, *orgulje*

16. 4.
UTORAK

Galerija Šira ▶
Preradovićeva 13
u 18:00 sati

MOJ DOŽIVLJAJ MUKE, izložba radova studenata
Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu
koordinacija na ALU: izv. prof. art. Tomislav Buntak

Crkva sv. Petra ▶
Vlaška 93
u 20:00 sati

Gabriel Fauré:
REQUIEM, op. 48 / **MESSE BASSE**, koncert
izvodi: Zbor Muzičke akademije Univerziteta u Sarajevu, BiH
Fuad Šetić, *orgulje*
dirigentica: Alma Aganspahić

17. 4.
SRJEDA

Društvo hrvatskih književnika ▶
Trg bana J. Jelačića 7
u 12:00 sati

LIRIKA VELIKOG PETKA –
Dragica Vranjić–Golub: **RIJEČ ZA RIJEČ**
odabir: Đuro Vidmarović
Proglašenje nagrađenih na VIII. trienalnom književnom natjecanju Pasionske baštine i DHK

Crkva sv. Katarine ▶
Katarinin trg bb
u 20:00 sati

SOLI DEO GLORIA, koncert
(J. S. Bach, J. B. Lully, G. F. Händel, J. Bull)
izvode: Marica Vilibić, *violina*
Dora Dračlin, *oboa*
Katarina Javora, *orgulje*

24. 3.
NEDJELJA

Crkva Svetište Gospe od Utočišta ►
Aljmaš
u 17:00 sati

**JADNA
STAZA ADAMOVA**, koncert
Korizmeni napjevi iz
Bača, Aljmaša i Bogdanovaca

izvode: Ženska pjevačka skupina Udruge *Tragovi Šokaca*, Bač (Vojvodina),
Pjevačka skupina KUD-a *Seljačka sloga*, Bogdanovci
voditelj: Tomislav Livaja

Ženska pjevačka skupina *Seke*, Aljmaš
voditeljica: Snježana Lakotić
narator: Tomislav Filić

odabir i animacija: Krunoslav Šokac
suradnici: Stanka Čoban (Bač), Lara Mujakić (Aljmaš), Mario Kiš (Bogdanovci)

30. 3.
SUBOTA

Crkva sv. Ante ►
Bistrik,
Sarajevo (BiH)
u 19:00 sati

O RES MIRABILIS, koncert
(L. Bárdos, Z. Kodály, N. Telfer, I. Lukačić, H. Purcell,
J. Busto, V. Sunko, J. S. Bach, J. Magdić, K. Odak)

izvode: Komorni zbor Muzičke akademije
Sveučilišta u Zagrebu
Cappella Odak
Mihovil Buturić, *orgulje*

dirigentica: red. prof. art. Jasenka Ostojić

31. 3.
NEDJELJA

Oratorij sv. Pavla ►
Franjevačka teologija
Sarajevo (BiH)
u 09:30 sati

7. 4.
NEDJELJA

Katedrala Sv. Terezije Avilske ►
Bjelovar
u 19:00 sati

31. 3.
NEDJELJA

Crkva sv. Andrije apostola ►
Donji Andrijevi
u 19:00 sati

O ČOVJEČE TUŽNI, koncert
Korizmeni i pogrebni napjevi i molitve iz Donjih
Andrijevac

izvodi: KUD "Tomislav", Donji Andrijevi
glazbeni voditelj: Damir Butković
odabir građe: Matej Vinarić, Miroslava Hadžihusejnović-Valašek
autor programa: Matej Vinarić

6. 4.
SUBOTA

Crkva sv. Barbare ►
Draž
u 19:00 sati

SVI KRŠĆANI, PLAČITE...., koncert
Kajkavske korizmene pjesme okolice Zaprešića i korizmeni
napjevi podunavske Baranje

7. 4.
NEDJELJA

Crkva sv. Križa ►
Branjin Vrh
u 19:00 sati

izvode: KUD Kupljenovo – Kupljenovo (Zaprešić)
Mario Kambić, *orgulje*

odabir i animacija: Ivica Ivanković, prof.
organizacija: Filip Golubov Car,
Marija Ivanković

12. 4.
PETAK

Crkva sv. Ivana ►
Krstitelja
Zaprešić
u 19:30 sati

Svečano otvorenje:

Karin Grenc – Leila Michieli Vojvoda: O ISUSE IZRANJENI,

izložba

odabir: Stanko Špoljarić

postav: Stanko Špoljarić i Tehnička služba Muzeja Mimara

U svom kiparskom opusu **Karin Grenc** (Split, 1971.) najveću pažnju posvećuje motivima kršćanske ikonografije, poglavito temama vezanim uz Kristov kalvarijski hod. Oblikuje djela u drvetu, pretežno oblicima nađenim u prirodi, uočavajući u njima formu pogodnu (uz dakako određene intervencije na osnovi volumena) za određenu ideju. Primjena odbačene predmetnosti ima i svoju potresnu konotaciju koju je Karin produbljivala i mjerom asocijativnog do

pune uvjerljivosti prikaza u upućenosti transcendentnom. U materijalu drveta, poštujući njegovu vitalnost, naglašava oporost površine i mase, ističući pukotine, brojne ožiljke i užljebljenja, nalazeći u teksturi ploha odgovarajući karakter drveta za sadržaj svojih ostvarenja, u sintezi kiparske i slikarske komponente. Struktura razorenih ploha, rasapa i bola, nosi kromatiku drveta, razložno uzdignute minimalnom upotrebom boje. Slijed scena Križnog puta ima svoj motivski okvir, s jedne strane Posljednjom večerom, a s druge Večerom u Emausu. U svojoj umjetnosti sakralnog znaka Karin Grenc, je vođena Evandeljem, iskru realističnog razradila ekspresionističkom slobodom, služeći se i povremenom gigantizacijom detalja, srazom različitosti, konkretnim i simboličnim metalnim (čavli, žica) elementima na tkivu skulptura, donoseći svoj iskreni doživljaj Kristove muke.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

Leila Michieli Vojvoda (Zagreb, 1952.) na skupnim izložbama svečanosti Pasionke baštine, (dobivši 2016.godine i nagradu), sudjeluje niz godina. Na ovogodišnjem samostalnom istupu predstavlja svoja recentna ostvarenja, ali i nekoliko djela ranijeg stvaralačkog perioda, pokazujući kontinuiranu (uz interes i za druge teme) povezanost s motivom Pasije. U stilistici ekspresionističke pokrenutosti izrazila je osobnost urastanja u dramu Golgote, osebnim vidom figuracije, gradeći slike snažnom gestualnošću, s razložnim stupnjem deformacije. U izrazu umjetničke otvorenosti površina slike ispunjena je mrljolikim oblicima i jakim grafizmima, linijama često oslobođenim od strogog praćenja forme, sa sukladnošću likovne dinamike slojevitosti motiva. Boja nanijeta žestinom poteza, s prevladavanjem zračenja metaforičnog crvenog sastavnica je emocionalnosti prizora, uprisutnjena u doslovnosti izgleda, ali i naslućena ispod epiderme zbivanja. U slici boli na Kristovom putu otkupljenja, u neopipljivoj dimenziji duhovnosti ozračja. Leila Michieli Kristovu žrtvu i patnju povezuje s opće ljudskim stradanjem kroz povijest, preko slike grča ali i meditativnosti.

L. M. Vojvoda, 'Treći pod pod križem', akrilik na vlaknatici, 2019.

U segmentu izložbe Leila se predstavlja digitalnim grafikama interpretirajući motiv muke likovnim metamorfozama, u odnosu čitkosti figure i oblika na pragu apstrakcije.

prof. Stanko Špoljarić

* * *

Glazbeni program :

BUNJEVAČKI PUT KRIŽA,

pasionska baština bačkih Hrvata

(Pjevanje starih korizmenih napjeva uz tekst iz knjige Tomislava Žigmanova: Bunjevački put križa)

STARI KORIZMENI NAPJEVI

izvodi: Ženska pjevačka skupina "Prelje" Hrvatskog kulturnog centra "Bunjevačko kolo" Subotica, Vojvodina

voditeljica: Senka Horvat

Tekst iz knjige T. Žigmanova: *Bunjevački put križa*

Pripravna molitva,

VI. postaja: Veronika daje Isusu otarak;

VIII. postaja: Isus tiši plačuće žene;

Završna molitva

govori: Lazar Cvijin

Pasionska baština bačkih Hrvata

Bunjevački Put križa: *Za osobnu pobožnost virujućeg svita*

"Bunjevački Put križa" autora Tomislava Žigmanova pisan je na bunjevačkoj ikavici. Uz tekst 14 postaja Puta križa nalaze se tekst i napjev po Lajči Budanoviću koji je po sjećanju zapisala Đula Milodanović, a notirao Vojislav Temunović.

Prelje HKC Bunjevačko kolo

Ženska pjevačka skupina "Prelje" djeluje u Hrvatskom kulturnom centru "Bunjevačko kolo" u Subotici od 2016. godine. Skupina ima petnaestak mladih djevojaka koje njeguju tradicijsku pjesmu bačkih Hrvata. Nastupaju na godišnjim koncertima Centra kao i na manifestacijama hrvatskih udruga i institucija u Vojvodini.

O RES MIRABILIS, koncert

(L. Bárdos, Z. Kodály, N. Telfer, I. Lukačić, H. Purcell,
J. Busto, V. Sunko, J. S. Bach, J. Magdić, K. Odak)

izvode: Komorni zbor Muzičke akademije
Sveučilišta u Zagrebu
Cappella Odak
Mihovil Buturić, *orgulje*

dirigentica: red. prof. art. Jasenka Ostojić

Program :

Lajos Bárdos (1899.-1986.): *O languens Jesu*

Zoltán Kodály (1882.-1967.): *Stabat Mater*

Nancy Telfer (1950.): *Agnus Dei* iz *Missa Brevis*

Ivan Lukačić (1575.-1648.): *Panis Angelicus* iz *Sacrae cantiones*, za zbor i orgulje

Henry Purcell (1659.-1695.): *Remember Not, Lord, Our Offences*, za zbor i orgulje

Javier Busto (1949.): *Ave Maria*, za zbor i orgulje

Vlado Sunko (1954.): *Ave Maria*

Johann S. Bach (1685.-1750.),

Knut Nystedt (1915.-2014.): *Immortal Bach*

Josip Magdić (1937.): *Oči joj gorski izvori* iz oratorija
Fidelissima advocata Croatiae, op.
181

Krsto Odak (1888.-1965.): *Staroslavenska misa* op. 12, za zbor i orgulje

O programu:

O res mirabilis! Naše koncertno putovanje ko-
rizmenim stazama započet ćemo prekrasnim zbor-
skim minijaturama *O languens Jesu* i *Stabat Mater*
mađarskih velikana i suvremenika Bárdosa i Kodálya,
i to zajedničkim izvođačkim snagama Cappelle Odak
i Komornog zbora Muzičke akademije. Nancy Telfer,
kanadska skladateljica zastupljena je decentnim stav-
kom *Agnus Dei* iz *Missa Brevis* pisanim za ženski zbor
u izvedbi Cappelle Zinke, ženskog sastava Cappelle
Odak. Komorni zbor Muzičke akademije samostalno
će izvesti tri skladbe uz pratnju orgulja. *Panis Angeli-
cus* šibenčanina Ivana Lukačića ranobarokni je met
iz zbirke *Sacrae cantiones* tiskane u Veneciji davne
1620. godine. Istom stoljeću, par desetljeća kasni-
je, pripada djelo jednog od najznačajnijih engleskih
skladatelja Henrya Purcella *Remember Not, Lord, Our
Offences*. Dvije Ave Marie suvremena su djela, prva
nastala iz pera španjolskog skladatelja Javiera Busto
a druga hrvatskog skladatelja sa splitskom adresom
Vlade Sunka u izvedbi malog sastava Cappelle Odak.
Immortal Bach se temelji na Bachovoj skladbi nastaloj
1736. godine, čiji je prekrasan duhovni tekst *O, dođi
slatka smrti... daj mi mir* djelo nepoznatog autora.
Obrada norveškog skladatelja Knuta Nystedta donosi
splet akustički zanimljivih, brojnih disonanci i njihovih
gotovo meditativnih rješenja. Kontrastno djeluje
melodiozna marijanska skladba za ženski zbor *Oči su
joj gorski izvori* iz oratorija *Fidelissima advocata Cro-
atiae* op. 181 Josipa Magdića, čiji životni put pove-
zuje Sarajevo i Zagreb. Tekst skladbe napisao je fra
Vice Blekić, rođen u Bosni i Hercegovini, koji je svoj
plodni životni i radni vijek proveo u Hrvatskoj. I na
koncu, harmonijski bogata *Staroslavenska misa* op.
12, za zbor i orgulje jedno je od onih djela kojim se
Krsto Odak zaslužno upisuje u plejadu velikih hrvat-
skih skladatelja.

Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu je u prošlom desetljeću nastupao u brojnim prigodama, od Dana sveučilišta do Muzičkog biennala Zagreb. Osmišljen kao izborni kolegij, Komorni zbor okuplja studente svih odsjeka Muzičke akademije. Osnovan je s idejom njegovanja specifičnog zborskog repertoara, od *a cappella* programa do najraznovrsnijih suradnji s brojnim ansamblima i solistima. Tijekom svojih devet koncertnih sezona održao je niz cjelovečernih koncerta u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, Hrvatskom glazbenom zavodu, Muzeju za umjetnost i obrt, Crkvi sv. Franje Asiškog, Crkvi sv. Katarine, u Muzeju Mimara u Zagrebu, u Franjevačkoj crkvi u Samoboru, na Svečanostima Pasijske baštine, Samoborskoj glazbenoj jeseni, Festivalu adventskih i božićnih pjesama Zagreb 2018, Muzičkom biennalu te u Kazinskoj dvorani, Ljubljana (Slovenija).

Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

Uz Komorni zbor nastupali su renomirani umjetnici: Catherine MacKintosh, violina, (Velika Britanija), Pavao Mašić, orgulje, Tamara Cocha Mandić, flauta, Diana Grubišić Čiković, harfa, Pavle Zajcev, violončelo, te ansambl: Komorni ansambl UMZE (Mađarska), Samoborski gudači, Komorni gudački orkestar, biNg bang – ansambl udaraljki, Jazz ansambl i Barokni ansambl Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. 2016. godinu Komorni zbor je započeo nastupom na svečanom koncertu *Vivat Academia* u dvorani Blagoja Berse Muzičke akademije, kojeg je izravno prenosila Hrvatska radiotelevizija.

Posebnu pozornost zbor posvećuje hrvatskom zborskom repertoaru, te bilježi praizvedbe skladatelja Josipa Magdića, Tomislava Uhljaka, Sanje Drakulić, Ivana Josipa Skendera, Ante Knešaureka, Frane Đurovića, Marka Bertića i Brune Vlaheka.

Komorni zbor Muzičke akademije dobitnik je Posebne Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu u akademskoj 2011/12. godini. Osnivač i umjetnički voditelj Komornog zbora Muzičke akademije je red. prof. art. Jasenka Ostojić.

Cappella Odak, nazvana prema skladatelju Krsti Odaku, mješoviti je pjevački zbor koji djeluje pod okriljem udruge Collegium pro arte. Nastao jedinstvenim spojem pjevača dvaju ansambala, ženskog zbora Cappella Zinka i nekadašnjih pjevača Zagrebačkih dječaka, Cappella Odak rezultat je dugogodišnjeg umjetničkog i pedagoškog rada dirigentice Jasenke Ostojić.

Prvo predstavljanje Cappelle Odak zagrebačkoj javnosti bilo je 2011. godine, praizvedbom kantate *Tuere me et libera* T. Uhljaka, u sklopu ciklusa Pasijske baštine. U nepunom desetljeću od osnutka (2010), Cappella Odak ostvarila je niz značajnih glazbenih suradnji i izvedbi: Haydnove *Paukenmesse* u Portorožu (Slovenija) s Hrvatskom komornom filharmonijom pod ravnanjem M. Tarbuka, Mahlerove *8. simfonije* pod dirigentskom palicom V. Gergijeva u Ljubljani i Zagrebu, glazbeno-pedagoški projekt *Pismo prijatelju* pod pokroviteljstvom British Councila, Mozartov *Requiem* u d-molu, u sklopu hrvatsko-japanskog memorijalnog zbora i orkestra u Zagrebu i Varaždinu, Fauréov *Requiem* s američkim gostujućim zborom Durango Choral Society u Zagrebu i sa Samoborskim gudačima, te Brahmsov *Njemački rekvijem* op. 45 na *15th Varna International Music Academy* u Beču (Austrija).

Cappella Odak je u dva navrata bila pozvana sudjelovati na prestižnom zborskom festivalu *Concorso Polifonico Internazionale Guido d'Arezzo* 2014. i 2015. godine u Arezzu (Italija), gdje je u dvije kategorije osvojila dvije Treće nagrade. Na 5. Međunarodnom natjecanju pjevačkih zborova u Ohridu (Makedonija) osvojila je Prvu nagradu. Bilježi brojne inozemne nastupe: na 27. Međunarodnom zborskom festivalu u Saviglianu (Italija), festivalu *The Florilège Vocal de Tours* u elitnom društvu od 9 odabranih zborova iz cijeloga svijeta, na Festivalu hrvatske glazbe u Beču, koncertom koji je nagrađen ovacijama bečke publike, dok je među 12 odabranih zborova iz cijeloga svijeta nastupila je na International Choir Contest of Flanders u Maasmechelenu (Belgija). U studenom 2017. zbor je nastupao u toskanskim gradovima Livornu, Lucci i Firenzi te je kao poseban gost festivala Rassegna di Polifonia "Città di Livorno" 2017 održao cjelovečernje koncerte u Livornu i Lucci, gdje su ih na svečanom

Cappella Odak

prijemu primili gradonačelnici. U travnju 2018. godine, Cappella Odak predstavila se i na World Choir Festival on Musical u Solunu u Grčkoj, gdje im je za izvanredan nastup dodijeljena Nagrada publike.

Održala je niz samostalnih cjelovečernjih koncerata u Zagrebu, od kojih je posebno zapažen koncert u Hrvatskom glazbenom zavodu koji je emitirala Hrvatska radiotelevizija, te u Samoboru, Osijeku i Našicama. Svečanim koncertima otvorila je 24. i jubilarne 25. svečanosti Pasijske baštine u Muzeju Mimara u Zagrebu, Dane kršćanske kulture u Katedrali sv. Jakova u Šibeniku, Tjedan kršćanske kulture u Dubrovniku i Čilipima, festival *Cro Patria* u Splitu, festival Noć hrvatskog filma u zagrebačkom Kinu Europa, Međunarodni festival Musica Sacra u Vrsaru. Nastupila je na 1. Festivalu suvremene zvorske glazbe u Zagrebu, te na humanitarnom koncertu u organizaciji Lions kluba Kontesa Dora u Muzeju Mimara. Bila je jedan od protagonista u projektu *Shakespeare kroz riječ i glazbu* koji je održan u Koncertnoj dvorani Blagoja Berse na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u organizaciji Britanskog veleposlanstva, u suradnji s Muzičkom akademijom, Akademijom dramskih umjetnosti i Tekstilno-tehnološim fakultetom. Sa Simfonijskim puhačkim orkestrom OSRHa održala je Uskršnji koncert. Muški sastav Cappella Odak sudjelovao je u premijernim izvedbama kantate *Gurre Lieder* A. Schönberga pod ravnanjem mo N. Bareze 2016. godine u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, kojima su započeli ciklusi *Kanconijer* Hrvatske radiotelevizije i Lisinski subotom Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog. Ove godine Cappella Odak imala je čast nastupiti u Uredu predsjednice Republike Hrvatske, te gostovati u gledanoj emisiji *Kod nas doma* na 1. programu Hrvatske radiotelevizije. Objavila je nosač zvuka *Mir/Peace* u izdanju kuće Croatia Records. Idejni pokretač i osnivač Collegiuma pro arte je dirigentica Jasenka Ostojić.

Mihovil Buturić (Zadar, 1996.) nakon završene srednje Glazbene škole Blagoja Berse u Zadru na odsjeku za orgulje u klasi prof. M. Lazar, upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu gdje je trenutno student 4. godine u klasi prof. M. Penzara. Dobitnik je dviju prvih nagrada na državnim natjecanjima u organizaciji HDGPP-a i AZOO-a (2015. i 2017.). Niz godina sudjelovao je na Ljetnoj orguljaškoj školi u Šibeniku te se usavršavao na seminarima profesora P. Mašića, N. Imbrišak, G. Rosta i H. Fairsa. Od 2011. godine redovito održava koncerte u Zadarskoj katedrali te crkvi sv. Mihovila samostalno, te u suradnji s kolegama orguljašima i drugim glazbenicima. 2017. godine svirao je s Orkestrom mladih glazbenika te s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, a 2018. s Hrvatskim komornim orkestrom na nastupima u Beču i Salzburgu (Austrija). Redovito nastupa kao pratnja Zboru te Komornom zboru Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, zboru Cappella Odak, Condura Croatica te mnogim drugim zborovima na nastupima diljem Hrvatske i inozemstva.

Jasenka Ostojić, dirigentica, diplomirala je dirigiranje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, gdje je završila i stručno usavršavanje kao stipendistica Fonda Lovro ̄t Lilly Matačić.

Redovita je profesorica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Vodi Zbor i Komorni zbor Muzičke akademije, s kojima ostvaruje izvrsne operne i vokalno - instrumentalne projekte pohvaljene od strane javnosti i glazbene kritike u zemlji i inozemstvu, te suradnje s eminentnim umjetnicima današnjice (M. Horvat, V. Gergijev, R. Muti itd.).

Kao dirigentica zborova i orkestara osvojila je desetke državnih i međunarodnih nagrada, među kojima su i dva europska Grand Prix-a. Bogatu koncertnu djelatnost ostvaruje na uglednim festivalima u Hrvatskoj (Varaždinske barokne večeri, Muzički biennale Zagreb, Osorske glazbene večeri, Samoborska glazbena jesen i td.) i inozemstvu (Velika Britanija, Francuska, Belgija, Austrija, Italija, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Makedonija i Sjedinjene Američke Države). Ravнала je praiizvedbama brojnih skladatelja (A. Marković, N. Njirić, P. Gotovac, J. Magdić, T. Uhlak, I. Josipović, D. Bobić, D. Bukvić, S. Drakulić, M. Tarbuk, A. Knešaurek, F. Đurović, I. J. Skender, V. Čop, B. Vlahek i drugi), za čije je izvedbe u nekoliko navrata nagrađena posebnim priznanjima.

Kao dirigentica surađivala je sa Zagrebačkim solistima, Simfonijskim puhačkim orkestrom OSRH, Samoborskim gudačima, Hrvatskim komornim orkestrom, CEMAN orkestrom, Zagrebačkim omladinskim komornim orkestrom, te Komornim i Baroknim orkestrom Muzičke akademije.

Specijalizirala je vokalnu izobrazbu pjevača mladalačke dobi kod Bečkih dječaka, Austrija. Bila je dirigentica Zagrebačkih dječaka, čiji su solisti u posljednja dva desetljeća redovito nastupali u produkcijama nacionalnih opernih i koncertnih kuća. Godine 2006. osniva Hrvatsko društvo Collegium pro arte pri kojem djeluju priznati zborovi Cappella Zinka i Cappella Odak, te novoosnovani ansambl Odak Camerata.

Članica je stručnih ocjenjivačkih sudova na natjecanjima dirigenata, orkestara i zborova u Hrvatskoj i inozemstvu. Predavač je i voditelj seminara i stručnih usavršavanja, te gost predavač na sveučilištima u SAD-u, Poljskoj, Austriji, Sloveniji i Bosni i Hercegovini. Umjetnička je ravnateljica World Choir Festival on Musical, Thessaloniki, Grčka.

O ČOVJEČE TUŽNI, koncert

Korizmeni i pogrebni napjevi i molitve iz Donjih Andrijevac
(U spomen na vlč. Nikicu Mihaljevića)

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

izvodi: KUD "Tomislav", Donji Andrijević
glazbeni voditelj: Damir Butković
tekstove govore: Igor Ilić, Antonio Gavran
odabir građe: Matej Vinarić, Miroslava Hadžihusejnović–Valašek
autor programa: Matej Vinarić
predsjednica: Maja Cupić

P r o g r a m :

Daj nebeski sveti Oče, da nam srce proplače!

1. Oj počivaj moj Nevene
2. Stala Majka pod raspelo
3. Počinje se strašna muka
4. Za čim hlepiš srce moje?

Puče moj, stvorenje moje, u čem dakle ožalostih tebe?

5. Oj Isuse daj da pjevam
6. Puče moj
7. Prosti moj Bože
8. Isus mudrost Očeva
9. Strašni sud
10. Božanski gnjev

Nisam vid'la takog stabla, k'o što j' stablo svetog križa!

11. Isusa će našeg Boga
12. Ide Diva prikim putem
13. Prid nama se svijetli
14. Cjelivat ću Gospodine

Evo kuće vječne, oj čovječe za te!

15. Spopadoše me jecaji smrtni
16. Oj čovječe tužni
17. Oj počivaj moj Nevene
18. Tiha noć se evo spusti

Uz molitve iz "Molitvenika" knjižnice "Ministrant" koje je izdavao vlč. Nikica Mihaljević.

"Jer, bez molitve naša vjera bi se ugasila"

O programu:

Koncert korizmenih i pogrebnih napjeva i molitvi "Oj čovječe tužni" donosi pučke crkvene pjesme, popijevke i pripovjedne pjesme iz Donjih Andrijevac. Napjevi izrazito jednostavnih melodijskih obrazaca, ali veoma složenog i biblijski dubokog teksta u prvi plan stavljaju Kristovu muku i čovjeka koji svoj život poistovjećuje s Kristovom mukom i krajnjim ciljem: uskrsnućem. Kroz cijeli koncert, pomalo humanistički, propituje se čovjekovo postojanje i njegov smisao života te čovjekova priprema za vječnost. Osim propitivanja čovjekove prolaznosti i smisla života, drugi element koji je prisutan kroz cijeli koncert je tuga žene i majke koja ostaje bez svoga Sina. Snažni ženski glasovi naglašavaju patnju majke Marije, ali i svih majki svijeta kroz duboke i potresne napjeve.

Osim korizmenih i pogrebnih napjeva, tijekom koncerta će se govoriti i odabrani molitveni tekstovi i molitve koji su dio *Molitvenika* knjižnice "Ministrant" župe sv. Andrije apostola iz Donjih Andrijevac, a čiji je glavni autor i izdavač bio pokojni župnik, vlč. Nikica Mihaljević. Kroz svoj pastoralni rad, vlč. Nikica izdao je preko dvadeset molitvenika i priručnika za rad u župi i s župljanima. Upravo je cijeli koncert koncipiran u obliku molitve kojom čovjek uspijeva prebroditi muku i izazove pred koje ga stavlja svakodnevnica, a sam vlč. Mihaljević bio je veliki zagovornik molitve kao najdjelotvornijeg lijeka za sve probleme. Međusobno prožimajući se, molitve iz *Molitvenika* te pučki korizmeni i pogrebni napjevi zajedno će tvoriti izuzetno kvalitetan scenski prikaz čovjekova poimanja vlastita života i muke Gospodinove.

Vič. Nikica Mihaljević (Zlosela, 05. siječnja 1954. – Donji Andrijevci 02.11.2016.) Od 1984. g. župnik u Donjim Andrijevcima i dekan Velikokopaničkog dekanata, te prvi predsjednik KUD-a "Tomislav" Donji Andrijevci.

KUD "Tomislav"

KUD "Tomislav" Donji Andrijevci osnovan je 1939. godine kao ogranak "Seljačke sloge", tada jedina kulturno-prosvjetna organizacija, koja se zalagala za očuvanje i obnavljanje starinske seljačke baštine. Kako se od svog osnutka, društvo isticalo nizom kvalitetnih programa, svoj rad su Andrijevcani pokazali na Smotri folkloru u Zagrebu 1940. godine. Nakon Drugog svjetskog rata ogranak je prerastao u kulturno i povijesno društvo. Tada kao KUD "Stjepan Živić" nastavlja tradiciju "Seljačke sloge" te između ostalog nastupa i na "Glavnoj smotri narodne pjesme i plesa Hrvatske" u Puli 1952. Od 1963. godine do 1967. godine u Donjim Andrijevcima su se održavale općinske smotre folkloru, koje su začetak današnjeg "Brodskog kola", najstarije smotre izvornog folkloru u Hrvatskoj, koja se u Slavonskom Brodu počinje održavati 1964. godine. Demokratskim promjenama, 1990. godine, društvo mijenja ime u KUD "Tomislav" te nastavlja raditi na očuvanju izvorne tradicijske kulture Donjih Andrijevacu. Od 1999. godine organizator je državne smotre svirača na tamburi samici, pod nazivom "Oj, samice, drvo javorovo, 'ko te svir'o nikad ne bolov'o". Smotra je dio programa Brodskog kola, te se njenom organizacijom, Brodsko kolo vratilo na svoje temelje. Snimili su brojne radio i TV emisije od kojih možemo izdvojiti "Žetva u Slavoniji" koja je nagrađena brojnim nagradama. Snimili su i vlastiti nosač zvuka sa crkvenim pučkim pjesmama i s pučkim pjevanjem općenito, te nosač zvuka "Oj Andrevci lipo selo naše" u izdanju Croatie Recordsa. U svom

radu i djelovanju ima izvrsne pjevačke skupine (mušku i žensku) koje izričito njeguju pučko narodno pjevanje, a isto tako njeguju i pučko crkveno pjevanje. U sklopu društva, djeluje i dječja folklorna skupina koja njeguje igre, plesove i običaje dječje tradicijske kulture brodskog posavlja, te intenzivno radi na očuvanju, nabavi, izradi i rekonstrukciji nošnji. Društvo je redoviti sudionik Brodskog kola, Đakovačkih vezova, Vinkovačkih jeseni te Međunarodne smotre folkloru u Zagrebu, a može se pohvaliti nastupima diljem Hrvatske i inozemstva (Belgija, Francuska, Italija, Rumunjska, Turska, BiH, Srbija..).

Matej Vinarić rođen je 1995. godine u Slavonskom Brodu, a svoje djetinjstvo provodi u Donjim Andrijevcima. Prva folklorna znanja i poduke iz sviranja prolazi u KUD-u "Tomislav" u Donjim Andrijevcima, gdje je trenutno umjetnički voditelj. Godine 2013. osniva i nekoliko godina, uspješno vodi ŽVA "Viojlice" u Slavonskom Brodu, da bi od 2016. godine, nakon preseljenja u Zagreb, postao glazbeni voditelj MVS "Sinovi atara". Piše pučke igrokaze, bavi se istraživanjima vezanim za tradicijsku kulturu života u Slavoniji. Pripremio je nekoliko programa koncerata svjetovnih i crkvenih pučkih pjesama (posljednjih nekoliko u suradnji s mr.sc. Miroslavom Hadžihusejnović – Valašek, koji su izvedeni na programima Pasijske baštine: 2017. – Dušo sad pođi samnom; 2018. – Klanjam ti se križu sveti).

MISERERE

, koncert

(T. L. da Victoria, W. Byrd, T. Tallis, J. Gallus, A. Lotti, J. S. Bach, W. A. Mozart, A. Vidaković, E. Cosetto, J. degl' Ivellio, B. Duda, D. Kurilovčan, B. Vlahek, Z. Kodaly, U. Pieroni)

izvodi: Ansambel Gospodnetić singers, Glazbenog kluba LISINSKI

dirigentica: Heda Gospodnetić

Program :

Hrvatski tradicionalni napjev: *Stala majka pod raspelom*

Tomas Luis da Victoria: *Ave Maria*
(oko 1548.-1611.) *Jesu dulcis memoria*

William Byrd (1543.-1623.): *Ave verum corpus*

Thomas Tallis (oko 1505.-1585.): *Heare the voyce and prayer of thy servaunts*

Jakob Gallus (1550.-1591.): *Ecce quomodo*

Antonio Lotti (1667.-1740.): *Miserere*

J. S. Bach (1685.-1750.): *O Haupt voll Blut und Wunden*, koral
(mel. H. L. Hassler) iz *Matthäus – Passion BWV 244*

Wolfgang Amadeus Mozart: *Ave verum corpus K.618*
(1756.-1791.)

Albe Vidaković (1914.-1964.): *Descendit Jesus*
(rev. L. Županović 1997.)

Emil Cosetto (1918.-2006.): *Stabat Mater*

Josip degl' Ivellio (1969.): *Ave verum*

Bonaventura Duda (1924.-2017.): *Barjaci kreću kraljevi*

arr. Dražen Kurilovčan (1969.): *Tužna majko Isusova*

Bruno Vlahek (1986.): *Tui nati vulnerati*, VI. stavak iz
Stabat Mater

Zoltan Kodaly (1882.-1967.): *Stala plačuć tužna mati*

Uberto Pieroni (1952.): *Amen* (Corale)

O programu:

Večerašnji program sadrži djela šesnaestorice skladatelja u dugoj tradiciji višeglasnog crkvenog pjevanja. Uz nekoliko strofnih himana pogodnih i za kongregacijsko sudjelovanje na programu se nalaze sakralna djela namijenjena za profesionalno izvođenje. To su većinom samostalna djela ili pojedini stavci iz većih cikličkih djela poput pasija, rekvijema, oratorija te duhovnih kantata.

Program započinje tradicionalnim hrvatskim korizmenim napjevom *Stala majka*. Među najpoznatijim protureformacijskim skladateljima (uz Giovannia Pierluigia da Palestrinu i Orlanda di Lassa) nalaze se Španjolac Thomas Luis de Victoria te Slovenac Jakob Petelin Gallus. Oba renesansna skladatelja poznati su po tome što su gotovo isključivo skladali sakralnu glazbu. Čak i kada je skladao svjetovne madrigale, Gallus im je uvijek pridao i moralnu pouku (i nazivi njegovih svjetovnih zbirki na to ukazuju – *Harmonia morales* i *Moralia*). Thomas Tallis koji se smatra jednim od najvećih engleskih zbornih skladatelja, ostao je privržen rimokatoličkoj vjeri usprkos religioznim turbulencijama svoga doba. Njegov sunarodnjak William Byrd skladao je sakralna, svjetovna i instrumentalna djela. Iako je u početku skladao djela za anglikansku protestantsku crkvu, u svojim tridesetim godinama prelazi na rimokatoličku vjeru i od tada piše glazbu za katoličko bogoslužje. Venecijanac Antonio Lotti osim po svojim misama poznat je i po madrigalima, kantatama, operama, te instrumentalnoj glazbi. Njegova kasnija djela predstavljaju prijelaz iz baroknog u *galantni* klasični stil, no njegov *Miserere* za vokalni sastav *a capella* predstavlja stariju vokalnu praksu. Iako je jedan od najvećih glazbenika svih vremena Johann Sebastian Bach bio luteranske vjere, njegov je značaj toliki da ga izvode kako u protestantskim tako i u katoličkim crkvama. Koral iz njegove *Pasije po Mateju* skladan je na melodiju protestantskog skladatelja Hansa Lea Hasslera. Mozartov motet *Ave verum corpus* jedno je od njegovih osamnaest kraćih djela namijenjenih izvođenju u crkvi.

Svećenik Albe Vidaković bio je i muzikolog, dirigent, pedagog, jedan od utemeljitelja *Instituta za crkvenu glazbu* pri Katoličko-bogoslovnom fakultetu u Zagrebu te skladatelj crkvenih djela. Skladatelj Emil Cosetto, rodом iz Trsta, veliki je dio svoga skladateljskog i dirigentskog rada posvetio pjevačkim zborovima, a svoj je himan *Stabat mater* napisao za oratorijski zbor *Hosanna*. Hrvatski teolog i franjevac Bonaventura Duda uz književno teološka djela ostavio nam je i svoje glazbene himne. Dražen Kurilovčan, poznatiji kao glazbeni voditelj i dirigent ansambla *Lado*, također je aranžer i duhovnih himana. Dio opusa dirigenta i skladatelja Josipa degl' Ivellia posvećen je sakralnoj glazbi. Pijanist i skladatelj mlade generacije Bruno Vlahek, na ovom koncertu bit će predstavljen stavkom iz oratorija *Stabat Mater*, praižvedenom na svečanostima *Pasionske baštine* 2015. godine.

Uvodna i preposljednja skladba koncerta često su izvođene u doba korizme. Preposljednja skladba je rano djelo Zoltana Kodaya, u koje- mu je uklopljen poznati pasionski gregorijanski koral. Večeras ćemo ga čuti u hrvatskom prepjevu. Završni koral (*Amen*) talijanskog skladatelja Uberta Pieronia skladan je na temu tužaljke iz Purcellove opere *Dido i Eneja*.

Igor Mladinić

Ansambli Gospodnetić singers postoji od 1994. godine. To je mali ansambl čija brojnost ovisi o djelima koje izvode. Program mu je vrlo raznolik i sastoji se od renesansnih pjesama, kanona, duhovnih skladbi, folkloru i modernih pjesama. Za svoje izvedbe ansambl je osvojio prestižne nagrade u Hrvatskoj i inozemstvu.

2016. godine je nastupio na međunarodnom natjecanju Venezia in Musica, u kategoriji Musica Sacra. Osvojio je zlatnu medalju i pobjednik je natjecanja s najvećim brojem bodova od svih zborova.

2017. godine se Ansambl okrunio s još jednim zlatom i jednim srebrom u dvjema kategorijama na Međunarodnom natjecanju zborova i vokalnih sastava *Festivala glazbe Zagreb 2017.*, gdje je u kategoriji *Slobodno vokalno višeglasje* opet bio pobjednik natjecanja s najvećim brojem bodova.

2018. godine je također nagrađen na *14. natjecanju pjevačkih zborova – Zagreb 2018*. Zadnje dvije nagrade su iz studenog 2018. – zlato i najveći broj bodova od svih ansambala na *15. susretu hrvatskih malih vokalnih sastava* u Sisku i zlato i prvo mjesto u kategoriji Popular music, kao i nadpjevavanje za grand prix, na 2. međunarodnom zbornom natjecanju *Croatia Cantat u Rijeci*.

Vrlo opuštena skupina kod koje se vidjelo da svi dobro vladaju odabranim skladbama te da uživaju u izvedbi!

dr. sc. Irena Miholić

Gospodnetić singers, Glazbeni klub Lisinski iz Zagreba s razlogom su najviše ocjenjeni hrvatski mali vokalni sastav na ovogodišnjem Susretu! "Moćna gomilica" (četiri ženska i dva muška glasa) odlična u intonaciji, dikciji, artikulaciji i znalačkom dinamičkom i kolorističkom mijenjanju tona. Kada se ovomu pribroji iznimno zanimljiv repertoar, osebujni solistički glasovi te lakoća izvođenja, dobra međusobna komunikacija, sigurnost i ležernost, odličan scenski nastup, točnije vrhunska tehnička razina i opći umjetnički dojam, preostaje mi jedino čestitati i zahvaliti na dojmivim izvedbama!

Krunoslav Šokac

Gospodnetić singers – Glazbeni klub 'Lisinski' iz Zagreba s voditeljicom Hedom Gospodnetić izveli su odličan izbor od tri obrade raznorodnih standarda. Pjevali su pokretno, vješto, profinjeno i s puno lakoće i duha. Zvuk sastava je prirodan, mek i prema potrebi fleksibilno raznolik. Sve tri pjesme su prikazali potpuno stilski pogodeno i savršeno muzikalno. Na trenutke je u harmonijama malo nedostajao balans prema unutrašnjim glasovima, što je neznatna i jedina primjedba cijelom nastupu. Izvrsno.

Gospodnetić singers – Glazbeni klub Lisinski odabrani su za nastup na Razglednici kulturno – umjetničkog amaterizma RH 2019.

Luka Vukšić

Heda Gospodnetić je rođena u Zagrebu. Diplomirala je na Muzičkoj akademiji, na Institutu za crkvenu glazbu *Albe Vidaković* Katoličkog bogoslovnog fakulteta, završila je Školu za ritmiku i ples i magistrirala solfeggio. Predavala je glazbu i ritmiku na osnovnim, srednjim i glazbenim školama i na Učiteljskom fakultetu. Uz dirigiranje Renesansnim ansamblom, Canticumom i Gospodnetić singersima, sudjeluje kao pjevač i korepetitor u više zborova. Za svoj umjetnički rad dobila je 40 nagrada, od kojih treba istaknuti dvije nagrade iz 2012.: *Hrvatske udruge zborovođa* za doprinos razvoju hrvatskoga zbornikova pjevanja tijekom četrdeset godina umjetničkoga djelovanja i odlikovanje *Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića*. Zadnjih sedam nagrada je dobila prošle godine. 2016. godine je proslavila 45 godina umjetničkoga rada.

JADNA STAZA ADAMOVA

koncert
korizmeni napjevi iz Bača, Aljmaša, i Bogdanovaca

izvode: Ženska pjevačka skupina Udruge Tragovi Šokaca,
Bač (Vojvodina),
Pjevačka skupina KUD-a Seljačka sloga, Bogdanovci

voditelj: Tomislav Livaja

Ženska pjevačka skupina Seke, Aljmaš

voditeljica: Snježana Lakotić

narator: Tomislav Filić

odabir i animacija: Krunoslav Šokac

suradnici: Stanka Čoban (Bač), Lara Mujakić (Aljmaš),
Mario Kiš (Bogdanovci)

P r o g r a m :

1. *Litanije Presvetog srca Isusova* (Bogdanovci)
2. *Hosana Sinu Davidovu* (Bogdanovci)
3. *Gospin plač* (Bogdanovci)
- *
4. *Moleć Isus zadnje noći* (Bač)
5. *Na uljevoj tužnoj gori* (Aljmaš)
6. *Isus mudrost Očeva* (Bač)
- *
7. *Gore na Golgotu pođimo sada* (Aljmaš)
8. *Evo pod križ smo došli* (Bač)
9. *Puče moj* (Bogdanovci)
- *
10. *Dobri Kriste, Sine Božji* (Aljmaš)
11. *Nebo, zemlja, sve stvorenje* (Bogdanovci)
12. *Potop suza oči rone* (Bač)
13. *Marija se s Isusom rastaje* (Bač)
- *
14. *Jadna staza Adamova* (Bač)

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

O programu:

U Bačkoj, Slavoniji i Sremu, uz lijevu i desnu obalu Dunava, smjestila su se brojna šokačka mjesta i sela bogatog kulturnog i povijesnog nasljeđa. Na ovogodišnjim Svečanostima pasionske baštine korizmenim pučkim napjevima predstaviti će se pjevačke skupine iz Bača u Vojvodini, Aljmaša kod Osijeka te Bogdanovaca kraj Vukovara.

U plodnom vojvođanskom Podunavlju, nasuprot Vukovara, smjestio se Bač, drevni grad po kojemu je pokrajina Bačka dobila ime. Bač se prvi puta spominje 535. godine i vjerojatno je već tada, u 6.st, ondje stolovao biskup. Prema nekim izvorima Bačku biskupiju utemeljio je ugarski kralj Stjepan I. u 11. st., a prema drugima sveti kralj Ladislav I. oko 1090. god. Godine 1135. Bačka biskupija spojena s Kaločkom nadbiskupijom. Uslijed burnih društveno-političkih prilika, turskih osvajanja, raseljavanja stanovništva i prekrivanja granica Bač je vremenom izgubio svoj nekadašnji značaj. Danas je dio Subotičke biskupije. O bogatoj i slavnoj prošlosti ovog vojvođanskog mjesta koje je dugo vremena bilo kulturno, vjersko i prosvjetno središte, svjedoče brojni sačuvani spomenici - franjevački samostan čiji počeci sežu u 12. stoljeće, grad-tvrđava iz 14. stoljeća, kapela sv. Antuna Pustinjaka iz 16. stoljeća, velebna barokna crkva sv. Pavla, samostan sestara Naše Gospe iz 1876. godine. Danas, iako manji, Šokci u Baču ustrajno čuvaju svoju bogatu kulturnu baštinu čiji će nam tek maleni dio korizmenim *pismama* i šokačkim korizmenim *ruvom* predstaviti članice ženske pjevačke skupine udruge *Tragovi Šokaca*.

Nedaleko Osijeka, na dunavskoj desnoj obali, u blizini mjesta gdje se Drava ulijeva u Dunav, smjestio se Aljmaš, najpoznatije i najveće slavonsko marijansko hodočasničko mjesto. Svetište Gospe od Utočišta utemeljili su, nakon protjerivanja Turaka iz Slavonije i Podunavlja, isusovci 1704. godine. Iako je u Aljmašu već postojala jednostavna, skromna crkva, 1708. godine započinj se s izgradnjom nove. Godine 1846. izbio je veliki požar te se gradi nova crkva, treća po redu na istom mjestu. Biskup Strossmayer 1857. godine daruje Aljmašanima novi Gospin kip izrađen u Beču. Ovaj se kip sačuvao do danas unatoč nedavnom, be-

zumnom razaranju u vrijeme Domovinskog rata. Crkva je srušena do temelja, a Aljmašani prognani. U ruševinama crkve, 1992. godine, pod neobičnim je okolnostima, pronađen Gospin kip, Strossmayerov dar, te je prenešen u Osijek. Danas se nad Aljmašom i Dunavom nadvija nova, moderna crkva i svetište, a Gospa je, nakon šest godina progonstva, 1998. g., ponovo pronašla svoje utočište u ovom pitomom slavonskom selu.

Bogdanovci se u izvorima prvi puta spominju 1329. godine kao *Bogdanfalva*. Od 12. do 14. stoljeća u sastavu su Vukovske župe, najveće župe tadašnje srednjovjekovne Slavonije. Vukovo u 14. st. dobiva svoj današnji, pomađareni, naziv Vukovar. Nakon Mohačke bitke Slavoniju zaposjedaju Turci. Nakon turske dominacije, krajem 17.st., vukovarsko područje i Bogdanovci pod upravom su bečke carske komore, a od 1736. u posjedu njemačke grofovije Eltz. U Bogdanovcima, tim "vratima Vukovara", baš kao i u Aljmašu, danas su još živa sjećanja na nedavni Domovinski rat. Bogdanovci, udaljeni od Vukovara svega 5 kilometara, podjellili su s Gradom herojem istu ratnu sudbinu – 1991. srušeni su sa zemljom. Tijekom opsade Vukovara, jedina veza Vukovara sa svijetom bio je *kukuruzni put* prema Vinkovcima preko Bogdanovaca. Ostavši u potpunom okruženju, braneći svoj dom i rodnu grudnu, osamdeset i devet (89) Bogdanovčana položilo je život na oltar Domovine ili se smatraju nestalima. Ipak, Bogdanovčani su, baš kao i Aljmašani i Šokci iz Bača, "tvrd orah". Čuvaju svoju pradjedovsku baštinu! Pokazati će to pjesmom i *ruvom* na ovogodišnjim Svečanostima pasionske baštine.

Crkveno pučko pjevanje izniman je spoj crkvene i tradicijske glazbe. Šokci u Baču, Aljmašu i Bogdanovcima, iako pripadnici jedne hrvatske subetničke skupine, živjeli su u različitim društveno-povijesnim i političkim okolnostima. Podijeljenost, kako u pogledu državnih, tako i crkvenih granica, zasigurno je utjecala na razvoj i raznolikost u pučkom sakralnom izričaju na ovim prostorima. Bač, nekadašnje biskupijsko sjedište, danas je u sastavu Subotičke biskupije, dok su Aljmaš i Bogdanovci stoljećima bili pod ingerencijom "Đakovačke ili Bosanske i Srijemske biskupije" (danas Đakovačko-osječka nadbiskupija).

Na području Bačko-kalačke nadbiskupije, odnosno kasnije Subotičke biskupije, *Velika slava Božja* i *Duhovna radost*, dva su molitvenika, pjesmarice od iznimne važnosti. *Prvi subotički biskup* Lajčo Budanović (1873.-1958.), tada kapelan u Novom Sadu, s *dopuštenjem crkvene oblasti nadbiskupije kalačke*, objavljuje 1902. godine, *katoličko-kršćanski molitvenik Velika Slava Božja u molitvama i pismama*. Drugi molitvenik, veoma popularan među bačkim Šokcima, *Duhovna radost – molitvenik i pjesmarica za kršćansko katolički narod kojeg su s odobrenjem duhovne oblasti u Kalači sastavili Grgur Cserhati, župnik u Dušnoku i Antun Prizlinger, kantor u Gari* izdaje, 1940. godine, *Društvo Svetog*

Stipana u Budimpešti, Izdavatelj Apoštolske Svete stolice u Rimu.

U Slavoniji je posebno omiljen i cijenjen molitvenik i pjesmarica franjevca Marijana Jaića (1795.-1858.) *Vinac* ili *Vienac bogoljubnih pjesama* tiskan prvi puta 1827. godine u Budimu. Ovo djelo doživjelo je oko 27 izdanja, a bilo je iznimno rašireno i općeprihvaćeno ne samo u Đakovačko-srijemskoj biskupiji, nego i šire. Posebno mjesto u pučkim pobožnostima korizmenog razdoblja, osobito u Slavoniji i Srijemu, zauzimalo je pjevanje *Marijina* ili *Gospina plača*. Tužaljke su to u kojima je jednostavnim osmeračkim stihovima opjevana Kristova muka i smrt, a središnju ulogu ima Bogorodica prikazana kao majka koja bespomoćno oplakuje stradanje i smrt svoga djeteta. Jedan od najstarijih zabilježenih tekstova *Gospina plača* pod nazivom *Pisan od muki Hristovi* nalazimo u srednjovjekovnoj glagoljskoj književnosti, odnosno u hrvatskoglagoljskom *Pariškom zborniku* nastalom najvjerojatnije u Splitu oko 1380. godine. Zahvaljujući franjevcima i njihovom kulturnom i prosvjetiteljskom djelovanju spjev *Gospin plač* širi se iz južnih hrvatskih krajeva, Dalmacije i Primorja, po Bosni, a potom i Slavoniji. Naime, prvi tiskani *Gospin plač* u slavonskoj književnosti, *Plač Blažene Divice Marije*, objavljen je 1726. godine u Budimu u molitveniku *Cvítak pokornih*. Ovaj molitvenik sastavio je požeški franjevac Šimun Mecić (1670.-1735.), a spjev *Gospin plač* bez većih je preinaka preuzeo iz izrazito popularnog duhovnog štiva *Nauk karstjanski* (prvi puta objelodanjen 1616. godine) bosanskog franjevca Matije Divkovića (1563.-1631.) u kojem se nalazi i *Plač Blažene Gospe Divice Marije*. Za daljnje širenje *Gospina plača* po Slavoniji zaslužni su đakovački biskupi i njihova službena izdanja biskupijskih katekizama, koji su se sačuvali do naših dana.

Veliki broj (korizmenih) pučkih napjeva pod utjecajem suvremenih glazbenih kretanja u liturgiji pomalo padaju u zaborav. Nositelji starijih slojeva crkvene glazbe, pjevači i kantori, sve rjeđe prenose baštinjene forme (melodije, stihove, raspored izvođenja kroz crkvenu godinu) na mlađe naraštaje. Upravo zbog toga Ministarstvo kulture uvrštava 2011. godine crkveno pučko pjevanje na području Slavonije i Srijema na listu zaštićenih nematerijalnih kulturnih dobara Republike Hrvatske.

Jedno je, ipak, nepobitno: korizmeni pučki napjevi istaknuti su segment hrvatske sakralne glazbe i živi izraz, u hrvatskom narodu duboko ukorijenjenog, štovanja Isusove otkupiteljske muke i smrti.

Krunoslav Šokac

Ženska pjevačka skupina Seke, Aljmaš djeluje pri Kulturno-umjetničkom društvu Aljmaš. Skupina je osnovana 2010. godine, a podjednako njeguje svjetovno i crkveno pučko pjevanje. Iza sebe ima niz uspješnih nastupa na *Đakovačkim vezovima*, na smotri crkvenog pučkog pjevanja *Marijo, svibnja kraljice* u Topolju, smotri crkvenog pučkog pjevanja u Strizivojnoj, te smotrama u Babinoj Gredi, Ivankovu, Semeljcima, Bocanjevima.

Odmah po osnutku Udruge **Tragovi Šokaca Bač**, 2010. godine, osnovana je i ženska pjevačka skupina. Skupina njeguje šokačke tradicijske pjesme, običajne napjeve, te crkvene pjesme na šokačkoj ikavici koje su se pjevale u franjevačkom samostanu u Baču. Isto tako, članice skupine nastoje prikupiti i zapisati tradicijske pjesme i napjeve koje su intenzivno pjevale početkom i sredinom dvadesetog stoljeća u Baču. U proteklih devet godina, koliko djeluje, pjevačka skupina imala je zapažene nastupe na Danima evropske baštine u Baču, Danima hrvatske kulture u Somboru, smotrama crkvenog pučkog pjevanja u Bačkom Monoštoru i Topolju, na obilježavanju Dana hrvatske zajednice u Subotici, te prilikom gostovanja na otoku Rabu i u Vinkovcima. Skupina redovno gostuje na obilježavanju godišnjice Hrvatskog kulturnog društva *Šid* iz Šida. Svake godine sudjeluje na zonskim i pokrajinskim smotrama amaterskih društava Vojvodine, gdje dobiva priznanja za izvorno pjevanje i originalno šokačko ruvo.

KUD Seljačka sloga Bogdanovci djeluje od 1936. g., a njeguje izvorne pjesme, plesove i ruho svoga kraja. Gostuju na svim značajnijim smotrama folklornog stvaralaštva (*Vinkovačke jeseni, Đakovački vezovi, Međunarodna smotra folkloru u Zagrebu...*). U Domovinskom ratu Društvo je pretrpjelo velike gubitke – potpuno su uništene narodne nošnje, glazbeni instrumenti i sve potrebno za rad jedne folklorne skupine. Od progonstva do danas veliki se trud ulaže u obnavljanje tradicijskog ruha, zapisivanje i uvježbavanje pjesama, kola i običaja, a sve kako bi se sačuvala i predstavila tradicijska, šokačka, pradjedovska kultura i baština. Društvo broji 60-ak aktivnih članova u nekoliko sekcija, a organizator je tradicionalnih *Folklornih večeri, Korizme u Bogdanovci* i *Šokačke večere*.

KUD Seljačka sloga Bogdanovci

*...Gradit ćemo opet tebe iz inata sad,
Bogdanovci bit će lipi ko' nikad do tad.
Iz pepela, a i krvi cvjetat će nam cvieć,
Polje tvoje tuđin nikad orat neće...*

(Ivan Zetović, *Pjesme o Bogdanovcima*, 2016.)

Krunoslav Šokac iz Baranjskog Petrovog Sela rođen 1978. godine u Osijeku. Diplomirao etnologiju i povijest na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 1997. zaposlen u Ansamblu LADO kao plesač-pjevač solist. Od 2018. zaposlen u Školi za klasični balet – Odjel za narodne plesove. Član je Hrvatskoga etnološkog društva, Hrvatskog društva profesionalnih baletnih umjetnika i Matice hrvatske, te stručni suradnik Hrvatskog sabora kulture. Voditelj i suradnik brojnih amaterskih folklornih skupina. Bavi se sakupljačkim radom i terenskim istraživanjem tradicijske materijalne i duhovne baštine, posebno na području rodne Baranje, Slavonije, Bačke i Srijema. Za udrugu Pasijska baština osmislio dva koncerta kojima je zagrebačkoj publici predstavljeno crkveno pučko pjevanje Hrvata u Podunavlju (*Evo Isusa tilo - korizmeni napjevi iz Baranjskog Petrovog Sela i Lipovca*, 2011.; *Za gri' svita - korizma u Baranji*, 2014.). Koautor je koncerta "A tambura tako lipo svira... – folklorne tradicije vojvođanskih Hrvata" (Zagreb, 2011.). Nosač zvuka Ansambla LADO *O, Isuse daj mi suze - korizmeni napjevi Slavonije, Baranje, Srijema i Bačke*, čiji je (ko)autor, osvojio je 2013. diskografsku nagradu Porin za najbolji album duhovne glazbe. Urednik je izdanja dvaju nosača zvuka: *Marijo, o mili glas - marijanski napjevi iz Baranje* u izvedbi pučkih pjevačica crkve sv. Lovre iz Baranjskog Petrovog Sela (2013.), te promotivnog CD izdanja KUD-a Velika Mlaka – *Naše selo Mlaka je...* (2006.). Nekoliko korizmenih napjeva netom spomenutih područja uvršteni su u koncert *Gospin plač kroz stoljeća (XIV. – XVIII. stoljeće)* za koji je Ansamblu LADO 2014. godine, dodijeljena nagrada *Ivan Lukačić na 44. Varaždinskim baroknim večerima*. Autor više stručnih radova, kao i brojnih koreografija, od kojih se posebno ističu dvije, u izvedbi Ansambla LADO: *Ej, sviraj Pavo - pjesme i plesovi Baranje*, te *Bizovačkim sokacima - pjesme i plesovi iz Bizovca*.

Crkva sv. Petra | Vlaška 93 | u 20:00 sati

PASIONSKE SKLADBE,

koncert (H. Purcell, J.S. Bach, L. Boccherini)

izvode: Ingrid Haller, sopran
Croazzolla Concertante, komorni ansambel

Program :

Henry Purcell: *Chaconne in G minor*
Johann Sebastian Bach: *Aria*
Luigi Boccherini: *Stabat Mater, op. 61 / Prima versione (1781)*

- I. *Stabat Mater*
- II. *Cujus animam*
- III. *Quae moerebat*
- IV. *Quis est homo*
- V. *Pro peccatis*
- VI. *Eja mater*
- VII. *Tui nati*
- VIII. *Virgo virginum*
- IX. *Fac ut portem*
- X. *Fac me plagis*
- XI. *Quando corpus*

Croazzolla Concertante je Hrvatska u malom. Ili glazbeno velikom. Kako vam drago. Ansambel je to bliskih dugogodišnjih suradnika iz više gradova Hrvatske, koje je povezala želja da svoj talent, zajedništvo, ljepotu muziciranja pretoče u potpuno nešto novo i nesvakidašnje, pa tako dokažu da ništa nije nemoguće i nepremostivo. Čak ni daljina.

Okosnicu čine članovi Gudačkog kvarteta Cadenza Zagreb, koji su poznati i prepoznati po uvijek drugačijim i pomaknutijim idejama i rješenjima, a iza sebe imaju veliko iskustvo nastupanja u najrazličitijim komornim sastavima. Svi glazbenici ansambla Croazzolla Concertante nastupali su na pozornicama skoro cijelog svijeta. Zajedno već imaju nastupa na hrvatskim pozornicama jer od daljine je jača ideja i nastojanje da se predstave publici i svojim brojnim kolegama.

Uspješan nastup kao ansambl bilježe već 2015. na Epidaurus festivalu u Cavtatu i u Zagrebu, u Muzeju Mimara, potvrdivši svoj veliki potencijal. Uz buduća nastojanja da se programski i umjetnički razvija, Croazzolla Concertante ima misiju spajanja novih ideja kroz suradnju s glazbenicima i skladateljima sklonim i stvaranju i njegovanju glazbe. Cilj je biti izazov za izvođače a poslastica za publiku.

Ansambl stalno dobiva pozive za gostovanja i izvan Hrvatske što će, svakako, donijeti nove kreativne ideje ali i suradnju s glazbenicima mnogih zemalja.

CROAZZOLLA CONCERTANTE:

Krešimir Marmilić – violina
Petar Haluza – violina
Marta Bergovec – viola
Vinko Grubešić – violončelo
Saša Špoljar – kontrabass

Ingrid Haller je višestruko nagrađivana soprani-
stica, profesorica pjevanja i zborovođa.

Rođena je živi i umjetnički djeluje u Rijeci. Diplomirala je Glazbenu kulturu u Puli i solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Žabčić-Hesky. Usavršavala se kod poznatih pedagoga u inozemstvu.

Prvih trinaest godina svojeg profesionalnog bavljenja glazbom bila je članica ansambla opere HNK I. pl. Zajca gdje je ostvarila 20-tak opernih i operetnih uloga među kojima i dvije naslovne. I danas surađuje s riječkom Operom u koncertnim i opernim produkcijama. Također nastupa na solističkim koncertima diljem Hrvatske i u inozemstvu te u komornim sastavima. Snimala je za Hrvatski radio i TV, HKR i Radio Mariju, kao i nosač zvuka "Sakralna glazba riječkih skladatelja".

Na Riječkom odsjeku MA Zagreb djelovala je sedam godina kao asistent na kolegiju pjevanje i komorna glazba, a posljednjih deset godina je profesorica pjevanja i komorne glazbe na srednjoj glazbenoj školi I. M. Ronjgov u Rijeci gdje ostvaruje zapažene rezultate.

Vodi župni zbor crkve Uznesenja BDM i komorni zbor Schola Cantorum Rijeka (osvojili dva Grand Prixa i dvije zlatne medalje na zbornim natjecanjima). Predsjednica je KUJ Dulciana koji se bavi očuvanjem i promoviranjem hrvatske zbornske duhovne glazbe.

Stara gradska vijećnica,
Galerija Kristofor
Stanković

Ul. sv. Ćirila i
Metoda 5

u 18:00 sati

Izidor Popijač Žiga, Petar Popijač, August Popijač: PASIJA SPASITELJA,

izložba

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

postav i odabir: Stanko Špoljarić

Izložba skulptura na temu Isusove žrtve, patnje, otkupljenja i spase-
nja. Ovdje trojica kipara (otac i dvoje sinova) predstavljaju svoja unikat-
na umjetnička viđenja bezvremenski prisutne teme patnje i uskrnuća,
ili pada i konačnog uspona. Radovi su izrađeni tehnikama modeliranja u
glini, rezbarenja u sub-fosilnom crnom hrastu, bronca, kamen te kom-
binirane tehnike. Ovdje do izraza dolazi par središnjih motiva: "Raspe-
će" je motiv isključivo izrađen u sub-fosilnom hrastu starom više tisuća
godina. Ovdje je ugrađen i komadić masline iz Getsemanskog vrta gdje
se Isus molio Ocu prije uhićenja. Crna raspela odražavaju svu muku Kri-
stovu i njegovo dostojanstvo u žrtvi koju je predao čovječanstvu. Motiv
"Molitva", izrađen u granitu, predstavlja univerzalni oblik komunikacije
s Bogom. Molitva je prisutna u svim životnim situacijama, usmjerena je
višim duhovnim sferama u trenucima patnje, iskušenja te muke. Ona
također odražava naše aspiracije duhovnom napretku i rastu. Motiv
"Uskrnuće" je drugi motiv nakon muke a ovdje prikazuje Krista kako
izlazi iz groba i uspinje se na nebo k Ocu. Platno kojim je Krist omotan
drži lik Isusa odvojenim od tla što sugerira njegov duhovni uzlazak na
Nebo prilikom uskrnuća. Umjetnička djela na indirektan način prika-
zuju patnju i uskrnuće također u modernom kontekstu života putem
radova poput skulpture "Oslobađanje" gdje su prikazane samo svezane
ruke koje jasno ukazuju namjeru za oslobađanjem od poveza. Iz ovog i
sličnih motiva iščitava se unutrašnja duhovna borba i suočavanje mo-
dernog čovjeka sa raznim izazovima i kušnjama u suvremenom svijetu.

I. Popijač-Žiga, Ruke

Izidor Popijač-Žiga, rođen je 2. siječnja 1947. godine u Bednji (Hr-
vatsko zagorje). Fotografski zanat završio je u Ptuju. Kao izvorni umjet-
nik bavi se skulpturom te reljefom u terakoti i drvu, od 1965., a in-
tenzivnije od 1972. godine. Učlanjen je u brojna umjetnička društva.
Sudjelovao je na više od tristo skupnih izložbi, a samostalno izlagao
na četrdesetak izložbi u zemlji i inozemstvu (Ptuj, Ljubljana, Krapina,
Trakošćan, Lepoglava, Ivanec, Sveti Križ Začretje, Čakovec, Varaždin,
Koprivnica, Slavonski Brod, Kutina, Rijeka, Zagreb, Krapina, Sisak, Zla-
tar, Freiburg, Schofheim, Göttingen, Seckingen, Bad Krozigen, Neuss,
Düsseldorf, Stuttgart, Köln, Sarajevo, Tokio, Calgary, Hrvatski Leskovac,
Maribor, Rim, San Marino, Miljana, Zabok, Gornja Stubica, Međugorje,
Brač, Dubrovnik, Risvica, Vatikan, Kalnik, Dugo Selo, Suttorio, Arles, Sol-
kan, Vukovar i Klanjec). Njegov rad prikazan je u brojnim katalozima,
monografijama, godišnjacima te raznim izdanjima. Djela mu se nalaze u
mnogim muzejima u Hrvatskoj, te više kolekcija u zemlji i svijetu. Dobit-
nik je brojnih nagrada i priznanja od kojih izdvajamo: Oscar za kiparsko
ostvarenje likovne kolonije u Riminiju (Italija) iz 1993., Grand prix Zlatna
medalja u Zlataru iz 1995., Priznanje Hrvatskog sabora kulture iz 1997.,
Zlatna medalja na Svjetskoj izložbi božićnih jaslca, održanoj u Rimu

u Galeriji Bramante, 2002. godine itd. Stvaralaštvo mu je podijeljeno u 14 različitih ciklusa od kojih, na primjer, izdvajamo: religijske teme, životinjski svijet s alegorijama, iz života zagorske obitelji. Dugo godina je živio u Bednji, potom se preselio u Ivanec, gdje je vodio vlastitu kiparsku likovnu školu. Prvi je profesionalni zaštitnik i prvi pronalazač fosilnog hrasta *quercus fossilica robur bedniensis* (fosilni hrast iz korita rijeke Bednje).

Petar Popijač (Varaždin, 09.06.1988.) diplomirao kiparstvo na ALU u Zagrebu. Doktorand je poslijediplomskog studija kiparstva na ALU u klasi red. prof. art. Barišić Petra i član je HDLU-a i HZSU-a. U svome radu stvara sinteze različitih medija i stilova likovnog izraza. U doktorskom istraživanju propituje granice kiparskog medija i analizira obilježja kiparske forme izvan konvencija statike. Izlagao je na nizu samostalnih i grupnih izložbi u Hrvatskoj: "13 Trijenale Hrvatskog kiparstva" Glip-toteka HAZU, Zagreb, zatim "32. i 34.. Salon mladih" HDLU, Zagreb, te "Biti očima drugog" galerija Vladimir Bužančić, Zagreb. U inozemstvu: "Izazov Kravate", Parlament E.U., Strasbourg, Francuska, zatim "Žerjavica/Embers", galerija Božidar Jakac, Kostanjevica na Krki, Slovenija, te "Ostralle 2012" Dresden, Njemačka.

August Popijač (Varaždin, 26.11.1986.) maturirao je 2005. grafički dizajn u ŠUDGO-Zabok. Od 1998. do 2005. pohađa privatne poduke glazbene škole za gitaru. Godine 2008. upisuje Akademiju likovnih umjetnosti, Sveučilište u Zagrebu. Diplomirao je kiparstvo 2013. na ALU u Zagrebu. Od 2014. član je HDLU-a. U svom radu poseže za različitim medijima i stilovima likovnog i glazbenog izraza. Izlagao je na grupnim izložbama u Hrvatskoj: izložba "Atelier Popijač" galerija Mirko Virius 2011., izložba radova galerije Popijač u HDLU 2013., izložba u galeriji Karas - Zagreb 2014., zatim izložba "Psionska baština" u galeriji MORH 2018. godine. Osvojio je treću nagradu na "Festivalu skulptura u pjesku" 2017. Lopar. Sudjeluje na raznim likovnim radionicama i festivalima npr. Legendfest 2018.

Crkva sv. Katarine | Katarinin trg bb | u 20:00 sati

VIA CRUCIS OMNIUM PECCATORUM MISSERIMI

(KRIŽNI PUT NAJJADNIJEGA IZMEĐU SVIJU GRJEŠNIKA),
koncert

(A. Vivaldi, G.F. Händel, P. Mascagni, E. Grieg, C. Debussy, F. Parać,
F. Chopin, D. Šostaković, J.S. Bach, F. Schubert, G. Fauré
uz stihove iz dijela Vladimira Nazora: *Via crucis omnium
peccatorum misserimi*)

izvode: Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Sveučilišta
u Zagrebu

solistice: Veronika Čiković, *harfa*

Eva Šulić, *violina*

Lana Lucija Horvatić, *violončelo*

recitator: Toma Medvešek, student Akademije
dramskih umjetnosti

umjetnički voditelj: Jože Haluza, red. prof. art.

Program :

Stihovi iz dijela Vladimira Nazora: *Via crucis omnium peccatorum misserimi*

A. Vivaldi: *Presto* (Godišnja doba, Ljeto III st.)

I. Sudenje

II. Križ

G. F. Händel: *Sarabanda* (Suita XI, HWV 437)

III. Prvi puta pod križem

Sarabanda II dio (Suita XI, HWV 437)

IV. Majka

P. Mascagni: *Intermezzo sinfonico* (Cavalleria Rusticana-Ave Maria) br. 7

V. Šimun Cirenac

E. Grieg: *Hjertesår* (Ranjeno srce)

VI. Veronika

E. Grieg: *Våren* (Posljednje proljeće)

VII. Drugi put pod križem

Vivaldi: *Presto* (Godišnja doba, Ljeto III st.)

VIII. Žene

C. Debussy: *Danse sacrée*

IX. Treći put pod križem

F. Parać: *Presto* (Gudački kvartet III st.)

X. Raspinjanje

F. Chopin: *Prélude, Largo* (Op. 28, Br. 4)

XI. Napitak

D. Šostakovič: *Largo* (Op. 110a IV st.)

XII. Smrt

J. S. Bach: *Erbarme dich* (Muka po Mateju)

XIII. Skidanje s križa

F. Schubert: *TRIO, Andante sostenuto* (D 956; III st.)

XIV. U grobu

G. Fauré: *In Paradisum* (Requiem Op. 48 VII st.)

Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu (2016.)

Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu u okviru nastave djeluje od jeseni 2006. godine, a osnovan je na inicijativu prof. Jože Haluza. Svrha takvog ansambla je omogućiti studentima-gudačima stjecanje prvih iskustava i vještina zajedničkog muziciranja u većem ansamblu, uz vježbu maksimalne komunikacije među dionicama, kao i punog kreativnog zalaganja, s obzirom da ansambl djeluje samostalno, bez dirigenta.

Kroz ovakve se projekte studenti postupno uvode u profesionalni način rada koji ih očekuje kao buduće glazbenike.

Do sada je održano niz uspješnih koncerata u dvorani Akademije (F-5) sa različitim programima, te nastupi u sklopu Glazbenog ciklusa Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj u Zagrebu, na Memorijalu J. Š. Slavenski u Čakovcu, dva koncerta u dvorani HGZ-a, dva koncerta u programima Pasijske baštine i koncert u Peterskirche u Beču 13. studenog 2009. pod vodstvom čuvene barokne violinistice i pedagoga Catherine Mackintosh.

Jože Haluza je nakon završene srednje glazbene škole u Varaždinu kod profesora Đure Horvata, studirao violinu u klasi profesora Ivana Pinkave i Ivana Weilanda. Nakon diplome djeluje u *Zagrebačkoj filharmoniji* (od 1973. do 1982.), isprva kao član dionice I violina, a kasnije postaje zamjenik koncertnog majstora. Zatim je 16 godina bio član ansambla *Zagrebački solisti* (1982.-1998.), a od 1998. do 2003. djeluje kao koncertni majstor orkestra *Gradskog kazališta Komedija*. Kontinuirano se bavi komornom glazbom kao član mnogih ansambala poput Trija Ars Longa, Gudačkog kvarteta Pro Arte, Zagrebačkog gudačkog trija, Gudačkog kvarteta Rucner i Ansambla 3+. Jedan je od osnivača Varaždinskog komornog orkestra u kojemu je gotovo 20 godina bio koncertni majstor. Često je nastupao i kao solist sa Zagrebačkim solistima, Varaždinskim komornim orkestrom, Društvenim orkestrom HGZ-a i Simfonijskim orkestrom HRT-a izvodeći koncertna djela Antonija Vivaldija, Giovannija Battiste Pergolesija, Johanna Sebastiana Bacha, Georga Philippa Telemanna, Arcangela Corellija, Wolfganga Amadeusa Mozarta, Franza Schuberta, Ralpa Vaughana Williamsa, Dalibora Bukvića, Tomislava Uhljka, Frane Paraća, Mladena Tarbuka i Anđelka Klobučara. Uz aktivnu glazbenu djelatnost bavi se i pedagoškim radom, najprije kao nastavnik violine u Krškom u Sloveniji, početkom devedesetih kao profesor komorne glazbe u školi Funkcionalne muzičke pedagogije *Elly Bašić*, a od 1996. do danas predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kao red.prof. art. predmete Komorna muzika i Gudački komorni orkestar.

Joseph Haydn: SEDAM POSljedNIH KRISTOVIH RIJEČI NA KRIŽU Hob XX:1c, koncert

izvodi: prof. Ante Milić, *klavir*, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu

Program :

- Introduzione. Maestoso & adagio*
Sonata I. Pater, Pater dimitte illis quia nesciunt quid faciunt – Largo
Sonata II. Hodie mecum eris in paradiso – Grave e cantabile
Sonata III. Ecce Mulier filius tuus – Grave
Sonata IV. Deus, Deus meus ut quid dereliquisti me – Largo
Sonata V. Sitio – Adagio
Sonata VI. Consummatum est – Lento
Sonata VII. In manus tuas Domine commendo spiritum meum – Largo, Il Teremoto – Presto

Joseph Haydn (1. travnja 1732. Rohrau – 31. svibnja 1809. Beč), najstariji u trolistu bečkih klasičara, jedan je od najplodnijih i najgenijalnijih skladatelja u nama znanj povijesti. Etnomuzikolog Franjo Kuhač istraživao je njegovo hrvatsko porijeklo, a otkrio je i brojne hrvatske napjeve u njegovim skladbama. Oznaka XVI pored klavirskih sonata označava šesnaestu skupinu djela po muzikologu Hobokenu. U prvoj skupini su simfonije (108), slijede uvertire (17), divertimenti (56), gudački kvarteti (84), trio sonate (11), gudačka trija (29), dua (16), koncerti (29), marševi (12), plesovi (34), skladbe s baritonom (12), trija s baritonom (128), dua s baritonom (25), koncerti za bariton (3), divertimenti s klavirom (13), klavirska trija (45), klavirske sonate (61), ostale skladbe za klavir

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

(15), klavirski koncerti (11), skladbe za mehanički sat (32), oratoriji (3), Sedam posljednjih Kristovih riječi (3), mise (15), druga sakralna djela (24), kantate i arije (35), višeglasne pjesme (15), pjesme i kantate s klavirom (57), kanoni (58), opere (15), operete i sl. (18) te obrade škotskih i velških narodnih pjesama (447).

Pobratimio se s Mozartom koji je o njemu rekao: "Nitko ne zna sve – razvedriti i potresti, raznježiti i duboko ganuti, a sve jednako dobro kao Haydn". Također ga je jednom zgodom branio: "Kažete da čudno zvuči? Biste li vi napisali nešto slično? Vjerojatno ne! A znate li zašto? Zato što to ni vama ni meni ne bi palo na pamet!" Sam Haydn je zapisao: "Budući mi je Bog podario veselo srce, onda će mi i oprostiti što mu veselo služim".

Haydn 1785. sklada Sedam posljednjih Kristovih riječi na križu. Poznate su verzije za orkestar i gudački kvartet, a verzija za klavir solo kategorizirana je pod oznakom Hob XX:1c. Skladba je kopicirana kao sedam uzastopnih sonata kojima predhodi uvod, a 1796. Haydn ju revidira u oratorij – danas najpoznatiju verziju. U Sedam posljednjih Kristovih riječi, bečki majstor na genijalan način u obliku muzike opisuje patnju, no ne svoju osobnu patnju kao što je slučaj kod npr. Beethovena, već patnju našeg Spasitelja.

Ante Milić rođen je 2. srpnja 1969. u Parizu. Započeo je učiti klavir kod Vilme Kleiner, a nastao kod Željke Milić (maturirao 1984.). Diplomirao (1988) je i magistrirao (1994) klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Zvezdane Bašić. Tijekom školovanja osvojio je nekoliko nagrada na pijanističkim natjecanjima u Hrvatskoj i Italiji: Senigalia (1984, 3. nagrada), Udine (1985, 1. nagrada), Jugoslavensko natjecanje muzičkih umjetnika – 2. nagrada (1. nagrada nije dodijeljena), Nagrada "Darko Lukić" (Zagreb, 1987) te Nagrada HGZ-a. Nastupao je u 14 europskih zemalja te kao solist uz pratnju Društvenog orkestra HGZ-a (1981. – Haydnov koncert u D-duru), Zagrebačke filharmonije, Simfonijskog orkestra HRT, Zagrebačkih solista, Dubrovačkog simfonijskog orkestra, Hrvatskog komornog orkestra i dr. Od 1990. je asistent a od 1998. docent na MA u Zagrebu. 2005. diplomirao je dirigiranje u klasi prof. Vjekoslava Šuteja i Tomislava Fačinija, a dirigirao je ansamblima MA, Simfonijskim puhačkim orkestrom HV, Mješovitim pjevačkim zborom Janjevo (2006–2010.), te ansamblima koje je osnovao: Orkestar Nota bene (2006), puhački ansambl Grand winds Zagreb (2007) i renesansni Ansambl Marco Polo (2008). Pokretač je pijanističkog ciklusa Piano fortissimo (od 1993.)

Zagrebačka katedrala | Kaptol 31 | u 20:00 sati

KORIZMENO-USKRSNI KONCERT

, orgulje

(S. F. Kovács, J. S. Bach, J. Arcadelt, F. Liszt, F. Schubert)

izvodi: Szilárd Kovács, orguljaš pečuške katedrale, Mađarska

Program :

- Szilárd Ferenc Kovács: *Hommage à M. Dupré (2005)*
Varijante na jednu mađarsku pučku pjesmu
- Johann Sebastian Bach: *Dva korala iz zbirke Orgelbüchlein:*
O Traurigkeit, o Herzeleid BWV Anh. I. 200
(obrada: Szilárd Ferenc Kovács)
O Mensch, bewein dein Sünde Groß, BWV 622
- Johann Sebastian Bach: *Passacaglia c-moll, BWV 582*
- Szilárd Ferenc Kovács: *Orgelbüchlein korala, izbor [MMA 2018–2021]*
Uz potporu zaklade Alkotói Ösztöndíj
- Jacques Arcadelt: *Ave Maria* (obrada: Franz Liszt)
- Franz Liszt: *Ave Maria*
- Franz Schubert: *Ave Maria* (obrada: Szilárd Ferenc Kovács)
- Szilárd Ferenc Kovács: *Sortie (2017.)*

Szilárd Ferenc Kovács orguljaš i profesor rođen je 1976. u mađarskom gradu Karcagu.

Studirao je na poznatim konzervatorijima Mađarske, na Universität für Musik und darstellende Kunst Wien, Austrija, te u Finskoj na University of Jyväskylä.

Uz profesorski rad s talentiranim mladim glazbenicima, sudjelovao je na mnogim domaćim i inozemnim koncertima, nastupao je kao orguljaš u više mađarskih gradova, publicirao je velik broj kompozicija i dobitnik je više odlikovanja.

Od 2013. godine je glazbeni direktor pečuške katedrale.

2018-2021

Az alkotó
a Magyar Művészeti Akadémia
Művészeti Ösztöndíjprogramjának
ösztöndíjasa

Slaven Miličević:

MUKA – reljefi, izložba

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

o izložbi govori: Barbara Vujanović

Misterij Kristove muke i Uskrsnuća, sa svim pripadajućim simboličkim značenjima, te vezanim događanjima, jedan je od najintrantrantnijih motiva u kojem sakralna umjetnost, neovisno o mediju, stalno iznova pronalazi svoju potvrdu i mogućnost konstantne nadogradnje i profilacije. Bilo da se radi o ostvarenjima namijenjenima crkvenim prostorima, ili autonomnim djelima, umjetnici nastavljaju afirmaciju dugotrajne tradicije, poglavito one figurativne, koja ih zadužuje iznimnom odgovornošću.

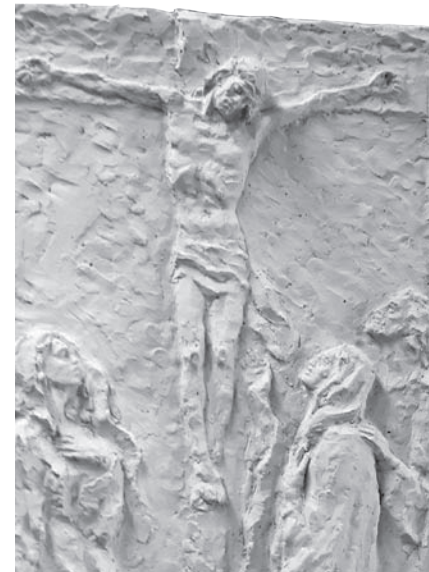
Akademski kipar Slaven Miličević dosljedno odgovara na ovaj izazov tradicijom oblikovanjem skulptura religijske predilekcije. Pojedine rese crkvene prostore, a pojedine, koje spadaju u spomeničku plastiku, komemoriraju crkvene vjerodostojnike, poput nadbiskupa Josipa Stadlera ili pape Ivana Pavla II.

Djela kojima se pak predstavlja u sklopu manifestacije Pasionske baštine svjedoče autorovu fascinaciju spomenutim tematskim okvirom, unutar kojega nalazi zalag potvrde vještine oblikovanja, kao i mogućnosti suptilnoga ishoda vlastitog pogleda. Odabrani reljefi i jedna skulptura na jezgrovit način pripovijedaju trenutke koji su prethodili i slijedili nakon Uskrsnuća, kao i samo Uskrsnuće, kao vrhunac Novoga zavjeta, i kršćanskoga vjerovanja uopće.

Realističkom i koncentriranom gestom Miličević gradi kompozicije koje se ne iscrpljuju u izlišnim atributivnim elementima i nijansama naracije.

Tematski niz otpočinje raspelom, nastavlja se scenom 12. postaje križnoga puta – Isus umire na križu, potom prikazom večere u Emausu, i konačno – samim Uskrsnućem. Upravo u toj sceni kipar rastače svoj, do tada koncizan, rukopis u titravu, bogatu agitiranu površinu koja idealno korespondira sa senzacijom dematerijalizacije i prelaska, odnosno transcendencije u onostrano. U kontekstu cjeline ciklusa Slaven Miličević korespondira s dugim nizom prethodnika, te potvrđuje nužnost neprekidnoga vraćanja ishodištima sakralne inspiracije.

Barbara Vujanović

Slaven Miličević rođen je 17. listopada 1966. godine u Gradačcu. Školu Primijenjenih umjetnosti završio je 1985. godine u Sarajevu. Diplomirao je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi profesora Šime Vulasa 1993. godine. Od 1993. član je HADLU-a i djeluje kao samostalni umjetnik. Njegovo likovno djelovanje usmjereno je na samostalne javne skulpture od kojih se posljednjih godina ističu:

- spomenik nadbiskupu Stadleru, Zagreb, reljef Pieta, Osijek,
- Crkva hrvatskih mučenika u Udbini – spomenik Ivanu Pavlu II,
- skulptura Ličanke, Sv. Rok, skulptura Vile Velebita, Sv. Rok,
- reljefi na mostu, Vukovar, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije u Zagrebu
- spomen ploča Vladimiru Prelogu

Crkva sv. Ivana Krstitelja | Nova Ves 64A | u 19:30 sati

KORIZMENI GLAZBENI VIJENAC

(uz 100-tu obljetnicu izdanja Hrvatske crkvene pjesmarice, a. D. 1919.)

izvodi: Udruga A-dur:

tekst čita: Ivica Ivanković

odabir i animacija: Matija Podnar, Ivica Ivanković

Program :

1. *Odzivam se Isuse* (arr. R. Tačlik)
2. *Zdravo tijelo Isusovo* (arr. F. Dugan)

Iz predgovora pjesmarice... (1. dio)

3. *Dobri Kriste* (arr. V. Žganec)
4. *Narode moj židovski* (arr. F. Dugan)
5. *Svaka duša* (arr. F. Dugan)

Iz predgovora pjesmarice... (2. dio)

6. *Sretnih li vas* (arr. V. Žganec)
7. *O Isuse izranjeni* (arr. F. pl. Lučić)
8. *O Isuse, ja spoznajem* (arr. F. Dugan)

Iz predgovora pjesmarice... (3. dio)

9. *Stala majka* (arr. F. Dugan)
10. *Tužnoj majci* (arr. F. Dugan)
11. *Dobri Kriste* (arr. R. Tačlik)

Antun Pinterović o Franji Duganu... / Zahvalnica

12. *Moj Isuse* (arr. V. Žganec)
13. *O Marijo mila* (arr. M. Novak)

Udrugu A-dur osnovali su 2016. godine ljubitelji glazbe – Matija Podnar (predsjednik), Ivan Martinčić (potpredsjednik) i Tomislav Mihalić (tajnik). Sva trojica su i članovi zbora *Koralisti* zagrebačke katedrale. Svrha osnivanja udruge je ponajprije pjevanje i njegovanje vokalne crkvene glazbe, s ciljem promicanja kako nacionalne tako i liturgijske glazbene baštine na kulturno-umjetničkim priredbama u Hrvatskoj i izvan nje.

Udruga A-dur

No, dosadašnji nastupi članova nisu bili zamišljeni kao klasični koncerti, već kao duhovna kontemplacija glazbom, kako za slušatelje, tako i za izvođače. Želja članova udruge bila je 2017. godine ostvariti seriju tematski profiliranih koncerata pod nazivom *Glazbene kulise Zagrebačke katedrale*, kao glazbeno umjetnički projekt s duhovnom nakanom povodom 100-te godišnjice prvog izdanja *Hrvatske crkvene pjesmarice* (1917.). Sve to s namjerom da se vjernicima, ali i turistima tijekom posjeta katedrali, osim vizualnog doživljaja velebnosti samog ambijenta katedrale, nenametljivo pruži i prigodan autentičan glazbeno-auditivni doživljaj koji bi pratio i time upotpunio njihov posjet, odnosno razgledavanje. Samu ideju ciklusa 2017. prepoznala je i Turistička zajednica grada Zagreba kao hvale vrijednu inicijativu koja upotpunjava i obogaćuje turističku ponudu, ali i doprinosi očuvanju tradicije hrvatske sakralne glazbe kroz muziciranje u autentičnom ambijentu.

Program Udruge A-dur čine tradicionalni hrvatski crkveni napjevi i *a capella* obradbe, kakve nalazimo i u *Hrvatskoj crkvenoj pjesmarici* (po drugi puta objavljenoj još 1919.), u kojoj su sakupljeni dobro znani aranžmani F. Dugana, M. Novaka, Z. Špoljara, R. Taclika, V. Žganca i drugih. Iako u predgovoru drugog izdanja iste pjesmarice (iz 1919. godine) izdavači – Glazbeno-pjevačko društvo "Vijenac" – ukazuju na krizu tadašnjega vremena, budući da se sakupljene pjesme rijetko izvode *jer su ih istisnule razne nove pjesme ponajviše donesene iz tuđine...*, Udruga A-dur voljom i bogomdanim glasovima svjedoči da sve izabrane pjesme i dan danas žive u misnim službama (možda ne u istim aranžmanima, ali ipak su prisutne i žive u puku).

U okrilju udruge - uz muški tercet, ženski kvartet i komorni mješoviti zbor - osnovan je i **Xtet - vokalni ansambl**, specifičan po tome što nema strogo definiran broj izvođača. Svi članovi su dugogodišnji aktivni pjevači renomiranih hrvatskih zborova, a zblížila ih je zajednička potreba za komornim pjevanjem specifičnoga repertoara i izričaja te poliranje vokalne interpretacije u potrazi za ekspresijom dubljih dimenzija vokalne glazbe.

Korizmeni glazbeni vijenac uz 100-tu obljetnicu drugog izdanja *Hrvatske crkvene pjesmarice*, u okviru 28. Svečanosti Pasijske baštine u Zagrebu, predstavlja ujedno i prvi javni koncert Udruge A-dur u klasičnom smislu, pred publikom.

Crkva sv. Martina | Vlaška 36 | u 20:00 sati

O, DAJ MI SNAGE, BOŽE MOJ,

koncert
(K. Kolb, Lj. Kuntarić, J. S. Bach)

izvode: Eva Kirchmayer Bilić, *orgulje*
Henrik Šimunković, *bas bariton*

Program :

o. Kamilo Kolb: Sedam riječi Kristovih na križu za orgulje

1. *Oče, oprosti im*
2. *Gospodine sjeti se mene - Danas ćeš biti sa mnom u raju*
3. *Ženo, evo ti sina - evo ti majke*
4. *Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?*
5. *Žedan sam*
6. *Svršeno je*
7. *Oče, u ruke tvoje, predajem duh svoj*

izvodi: Eva Kirchmayer Bilić, *orgulje*

Ljuboslav Kuntarić: *O, kalež muka*
(stihovi: s. Marija od Presvetog Srca Anka Petričević)
O, daj mi snage, Bože moj (stihovi: Lj. Kuntarić)

izvode: Henrik Šimunković, *bas bariton* i
Eva Kirchmayer Bilić, *orgulje*

Johann Sebastian Bach: *Kantata 'Ich habe genug', BWV 82*
Arija: *Ich habe genug*
Rec.: *Ich habe genug*
Arija: *Schlummert ein, ihr matten Augen*
Rec.: *Mein Gott! wenn kömmt das schöne: Nun!*
Arija: *Ich freue mich auf meinen Tod*

izvode: Henrik Šimunković, *bas bariton* i
Eva Kirchmayer Bilić, *orgulje*

O programu:

Zahvaljujući sedmogodišnjem istraživanju opusa o. Kamila Kolba, koji su, uz ostale vrijedne franjevačke skladatelje i glazbenike istražili diljem privatnih zbirki, samostana, glazbenih institucija i javnosti predstavili o. Petar Kinderić i dr. Marija Riman, dostupni su podatci i notni zapisi o. Kamila Kolba, premda do danas, Kolbov opus koji broji više od 1200 pronađenih skladbi, te izvjestan broj onih za koje postoji pisani trag da su izvedene, a još uvijek se ne zna gdje su, nisu niti približno dovoljno, a kamoli kvalitetno izvedeni, snimljeni i predstavljeni javnosti te (p)ostali prisutni u hrvatskoj glazbenoj reproduktivnoj umjetnosti i na repertoaru hrvatskih umjetnika, kao ni obrazovnog sustava u čijem bi sastavnom dijelu trebali biti.

Skladatelj duhovne i svjetovne glazbe, vokalne i instrumentalne, za cijelu lepezu različitih instrumenata i komornih sastava **o. Kamilo Kolb** rođen je 31. srpnja 1887. u Okučanima, kao šesto dijete, u obitelji koja se bavila aktivno glazbom. Nakon završene osnovne škole, Kolb je upisao gimnaziju u Požegi, u kojoj se prvi puta susreo s orguljama, učio pjevanje kod Josipa Prohaske, te se uključio u tamburaški orkestar. Godine 1901. postaje franjevac, te se u franjevačkom novicijatu na Trsatu nalazio od 1902. godine, a od 1902. u Varaždinu nastavio studij filozofije, u kojem nastaju njegove prve skladbe. Dolaskom u Zagreb na studij teologije upoznao je Franju Dugana, svog prvoga privatnog učitelja glazbe, te su već nakon dvije godine, u časopisu Sv. Cecilija, objavljene Kolbove prve skladbe. God 1910. zaređen je za svećenika, a na mladoj misi u Orahovici svirao mu je upravo Franjo Dugan. Uočivši pomanjkanje literature za bogoslužje, Kolb ih i sam počinje skladati tijekom godina i razdoblja prvog svj. rata i poraća, djelujući po Bosni i Hercegovini, na talijanskoj fronti u Rumunjskoj, potom u Vukovaru. U Vukovaru je upoznao Hugolina Sattnera koji mu je kasnije postao profesor u Ljubljani u kojoj je 1919. upisao pjevanje i kompoziciju. Zbog svećeničkih razloga prekinuo je studij u Ljubljani nastavivši ga u Zagrebu, no iz istih razloga ga ponovno prekida te odlazi 1926. u Vukovar, a od 1929. opet je u franjevačkom samostanu u Virovitici. Svo vrijeme je skladao, vodio pjevačke i tamburaške sastave, predavao pjevanje, vjeronauk, održavao brojne nastupe, i primao nagrade za svoj skladateljski rad. Bio je prvi učitelj glazbe Milku Kelemenu u Iloku. Od 1936. ponovno djeluje u Varaždinu u kojemu sklada i vodi brojne različite ansamble, te organizira razne svečanosti i priredbe, što nastavlja djelujući i u Našicama i Osijeku i Zagrebu. Godine 1945. lišen je svih građanskih prava i do 1950. boravio u zatvoru Stara Gradiška, koje je dakako bilo iznimno teško razdoblje njegovog života. U zatvoru se susreo i s drugim zatočenicima-glazbenicima

Lovrom Matačićem, Mladenom Stahuljakom, o. Anzelmom Canjugom, koji je u zatvoru i umro, prof. Marijanom Zuberom. U zatvoru je djelovao instrumentalni ansambl sastavljen od glazbenika zatvorenika, te su tu nastajale i skladbe za vrlo neobične sastave, s obzirom na instrumente za koje su se našli svirači. Od 1950 djeluje u franjevačkom samostanu u Karlovcu u kojem je od 1951.g. orguljaš, a od 1962. orguljaš je u Sl. Brodu. Sva njegova djelatnost u, komunističkom je sustavu svedena isključivo na djelovanje u samostanu te se o njemu može saznati tek iz samostanskih kronika i privatnih pisama. Od 1958. djeluje u Požegi u kojoj je proslavio i zlatnu misu. Tu obljetnicu obilježava i skladanjem mise koju je izveo Albe Vidaković u Zagrebu. God. 1963. odlazi u Viroviticu u kojoj intenzivno radi na prevodenju liturgijskih napjeva s latinskog na hrvatski jezik s obzirom na postkoncilsku obnovu. Usprkos pogoršanom zdravstvenom stanju, intenzivno je skladao sve do smrti 13. srpnja 1965. godine u Virovitici u kojoj je i pokopan. Njemu u čast u Virovitici se od 2015. održavaju Kolbovi dani.

Sedam riječi na križu, skladba je nastala u Karlovu tijekom ožujka (korizme) 1951. godine, programskog karaktera, u kojoj je dramatika iskazana uporabom alteracije i kromatike s izraženim ritmičkim i dinamičkim kontrastima. Kolb je u svojim skladbama često rabio i teme poznatih skladbi, starijih narodnih popijevki, teme koralnih napjeva, što je uočljivo i u ovom djelu.

'Kolbova skladba Sedam riječi Kristovih na križu' odaje skladatelja koji je nastojao glazbenim tonovima, harmonijom, ritmom i dinamikom iskazati patnju, bol i ljubav sina i majke. Svaka je skladba duboko proživljena na Kolbu svojstven način. Naime, kao teolog, Kolb u Isusovoj patnji gleda spasenje čovječanstva i u tom trenutku to je radost. Zbog toga se i u ovoj cikličkoj skladbi susreću radosni trenuci, koji se očituju u njezinim vedrim dijelovima'. 'Kolbove instrumentalne skladbe predstavljaju vrijedan doprinos hrvatskoj glazbenoj literaturi.'

'On je skladatelj bujne mašte koju iskazuje na svoj poseban način, rabeći sve mogućnosti glazbenog izraza do kojeg je uspio prodrijeti. Prvenstveno se to odnosi na iskazivanje tonskog oslikavanja, čime njegova instrumentalna glazba postaje bliskom i prihvatljivijom izvođačima i slušateljima.'

(M. Riman, P. A. Kinderić: Instrumentalne skladbe Kamila Kolba)

Iznimno plodan skladatelj bio je i **Ljuboslav Kuntarić** (Čakovec, 20. lipnja 1925. – Volosko, 4. listopada 2016.), čiji opus broji preko 2000 djela, a od toga 680 sakralnih skladbi. Glazbu je učio kod Rudolfa Matza, Albe Vidakovića, Ivane Lang i Tihomira Vidošića. Meditacija 'O, kalež muka' i 'O, daj mi snage, Bože moj' njegove su dvije duhovne popijevke vezane uz korizmeno razdoblje. Za skladbu 'O kalež muka' stihove je napisala **s. Marija od Presvetoga Srca Anka Petričević**, klarisa i hrvatska književnica (Lovreć – Imotska krajina, 2. siječnja. 1930), koja je diplomirala na Filozofskom fakultetu (1955) i na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove (1975) u Zagrebu, koja od 1956. živi u samostanu sv. Klare u Splitu. Utemeljiteljica je (1975) i urednica biblioteke asketsko-mističnih djela Symposion. Piše pjesme duhovno-religijskoga, zavičajnog i domoljubnoga nadahnuća, meditativnu i autobiografsku prozu, drame, studije i eseje. God.1995. odlikovana je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića za kulturu. Stihove pjesmi O daj mi snage Bože moj, napisao je sam skladatelj.

Veliki njemački skladatelj **Johann Sebastian Bach** (Eisenach, 21. ožujka 1865. – Leipzig, 28. srpnja 1750.) poznat je po duhovnoj dimenziji kompletnog svoga opusa, a posebice Muka (Pasija). Njegova kantata 'Ich habe genug' (BWV 82), poput Kantate br 4 'Christ lage in Todesbande' i 'Ich will den Kreuzstabgerne tragen' (BWV 56) nije koralna nego kantata za solo glas-bas, obou d'amore, gudače i basso continuo. Praizvedena je 2. veljače 1727. na blagdan Isusovog prikazanja u hramu. Tekst se temelji na Lukinom Evandelju, točnije proroštvu starca Šimuna, Šimunovom hvalospjevu (solistička dionica basa), koji se svakodnevno moli u Crkvi, a Bach ju je skladao na tekst nepoznatog autora. Šimunov 'Nunc dimitis servum tuum' (Sad otpuštaš slugu svoga...) u kojemu, nadahnut Duhom Svetim, izgovorio je starac Šimun uzevši na ruke Dijete Isusa, često je nadahnjivao brojne skladatelje i umjetnike, te je u ovome djelu izražena čežnja za završetkom ovozemaljskoga života i konačnoga susreta s Gospodinom u Vječnosti. Kantatu je Bach kasnije transponirao iz c mola u e mol, pri čemu je dionica oboe (u ponovnoj obradbi za bas oboa d'amore) zamijenjena flautom.

Eva Kirchmayer Bilić

Henrik Šimunković rođen je u Čakovcu. 1999. godine upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu, smjer solo pjevanje u klasi proslavljene solistice Nade Puttar-Gold.

Diplomirao je 2003. godine, a 2006. magistrirao za najvišim ocjenama u klasi prof. Nevena Belamarića (smjer opera, oratorij, popijevka).

Polaznik je ljetne škole baroka "Aestas musica" u Varaždinu koju vode renomirani umjetnici iz Velike Britanije (Catherine Mackintosh, Laurence Cummings...).

Usavršava se kod uglednih pjevača-pedagoga, Olivere Miljaković, Vitomira Marofa, Marjane Lipovšek, Alfreda Burgstallera, Dunje Vejzović... Usavršavao se i na "Internationale Sommerakademie" Mozarteum, Salzburg.

Pjevao je u Komische Oper Berlin u operi "Don Giovanni" (Commendatore) te u Kammeroper Wien.

U HNK Zagreb nastupa u operama A. Thomas "Hamlet" (Horatio), W.A. Mozarta "Don Giovanni" (Masetto), "Die Zauberflöte" (Papageno), G. Verdi "Rigoletto" (Grof Monterone, Grof Ceprano)... a u HNK Split "Nikola Šubić Zrinjski" (Levi) I.pl. Zajca.

Posljednjih godina djeluje kao profesor u glazbenoj školi u Sloveniji.

Eva Kirchmayer Bilić, diplomirala je (1992.) i magistrirala je (1995.g.) klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stjepana Radića. Kao najmlađi student-laik, studirala je orgulje na Institutu za crkvenu glazbu (1985.-1990.) u razredu s. Imakulate Malinka, te se usavršavala u Frankfurtu na Maini kao DAAD - stipendist, a i na brojnim majstorskim seminarima za klavir i duo glas i klavir. Dobitnica je nagrada na natjecanjima, te Rektorove nagrade. Nastupala je solistički, uz pratnju orkestra (dirigenti Igor Gjadrov, Tomislav Fačini, Tomislav Uhlík) i kao komorni glazbenik, surađujući sa mnogim istaknutim instrumentalnim i vodećim hrvatskim vokalnim solistima, komornim sastavima, ansamblima (*Collegium pro musica sacra, Madrigal, Zagrebački operni studio...*), zborovima (*Baščina, Zagrebački dječaci, Ivan Goran Kovačić...*), te u orkestrima (*Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, Zagrebačka filharmonija, Hrvatski komorni orkestar...*) u kojima je izvodila dionicu orgulja, čembala ili klavira. Kao klavirski suradnik pjevača djeluje na Muzičkoj akademiji od 1995. godine, te je sada u zvanju umjetničkog savjetnika. Snimila je nekoliko nosača zvuka, te ostvarila brojne nastupe u Hrvatskoj i diljem svijeta, surađujući s eminentnim hrvatskih umjetnicima i ansamblima, na klaviru, orguljama (i kao orguljašica u brojnim župama) i čembalu, te organizira i održava brojne priredbe, koncer-

te, projekte (*Poznajete li Božidara Kunca, Priča o Ivani Lang*), programe u sjećanje na eminentne umjetnike (Mladen Raukar, Stjepan Radić...), glazbene radionice, seminare (*Dani Josipa Kašmana, Mali Lošinj*) i predavanja. Aktivna je u udrugama (Zagrebački operni studio, Kirhes, Udruga poklonika Milke Trnine, Hrvatski DAAD Klub...) i sveučilišnim tijelima (Vijeće umjetničkog područja, Senat Sveučilišta u Zagrebu). Glazbenom publicistikom se bavi niz godina u više stručnih časopisa, a od 2010. je urednica glazbene rubrike u tjedniku za kulturu *Hrvatsko slovo*, te suautorica udžbenika za glazbenu kulturu za osnovnu školu. Bila je članica Vijeća za glazbu i članica povjerenstva za dodjelu Nagrade *Vladimir Nazor* Ministarstva kulture RH, te je bila članica Druge Sinode Zagrebačke nadbiskupije. Udana je i majka četvero djece.

SVITLA NOĆ

VII. korizmeno-glagoljaški koncert Zagrebačkih klapa

organizacija: Joško Čaleta, Davor Capković

O programu:

Dio bogate (južno)hrvatske korizmene vokalne tradicije i novih obrada i kompozicija pisanih za muška vokalna izvođačka tijela inspiriranih mukom i smrću Isusa Krista koje prethode njegovom slavnom uskrsnuću i ove će godine biti predstavljen na svečanostima *Pasionske baštine* u izvedbi dalmatinskih klapa grada Zagreba. Korizmeni koncert *Svitla noć* nazvan je po istoimenoj skladbi istaknutog klapskog kompozitora Dinka Fia uglazbljenoj na tekst Lucije Rudan inspiriran višestoljetnom tradicijom procesije *Za križen* na otoku Hvaru. Ovo je četvrti puta za redom da Pasionska baština na svom programu ima ovaj koncert (sedmi puta sveukupno) što dovoljno govori kako o aktivnosti klapa grada Zagreba tako i o njihovoj aspiraciji da upravo u duhovnom, korizmenom repertoaru pronadu uzvišenu inspiraciju. U razgovorima sa sudionicima dosadašnjih koncerata prisutan je taj pozitivni stav kako prema repertoaru koji s posebnim žarom na zavidnoj izvedbenoj razini izvode tako i prema koncertnom okruženju ispunjenom brojnom publikom koja rado posjećuje ove koncerte.

Činjenica koja "ciklus" koncerata čini posebnim je podatak da je samo na tri prethodna koncerta praižvedeno 15 novih korizmenih pjesama; što skladbi, što obradi narodnih napjeva. I organizatori koncerta (Capković, Čaleta) kao i klape posebno su ponosni tom činjenicom kojom ovaj projekt nadilazi izvedbeno-koncertnu dimenziju i dobija jednu posve novu etno/muzikološku dimenziju. Repertoar koji se promovira na ovim koncertima postaje dijelom repertoara brojnih drugih klapa koje u ovo, korizmeno vrijeme imaju potrebu predstavljati se tematskim koncertima vezanim uz najmističnije i najraspjevanije razdoblje crkvene godine. U isto vrijeme, nastojanja i organizatora i klapa potvrđuju činjenicu da je samo ustrajan rad jedini ispravan pristup ka očuvanju glazbene baštine koje jedino neprekidnim istraživanjem, rekonstruiranja

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

njem i predstavljanjem može razvijati i održati svijest o duhovnoj tradicijskoj glazbenoj baštini na koju smo u konačnici svi ponosni. *Svitla noć* - korizmeni koncert dalmatinskih klapa grada Zagreba tako postaje još jednim nezaobilaznim glazbenim događajem a sve to pod patronatom utemeljitelja – Udruge *Pasionska baština*. Prepoznata predstavljena baština djeluje inspirirajući kako na klapske pjevače tako i na sveukupni hrvatski glazbeni pokret. Ponovno ističemo da je upravo tema Isusove muke jednom od tema kojom se brojni kompozitori najčešće inspiriraju baveći se središnjom temom kršćanstva koja je na ovim prostorima iznjedrila brojne pjesme i običaje te kroz povijest inspirirala mnoge umjetnike pa tako i kompozitore vokalne (klapske) glazbe. Ovome u prilog stoji i nepobitna činjenica da je upravo ta višestoljetna tradicija pučkog crkvenog (glagoljaškog) pjevanja korijen, izvor ili *vrilo* iz koga je potekla glazbena forma klapskog pjevanja, koja se u današnje vrijeme učvrstila i postala prepoznatljiv glazbeni žanr i izvan granica Republike Hrvatske. Najveće dosadašnje priznanje ovoj glazbenoj tradiciji, poput u tekstu spomenute procesije *Za križen* na otoku Hvaru, je uvrštenje ovog glazbenog izričaja na UNESCO-vu listu Nematerijalne svjetske baštine (2012.). Stoga je posve prirodno, da ne kažemo i nužno, da se klape redovito prisjete i vrate (pre)često zaboravljenom a od puka i njih samih neodvojivom iskonu. Vrijednim su i ustrajnim dosadašnjim radom, pogotovo u proteklom stoljeću, stručnjaci, etnomuzikolozi i entuzijasti zaboravu otrgli nemali broj pučkih crkvenih (korizmenih) napjeva. U tom se periodu, čvrsto naslonjena na glagoljašku tradiciju pučkog crkvenog pjevanja, paralelno razvija i cvate i pučka dalmatinska pjesma svjetovnog karaktera. Sve većim širenjem te vrste pjeva, učvršćenim i organiziranjem manifestacija i festivala posvećenih toj vrsti tradicijske pjesme, glagoljaško pjevanje koje mu je prethodilo i na koje se naslanjalo pomalo pada u zaborav. No u devedesetim godinama prošlog stoljeća, kroz napor stručnjaka i entuzijasta a i manifestacija kao što je *Pasionska baština*, ponovno dolazi do povratka i širenja svijesti o vrijednosti tog dijela baštine i povećanog interesa za njegovim očuvanjem i obnovom u modernom kontekstu. Nizom klapskih pasionskih koncerata, audio

izdanja i sličnih projekata, *Pasionska* je baština pokrenula novu vrstu pristupa tradiciji pučkog korizmenog pjevanja usredotočenu ne samo na manifestnu, koncertno – izvedbenu nego i na stručnu, znanstvenu i istraživačku aktivnost ključnu za opstanak te glazbene vrste – prikupljanje, obradu i objavljivanje zanimljivih, nepoznatih glazbenih primjera iz prebogatog ostavštine južnohrvatske korizmene glazbene tradicije. U svemu tome, klape i klapski pjevači imaju iznimno velik značaj. Stoga je svesrdna potpora dalmatinskih klapa grada Zagreba, koje su se i do sada više puta pokazale i dokazale kroz niz vrlo zanimljivih, iznimno kvalitetnih zajedničkih tematskih programa, bila ključna da bi ovakav projekt zaživio. Velik broj pjevača u zagrebačkim klapama, uostalom, podrijetlom je iz Dalmacije i ovo im je jedinstvena prilika oživiti i prezentirati dio tradicije koja se još i danas aktivno proživljava u njihovim rodnim mjestima na obali, otocima i po zaleđu južne Hrvatske.

Ne gubeći iz vida istraživački rad i ustrajanje na otkrivanju zaboravljenih i do sada neizvođenih napjeva kao temeljnu odrednicu pri sastavljanju programa, i ovogodišnji program uz već afirmirane autore te uz poznate često nagrađivane skladbe i glazbene obrade publici predstavlja nove napjeve priređene upravo za ovu priliku. Sigurni smo da kao i prethodnih godina trud obrađivača i skladatelja (Vedran Bonačić, Vedrana Šiša, Joško Čaleta, Živko Ključec...) neće proći nezapaženo. Uz dalmatinske klape grada Zagreba, ove će godine na koncertu gostovati klapa Pasika iz Kostanja. Klapa koja je nastala na tradiciji crkvenog i pučkog pjevanja povijesno "glagoljaškog" područja (Srednja Poljica) predstaviti će nam se upravo repertoarom koji su naslijedili usmenom predajom od svojih prethodnika na načine kako je tradicija u prošlosti zaista i funkcionirala. Dodatna novina ovogodišnjeg koncerta bit će i sudjelovanje klapaša i pjevača iz Pučišća na otoku Braču – Nikole Martinića Pipice. Kao aktivni član pučiške župne zajednice on i danas sudjeluje na misnim slavljima pjevajući *pistule* (poslanice), posebno u obredima Velikog tjedna. Dio toga predstaviti će na *Svitloj noći* zagrebačkoj publici. Čitanje *štenja* je "živa" i fragilna tradicija koju u malim župnim zajednicama i danas pojedinci uče usmenom predajom, što je ujedino i razlog nestanka brojnih inačica koje sa svojim posljednjim nositeljima nepovratno gube. Stoga je nakana ovog nastupa upravo istaknuti i promovirati čitača kao vještog pjevača čija vještina zaslužuje poseban spomen.

Neumoran rad klapa i autora/obrađivača na očuvanju baštine, predstavljanje novih napjeva i autora kao i stalno ustrajanje na kvaliteti izvedbe uz gostujući ansambl iznimne kvalitete daju nam za pravo nadati se da će i ovogodišnja *Svitla noć* biti dostojan i dostojanstven prikaz po mnogima najmističnijeg, najbogatijeg, najsvečanijeg i zasigurno najljepšeg dijela hrvatske pučke pjevane baštine.

Joško Čaleta i Davor Capković

Joško Čaleta (Trogir, 1964), etnomuzikolog, glazbeni pedagog i dirigent. Diplomirao je glazbenu kulturu na Muzičkoj akademiji u Splitu, a magistrirao etnomuzikologiju na University of British Columbia u Vancouveru, Canada. Od 1997. stručni je suradnik Instituta za etnologiju i folkloristiku. Član je stručnih, savjetodavnih i ocjenjivačkih komisija, smotri i festivala diljem Hrvatske, te viši predavač studija etnologije i kulturne antropologije u Zadru.

Od 1979. klapski je pjevač (klapa *Trogir*), a zatim i voditelj (*Trogir, Radovan, Kairos*). Za vrijeme boravka u Kanadi dirigent je vancouverkog zbora i klape *Zvonimir* s kojom osvaja nagrade za najbolji etnički zbor u Kanadi (1994., 1996.). Rad s klapama nastavlja i po povratku u Hrvatsku kao glazbeni suradnik i producent zagrebačkih klapa (*Jelsa, Nostalgija, Sagena, Dišpet, Braciera*) s kojima osvaja prestižne nagrade na festivalima u Hrvatskoj (Omiš, Kaštel Kambelovac) i inozemstvu (Verona, Prag).

2000. godine dobitnik je nagrade *Josip Andreis* koju dodjeljuje Društvo skladatelja Hrvatske za dostignuća na polju muzikologije (za album *Hrvatska tradicijska glazba*) te nagrade *Ivan Lukačić na 34. Varaždinskim baroknim večerima*. Ova posljednja plod je dugogodišnje suradnje s ansamblom LADO koja mu je osim brojnih koncerata i dvaju nosača zvuka (album *Preveliku radost navišćujem Vama* i album *Kalvarija – Ljubo Stipišić*) donijela i brojne diskografske nagrade *Porin* te nagradu *Orlando* za izniman umjetnički doseg na *54. Dubrovačkim ljetnim igrama* (2003.).

Davor Capković rođen je 31.10.1986. g. u Zagrebu u obitelji podrijetlom iz Pučišća na otoku Braču. Osnovnu glazbenu školu završio je u Zagrebu i Velikoj Gorici. Magistrirao je sociologiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Sa klapskom je pjesmom u doticaju praktički od rođenja, no aktivno se klapskim pjevanjem počeo baviti 2007. g. u Zagrebu u tada osnovanoj muškoj klapi "Petrada" pod vodstvom Jurice Boškovića. Od jeseni 2011. g. uz dotadašnju pjevačku, zajedno sa Juricom Boškovićem preuzima i ulogu voditelja klape. Od jeseni 2012. g. sa njime surađuje i u vođenju VA "Angeluš", a od početka 2014. g. je s njime i Petrom Biskup i u ulozi suveditelja zagrebačke ženske klape "Čakulone". Od veljače 2012. g. preuzima ulogu voditelja u novoosnovanoj ženskoj klapi "Obilanca" u Zagrebu, a u ožujku 2013. g. preuzima vođenje ženske klape "Kolapjanke" iz Siska. Te 2013. g. na priznatom festivalu "Klape Gospi Sinjskoj" sa klapom "Petrada" osvaja prvu nagradu publike dok VA "Angeluš" istovremeno osvaja prvu nagradu stručnog žirija. U svibnju 2014. g. preuzima ulogu voditelja zagrebačke ženske klape "Armorin", koja te godine na najznačajnijem klapskom festivalu- FDK-u u Omišu- osvaja prvo mjesto žirija i publike u ženskoj konkurenciji, dok mješovita klapa "Đirata" čiji je član i pjevač na istom festivalu osvaja prvu nagradu stručnog povjerenstva u Večeri novih skladbi. S nagradama nastavlja u 2015., 2016. i 2017. godini. Kroz dosadašnji rad kao pjevač i voditelj susretao se i surađivao sa mnogim klapskim stručnjacima, od kojih najprije valja izdvojiti Joška Čaletu i Marka Rogošića. Oni su, uz već spomenutog Juricu Boškovića, ljudi koji su najviše utjecali a i dalje utječu na njegov rad i čiji savjet i mišljenje uvijek može potražiti.

Crkva sv. Katarine | Katarinin trg bb | u 20:00 sati

"AH, MOJ KRIŽU, GORKA ŽELJO", koncert

izvode: Muški pučki pjevački sastav župe Sv. Jure - Žeževica,
Mješoviti pjevački zbor iz župe Zadvarje -
(ženska klapa "Kostela" i muška klapa "Duare")
pučki pivači Župe Uznesenja BDM - Blato na Cetini

odabir i animacija: Joško Čalet, Marijo Krnić, Jure Šaban-Stanić

P r o g r a m :

Veliki tjedan

1. Židovska su djeca (Cvitnica)
2. Puče moj (Veliki petak)
3. Križu sveti (Veliki petak)
4. Ispovjedajte se (Veliki petak)

Sprovodni obred

1. Štenje 1. iz Knige o Jobu
2. Upravi Gospodine, Bože moj
3. Iz dubine vapijem Tebi, Gospodine
4. Dan od gnjeva

(Muški pučki pjevači župe Sv. Jure - Žeževica)

Veliki tjedan

1. Na dan sedam žalosti (Cvitnica)
2. Gospin plač
3. Puče moj
4. Ispovidajte se
5. Budi hvaljeno po sve vike

Sprovodni obred

1. Kralju kojemu sve živi
2. Smiluj se meni, Bože
3. Štenje drugo
4. Braćo brata sprovodimo
5. Pomozite sveci Božji

(Pučki pivači Župe Uznesenja BDM - Blato na Cetini)

Tradicijski glagoljaški napjevi iz Zadvarja

1. Budi hvaljeno, po sve vrime...
 2. Gospodine, smiluj se
 3. Jaganjče Božji
 4. Ispovidajte se
 5. Puče moj,
 6. Dođi, Duše Presveti
 7. Gospin plač
- (redigirala Olja Jelaska)

Sve napjeve obradio Marijo Krnić.

(Mješoviti pjevački zbor iz župe Zadvarje – ženska klapa "Kostela" i muška klapa "Duare")

Pučko korizmeno i sprovodno pjevanje u župi sv. Jure – Žeževica

Današnji prostor župe Žeževica nalazi se na vrlo dinamičnom povijesnom području. Ta krševita visoravan je dobar dio svoje prošlosti (od 1699.) bila nemirna državna granica Osmanskog Carstva i Mletačke Republike. Gornja Žeževica (prostor glazbenog etnografskog interesa ovog teksta i koncerta) je ostala pod Turcima, a Donja Žeževica je pripala Veneciji. U povijesno-kulturološkom smislu važnija je činjenica pripadanja Žeževice vrlo važnoj župi "Radobilja" koja je u složenim nacionalnim i ratnim previranjima često prekrajala svoje granice. Utemeljena je sredinom 14. stoljeća; povijesno središte bili su Katuni (udaljeni od Žeževice desetak minuta vožnje). Danas je Radobilja dio povijesne memorije, ali kroz rad udruga u kulturi i historiografska bilježenja vidimo jednu snažnu kulturnu cjelinu koja je s posebnim refleksom u baštinskom pjevanju očuvala nacionalni identitet i integritet. Najvažniji utjecaj su svakako imale generacije "popova" glagoljaša s posebnim naglaskom na osobu don Vida Kovačevića. U veljači ove godine u više navrata je promoviran roman autora Petra Merčepa: "Glagoljaš", koji je, u temelju, romansirana biografija prožeta povijesnim činjenicama o rečenom don Vidu Kovačeviću. Danas se u dobrom dijelu Radobilje i ganga i gusli, o čemu sam imao izravno svjedočanstvo u Blatu na Cetini gdje su gangaši i guslar dio pučke skupine koja se predstavlja i na ovom koncertu, ali u kontekstu pasionskog pjevanja.

Žeževica je od 1.siječnja 1941. samostalna župa, a do tada je bila u sastavu stare župe "Duare" (Zadvarje). U Žeževici je stanovao kapelan koji je posluživao i susjedni Grabovac, istočno selo od Žeževice prema Zagvozdu. Danas župa broji šestotinjak stanovnika, a administrativno je (kao Blato na Cetini i Zadvarje) dio Omiškog dekanata.

U župi danas djeluju dvije bratovštine: Sv. Blaža i Presvetog Sakramenta, a crkva na visoravni Orje je posvećena Sv. Juri. Oltarna slika Sv. Jure možda najbolje svjedoči vezu s domovinom i jezikom kroz rad glagoljaša, naime: svetac nije prikazan kao vitez u oklopu već kao muškarac u narodnoj nošnji na konju koji ubija zmaja. Slika je svojedobno bila izložbeni eksponat u Galeriji "Klovićevi dvori".

Tradicijsko pjevanje je muško s periodičnim uključivanjem ženskih vokala. Izvan rudimentarnih okvira opstalo je pjevanje sprovoda i napjevi Vazmenog trodnevlja. Sastav broji četiri do sedam pjevača koji se u sprovodnom obredu služe tekstovima iz knjižice: "Sv. Misa i Oficij za mrtve", Hvar, 1940. Tekstovi "Svete sedmice" su tiskani u Dubrovniku 1959., a priredio ih je fra Petar Vlašić. Melodije svih napjeva su u malom intervalskom rasponu; uglavnom se pjeva jednoglasno s povremenim prisustvom drugog glasa koji redovito ide u pedalni bas dajući posebnu oštrinu i rustičnost. Pjeva se "na uho", bez ikakvog pokušaja fiksiranja intonacije, čvrsto, "muški". Dio napjeva se izvodi u dvije male grupe (svaka s po dva pjevača), "štenja" su solistička, a neki brojevi su potpuno skupni. Formalnog voditelja nema, a ključan pjevač je Petar Troglić, remeta u crkvi. Sprovodni obred sačuvan je u cijelosti, a iz napjeva Velikog tjedna izdvajam: Židovska su djeca, Puče moj, Križu sveti, Ispovjedajte se i Muka Gospodina našega Isusa Krista. Ostali su napjevi fragmentarni.

O pučkom korizmenom pjevanju u župi Uznesenja BDM u Blatu na Cetini

Današnja župa Blato nalazi se s obje strane rijeke Cetine koje povezuje kameni most. Blato je, baš kao i Žeževica, dio povijesno- kulturne cjeline "Radobilja" i u tim okvirima se razvijalo. Župa je od kraja 15.st. do 1715. pod vlašću Osmanskog Carstva. Organski dekret austrijske vlade iz 1849. izrijeком navodi da Blato ostaje župa s kapelanijom u Novim Selima.

Pivači Blato na Cetini

Blato ima mušku pučku pjevačku skupinu koja je prilično dobro organizirana; uglavnom su naslijedili pjevanje svojih predaka i nisu ga mijenjali, dapače, ponosni su na činjenicu opstanka usprkos problemima koji su ih znali zadesiti. Danas je njihovo pjevanje čvrsto, broje desetak pivača, uglavnom jednoglasno. Postoje pokušaji uspostave drugog glasa, ali je to nesigurno i zahtjevalo bi ozbiljnije uvježbavanje. Pjeva se u manjem opsegu, neke pjesme skupno, jedan dio dvozborno, a postoje i dva solistička broja (" Na dan sedam žalosti" i "Štenje"). Pjeva se otvoreno, srčano, s nekim posebnim osjećajem povremenog nadmetanja u snazi i izražajnosti. Sprovodni obred sačuvan je u cijelosti, a u Velikom tjednu pjevači aktivno sudjeluju u bogoslužju i predstavljaju okosnicu pjevanja u Vazmenom trodnevlju (Gospin plač, Puče moj, Ispovidite se, Budi hvaljeno).

mr. sc. Jure Šaban Stanić

Mjesoviti pjevački zbor iz župe Zadvarje (fotografija: Jakov Kalajžić)

Pasioniski napjevi Zadvarja

O crkvenom glazbovanju u staroj žeževačkoj župi i u župi Zadvarje do konca prošloga stoljeća znamo jako malo. U crkvenim ljetopisima i zapisima župnika možemo pronaći tek pokoju natuknicu koja se tiče crkvene glazbene prakse. Tako primjerice znamo da su se u prosincu 1900. godine u pokorničkoj procesiji u povodu jubilarne svete godine od crkve sv. Ante do crkve sv. Ivana na Slimenu pjevale Gospine litanije, da je u veljači 1940. godine nabavljen harmonij slovenske tvrtke "Kacin" te da je pri blagoslovu nove crkvice Presvetoga Srca Isusova u listopadu 1941. godine pjevao muški i ženski zbor uz pratnju harmonija. Sačuvan je ostao i podatak da već sredinom 19. stoljeća u žeževačkoj župi na Veliki petak uz jutarnji liturgijski obred postoji i večernja pobožnost, koja je uključivala i pjevanje crkvene službe podijeljene na tri "noćnice", a od kojih se svaka sastojala od triju psalama i triju čitanja. Takva je praksa od davnina postojala u primorskim i otočnim mjestima, a u okolnim župama pjevao se Gospin plač. Pučki dio pobožnosti završavao je procesijom i pjevanjem psalma *Ispovidajte se Gospodinu*.

U memoriji Zadvarja još je uvijek živa uspomena na stare crkvene pučke pjevače. Ravnopravno su u bogoslužju pjevali muškarci i žene, s tim da se i danas pamte pojedini muški pjevači robusna i velika glasa. Spletom različitih socio-ekonomskih čimbenika tradicija crkvenoga pučkoga pjevanja polako jenjava do konačnoga nestanka krajem prošloga stoljeća. Novina u glazbenom životu zadvarske župe osnivanje je dječjega crkvenoga zbora pod vodstvom Renate Kolovrat, koja kao voditeljica crkvenoga pjevanja na Zadvarju djeluje od listopada 1992. do 2000. godine. Nakon njezina odlaska sastav nastavlja voditi njegovi najdarovitiji članovi. Dio pjevača toga ansambla i danas djeluje u crkvenom komornom vokalnom sastavu koji najčešće pjeva napjeve iz Ver-

bumove *Velike katoličke pjesmarice*, uglavnom uz jednostavnu akordsku pratnju na elektroničkim klavijaturama.

Jedini tradicijski crkveni pučki napjev sačuvan usmenom predajom, a pjeva se i danas poslije obreda Velikoga četvrtka, napjev je za Gospin plač, spjev o Isusovoj mucu, koji ponajprije izražava bol duše Isusove majke. Izvodi se na tekst fra Petrove preradbe (iz 1951. godine) fra Kneževićeve *Muke Gospodina našega Isusa Krista i plač Majke njegove*, s tim da se njezin prvi i zadnji dio, *Ponukovanje* i *Zaglavak*, izostavljaju. Gospin plač pjeva se po ulogama, a specifičnost je zadvarškoga načina izvođenja to što sve uloge pjevaju isti napjev, u istom tonalitetu.

Osim napjeva Gospina plača, sačuvano je još šest crkvenih pučkih napjeva i to u fonoteci Staroslavenskoga instituta u Zagrebu. Riječ je o dvama dijelovima ordinarija: *Gospodine, smiluj se* i *Jaganjče Božji*, dvama napjevima vezanima za liturgijsko slavlje i pučku pobožnost Velikoga petka: *Puč moj (Prijekor)* i psalam 136 (135) *Ispovidajte se Gospodinu*, sekvenci *Dodi, Duše Presveti*, dijelu proslave svetkovine Duhova te svečanoj zahvalnoj pjesmi *Budi hvaljeno*. Snimku je 22. lipnja 1975. godine načinio Josip Milić, a pjevači su bili: Mijo Čizmić (rođen 1901. g.), Jozo Čizmić (rođen 1909. g.), Nevenka Čizmić (rođena 1915. g.), Zdenka Kvasina (rođena 1922. g.) i Nada Pejković (rođena 1931. g.). Snimljeni napjevi više se ne pjevaju, najmanje posljednjih 20 godina, a mlađe generacije, koje danas predvode crkveno pjevanje, uglavnom ih se ne sjećaju.

Svi su napjevi građeni u dijatonskom durskom tonalitetu, a melodija se najčešće kreće u rasponu intervala kvinte. Melodije najčešće započinju III. ili V. stupnjem durske ljestvice, tek u jednom primjeru II. stupnjem, a u pravilu završavaju na dominantu te u dvama slučajevima na toničkoj terci. Napjevi su sačuvani u jednoglasju ili dvoglasju, pri čemu se drugi glas paralelno kreće s prvim u intervalu terce, a karakterističan je interval i kadencirajuća prazna kvinta na dominantu, koja se javlja i u tijeku napjeva. U nekoliko primjera pretpjevač započinje prvu riječ ili prva dva sloga radi intonacije nakon čega mu se pridružuju ostali pjevači u dvoglasju. Prvi glas ili solo dionica često je ukrašena kratkim predudarima, trilerima, mordentima i sl. U pjevanju se ravnopravno javljaju ijekavica i ikavica, a u pojedinim primjerima možemo ih naći zajedno. Ritamska struktura teksta i ritmika njegove emfatične interpretacije baza je ritamske strukture napjeva; iz teksta tako proizlazi i sam gipki ritamski tok napjeva.

Za ovu prigodu svi su napjevi transkribirani i obrađeni tako da prvi dio obrade donosi napjev u obliku kako je sačuvan na snimci, a potom u jednostavnom četveroglasnom slogu, u maniri suvremenoga crkvenoga pučkoga pjevanja. Napjeve izvode članovi Ženske klape "Kostela" i Muške klape "Duare", obje iz Zadvarja, u ovoj prilici udruženi u *ad hoc* pjevački zbor.

Pjevači župe Zadvarje članice su i članovi ženske klape "Kostela" i muške klape "Duare", obje iz Zadvarja, u ovoj prilici udruženi u *ad hoc* pjevački zbor. Muška klapa "Duare" osnovana je u siječnju 2016. godine kao izraz dugogodišnje težnje da se obogati kulturni i društveni život općine Zadvarje. Klapa je dosad održala više nastupa u Zadvarju i okolnim mjestima, a prvo priznanje za svoj rad osvojila je u svibnju 2017. godine na međunarodnom natjecanju vokalnih sastava "Aurora cantat" u Karlovcu, gdje je nagrađena srebrnom plaketom. Na 52. festivalu dalmatinskih klapa Omiš 2018. klapa je nastupila na Večeri klapa debitanta u Bolu na Braču. Klapu je od osnutka do srpnja 2017. godine vodio mr. sc. Marijo Krnić, nakon njega prof. Josip Tomasović do listopada 2018. godine, a sada je vodi prof. Mirando Ursić. Ženska klapa "Kostel" osnovana je u kolovozu 2017. godine na inicijativu pjevačica župnoga crkvenoga zbora ohrabrenih uspješnim primjerom prve zadvarske klape, muške klape "Duare". Svoj prvi nastup održale su u prosincu 2017. godine, a od tada često nastupaju u svom i okolnim mjestima. U svome su se radu posvetile njegovanju tradicijskih klapskih napjeva. Klapu čini 9 Zadvarjanki, a od osnutka je vodi mr. sc. Marijo Krnić.

mr. sc. Marijo Krnić

Dražen Trogrlić: KRIŽNI PUT

, izložba

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

postav i odabir: Dino Milinović

Dražen Trogrlić u okviru programa Pasijske baštine 2019. godine izlaže svoju interpretaciju Križnoga puta, ciklusa koji je postao nezaobilazni dio pučke pobožnosti i likovnog dekora u crkvama još u vrijeme srednjega vijeka. To je novi u nizu susreta afirmiranih hrvatskih slikara s temom Muke, duboko ukorijenjenom u europskoj umjetnosti. Već smo imali prigodu vidjeti interpretaciju te teme u djelima Đure Sedera, Šime Vulasa, Josipa Bottera-Dinija, Stjepana Gračana, Petra Barišića i brojnih drugih, a sada im se pridružuje i jedan od vodećih slikara srednje generacije. Dražen Trogrlić je već dugo prepoznat po svome specifičnom likovnom repertoaru koji rijetko kada koketira s figuralnim motivima. Utoliko smo sa zanimanjem očekivali njegov ciklus koji u četrnaest epizoda opisuje ključne trenutke (postaje) Kristova uspona na Golgotu, od Pilatova suda, do konačnog izvršenja smrtne kazne razapinjanjem na križ. Postavu izložbe osmislio je sam autor, u dogovoru sa Studentskim centrom, u prostoru Francuskoga paviljona. Nedavno obnovljeni paviljon, sa specifičnim prostorom valjka ispunjenog svjetlošću, nalik na svojevrsni hram, daje akvarelima Dražena Trogrlića neophodno dostojanstvo, stvarajući odgovarajući kontemplativni ambijent za još jednu manifestaciju Pasijske baštine.

dr. sc. Dino Milinović

Dražen Trogrlić rođen je 1958. u Varaždinu, kao najmlađe od četvero djece u obitelji Ladislava i Elizabete Trogrlić. Diplomirao je 1983. slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Raoula Goldonija. Od 1983. do 1985. polazio je na ALU-u Zagreb Majstorsku radionicu prof. Ljube Ivančića i prof. Nikole Reisera. Osim slikarstvom, grafikom i kiparstvom, u kojim medijima stvara slike, crteže, akvarele, grafičke listove, kolaže i skulpture, bavi se i vitrajom, kao i grafičkim dizajnom te projektiranjem i uređenjem interijera i muzejskih postava. Samostalno izlaže od 1984. Do sada je održao brojne samostalne izložbe, te sudjelovao na mnogim relevantnim skupnim žiriranim izložbama u nas i u inozemstvu. Godine 2016. Moderna galerija u Zagrebu priredila mu je monografsku izložbu "Dražen Trogrlić: slike, skulpture, crteži, 2000-2005." Hrvatska je televizija 2000. godine o njemu snimila dokumentarni film "Početak i umjetničko djelo", kao i TV-izložbu, a Nacionalna i sveučilišna knjižnica i BMG izdali su mu 2003. godine likovnu monografiju "Dražen Trogrlić – život i djelo" (autorica: Mladenka Šolman). Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja. Djelovao je kao član Zajednice samostalnih umjetnika od 1985. do 2006. godine, a od 2006. redovni je profesor na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Živi u Zapešiću.

GOSPIN PLAČ, koncert

izvodi: Ansambel narodnih plesova i pjesama Hrvatske LADO
dirigent: Bojan Pogrmilović

Program :

1. *Gospin plač* (Vodice)
2. *Počinj se muka strašna* (Gotalovo)
3. *Litanije krvi Kristuševe, Koral* (Pavlińska pjesmarica)
4. *Gospin plač* (Rokovci-Andrijaševci)
5. *Sveta Djevo Marijo* (Rokovci- Andrijaševci)
6. *Gospin plač* (Zaton kod Šibenika)
7. *Majka Božja je zaspala* (Dekanovec)
8. *Tužno plače* (Gotalovo)
9. *Gospin plač* (Gabela)
10. *Gospin plač* (Zagvozd)
11. *Gospin plač* (Imotski)
12. *Moj mili Jezuš* (Draškovec)
13. *Stala majka pod raspelom* (Trogir)
14. *Klone od žalosti, Gospa mučenika* (Baranja)
15. *Tuge Marijine* (Prugovac)
16. *Propeti, muč'ni Isuse – Štrofa* (Vrbanj, otok Hvar)
17. *Počivaj o moj neven* (Baranja)
18. *Žalosna majko* (Baranja)
19. *Tiha noć se svo spusti* (Turopolje)

aranžeri: Dražen Kurilovčan, Vid Balog: 2., 3., 8.,
Dražen Kurilovčan, Krunoslav Šokac: 14., 17., 18.,
Dražen Kurilovčan: 1., 4., 5., 7., 19.
Joško Čaleta: 6., 9., 10., 11., 16.,
Ivica Ivanković: 12., 15.,
Marko Markovina: 13.

O programu:

Gospin plač je lirsko-epski pasionski spjev u kojemu se prikazuju Kristova muka i smrt onako kako ih proživljava njegova majka Marija. Ovim se programom žele prikazati različiti napjevi "Gospina plača", spjevani u nekoliko tekstualnih varijanti, nazočnih na području cijele Hrvatske.

Ansambel narodnih plesova i pjesama Hrvatske LADO profesionalni je folklorni ansambel osnovan 1949. godine sa zadaćom i ciljem istraživanja, prikupljanja, umjetničke obrade i scenskoga prikazivanja najljepših primjera bogate hrvatske glazbene i plesne tradicije. LADO kroz svoj rad okuplja najpoznatije hrvatske etnokoreologe i koreografe, etnomuzikologe, glazbene aranžere i folkloriste, ali i skladatelje i dirigente nadahnute pučkim glazbenim stvaralaštvom. Sve je to rezultiralo impozantnim koreografskim i glazbenim repertoarom s više od stotinu koreografija i stotinama vokalnih, instrumentalnih i vokalno-instrumentalnih brojeva, u kojima se iznad svega poštuje izvorna, autentična narodna umjetnost.

Lado (27. Svečanosti Pasionске Bašine, 2018.)

Njegovi vrhunski plesači, koji su istodobno i izvanredni pjevači, s lakoćom se transformiraju iz plesnoga ansambla u reprezentativan folklorni zbor, a 14 odličnih glazbenika svira na osamdesetak tradicijskih i klasičnih instrumenata. Ansambel LADO posjeduje jedinstvenu kolekciju izvornih narodnih nošnji iznimne vrijednosti i ljepote (više od 1200 kompleta), pa je svaki koncert Ansambla, uz pjesmu i ples, ujedno i svojevrsna revija izvornoga hrvatskog tradicijskog ruha.

Sve to, uz prezentaciju čudesnoga bogatstva i raznolikosti folklor-noga izraza s tako maloga prostora kao što je Hrvatska, čini LADO jedinstvenim u svijetu. Koncerti Ansambla diljem svijeta nailaze na nepodijeljeno oduševljenje publike, ali i stručne kritike, koja ga redovito svrstava uz bok najboljih svjetskih folklornih skupina. LADO je nastupao na nekima od najpoznatijih svjetskih pozornica i koncertnih podija - od Royal Albert Halla u Londonu do teataru na newyorškom Broadwayu, od moskovske Koncertne dvorane Čajkovski do Mann Auditoriuma u Tel Avivu, brojnih svjetskih opernih kuća, festivala, svjetskih izložbi, olimpijskih igara...

Za svoj rad i zasluge u promicanju nacionalne baštine, LADO je dobio mnoge nagrade i priznanja: Godišnju nagradu INA-e za promicanje hrvatske kulture u svijetu za 2006. godinu; 24 Porina, među kojima i Porin za životno djelo (2002.); pet Nagrada grada Zagreba (1963., 1968., 2002., 2009., 2017.); Nagradu Orlando na 54. Dubrovačkim ljetnim igrama 2003.; dvije Nagrade Ivan Lukačić na 34. i 44. Varaždinskim baroknim večerima (2004., 2014.), Povelju predsjednika Republike Hrvatske za 60. godina umjetničkog djelovanja (2009.). LADO je 2002. godine bio predstavnik Europe na VI. Svjetskom simpoziju zbornske glazbe u Minneapolisu.

Bojan Pogrmilović, dirigent, solo pjevač i vokalni pedagog. Diplomirao je solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Magistrirao je u Skopju na Fakultetu muzičke umjetnosti. Deset godina bio je glazbeni voditelj Ansambla narodnih plesova i pjesama Hrvatske "Lado", a potom je dvadeset godina predavao solo pjevanje na Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog. Kao voditelj dalmatinskih klapa "Mareta", "Gajeta" i "Cesarice" (čak tri godine za redom apsolutne pobjednice Festivala) osvojio je brojne nagrade na Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu i međunarodnom festivalu zborova u Veroni, a njegovi učenici solo pjevanja osvajali su nagrade na domaćim i međunarodnim natjecanjima. Član je žirija domaćih i međunarodnih natjecanja zborova (Verona, Azzano Decimo, Petrinja, Tuhelj, Rijeka, Pula itd.). Bio je umjetnički ravnatelj Natjecanja zborova u Azzanu Decimu, a sada je umjetnički ravnatelj Festivala klapa "Školjka" u Pakoštanima, a dvije godine ravnao je i mješovitim pjevačkim zborom iz Verone sastavljenim od članova 15 zborova Udruženja zborova Grada (AGC Verona). Uz značajno obogaćenje repertoara snimio je i CD s tim zborom. Od 1988. vodi mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA", koji je pod njegovim ravnanjem dosegnuo sadašnju visoku

razinu te osvojio brojne domaće i inozemne nagrade te ostvario velik broj nosača zvuka. Od 2003.-2011. vodio je Vokalni ansambl "Samoborke" s kojim je ostvario značajne uspjehe, a posebice naslov pobjednika folklorne kategorije na Festivalu "Praga cantat". Uz Zbor "INA" sada vodi i Klapu "Poje" iz Samobora. Ravnao je i gudačkim orkestrom iz Češkog Krumlova, Hrvatskim komornim orkestrom, te Zagrebačkom filharmonijom. Kao solist i sa svim svoji ansamblima snimio je 30-tak nosača zvuka. Bio je osnivač i predsjednik Hrvatske udruge vokalnih pedagoga, a dopredsjednik je Hrvatske udruge zborovođa. Od ove godine ponovno je glazbeni voditelj- dirigent Ansambla narodnih plesova i pjesama Hrvatske "Lado" našeg jedinog profesionalnog folklornog ansambla.

UMJETNICI ANSAMBLA LADO:

plesači pjevači-prvaci: Dijana Banek, Tamara Horvat, Bojan Kavedžija, Dubravko Radić

plesači pjevači-solisti: Pavo Begovac, Zrinka Bogat-Malus, Nataša Gluić, Boris Harfman, Vlatka Hlišić, Igor Horvat, Snježana Hulina, Željko Kveštak, Nenad Malić, Adrijana Mamula, Irena Matica, Petra Matutinović, Kristina Opačić Vručina, Dejan Pilatuš, Goran Sekula, Iva Sekula, Helena Štrbac, Goran Vašarević, Dražen Zovko

plesači pjevači-srednje uloge: Ana Drobina, Matej Gluščić, Iva Piler, Ivana Prokop, Maja Putak

plesači pjevači: Fin Hrvačanin, Anita Huđek, Doroteja Juratović, Klara Kašnar, Mateja Kovačević, Antun Leinveber, Filip Lončarić, Pavla Maslač, Ina Milačić, Filip Martinić, Jana Radić, Lovro Vešliga

glazbenici solisti: Saša Dostičić, Goran Hlebeć, Mladen Kosovec, Željko Kravarščan, Josip Križanić, Željko Lukačin, Dalibor Paurić, Branimir Ranogajec, Stjepan Večković

glazbenici voditelji dionica: Igor Barić, Marko First, Branimir Grđan, Mario Hajsok, Mladen Trčak

ostali sudionici u programu: Tea Stanišak

ravnateljica: Ileana Jurin Bakotić

umjetnički voditelj: Andrija Ivančan

glazbeni voditelj - dirigent: Bojan Pogrmilović

voditelj orkestra: Alan Kanski

plesni voditelj: Sandra Sekula, Alen Šušković

organizacija događanja u Hrvatskoj: Nikola Obad

međunarodni odnosi: Ina Kostelac

odnosi s javnošću i marketing: Livija Zgurić

voditelj tehnike: Tomislav Štrok

ton majstor: Matija Auker

voditeljica fundusa: Jasna Dročić

garderobijer: Miljenka Lendel

JA SAM USKRSNUĆE I ŽIVOT, koncert

In memoriam Ljubi Stipišiću

(Lj. Stipišić, F. S. Vilahr-Kalski, M. Demović, D. Bortnijanski, S. Klanac-Tulić, Š. Marović, te korizmeni pučki napjevi solinskog kraja)

izvode: Vokalisti Salone, Solin

umjetnički voditelj: mo. Mirko Jankov

Program :

1. Tužaljka Jeremije proroka (obr. P. Z. Blajić)
2. Barjaci kreću kraljevi (Lj. Stipišić)
3. Oče naš (Lj. Stipišić)
4. Puna tuge (Lj. Stipišić)
5. Na Gori maslinskoj (S. Klanac-Tulić – Lj. Stipišić)
6. Puče moj (prema motivima korizmenih pučkih napjeva iz solinskoga područja)
7. Veličaj (F. S. Vilhar-Kalski)
8. Nostalgija za Bogom (Lj. Stipišić – Lj. Stipišić)
9. Zdravo, Tilo Božjeg Sina (M. Demović)
10. Tebe pojem (D. Bortnijanski)
11. Kad izdahnu Srce Božjeg Sina (S. Klanac-Tulić – Lj. Stipišić)
12. Prosti nama, Gospodine (pučki napjev iz Trpnja – obr. K. Magdić)
13. Ja sam uskrsnuće i život (Š. Marović)

Vokalisti Salone kao jedinstvena pjevačka skupina njeguje baštinske muzikološke korijene i posebnosti mediteranskog podneblja spašavajući od zaborava niz dragocjenih pučkih napjeva i crkvenih popijevki. Koncertni program "Vokalista" obuhvaća, dakako, i kompozicije suvremenih skladatelja duhovnog i svjetovnog karaktera skladane na autohtonom melosnim korijenima i tradiciji iz gotovo svih razdoblja htijući slušateljima, osim pomno izabranog programa ponuditi i jedan povijesno edukativni put tijekom koncerta.

Vokalisti Salone

U kontinuiranom trajanju od tri desetljeća (2004. g. nam je bila jubilara 30.) grupa je doživljavala promjene htijući utrti jedan nov put, a prepoznatljiv ljubiteljima lijepih umjetnosti, pomno birajući voditelje i pjevače i šireći interese u programskom smislu. Težnje ka perfekcionizmu u ovaj su sastav pretočili mnogi priznati stručnjaci pri tom ostavljajući svoj trag. Mislimo da dovoljno govore imena umjetničkih voditelja kao: D. Tambača, pok. I. Cvitanović, dr. N. Buble, R. Kraljević, I. Lipanović, G. Grubišić, dr. Vladan Vuletin, mo M. Čačija, prof. T. Čičerić, mag. B. Juračić, Ljubo Stipišić- Delmata koji je ukupno ravnao s Vokalistima 23 godine. 2009. sastav ponovno vodi maestro Vladan Vuletin, a u 2011. godini Vokaliste Salone preuzima stručni voditelj, maestro prof. Mirko Jankov.

Gostovanja: Danska (Kobenhavn, Gladsax), Švedska (Malmö), Norveška (Oslo), Njemačka (Bielefeld, Hannover), Italija (Verona, Udine, Rim), Slovenija (Ljubljana, Radenci), Crna Gora (Kotor), Francuska (Pariz), Mađarska (Budimpešta), Austrija (Wien, Gradišće), Španjolska (Padron, Ibadavia, Ribadeo, Pontevedra, Madrid, Santiago de Compostela, Alcalá de Henares), USA 1994. i 1995. (New York, Cleveland, Chicago), Kanada 1994. i 1995. (Toronto, Mississauga, Hamilton, Kitchener), Makedonija (Bitola)

- Nagrade:
- Nagrade stručnog žirija za najbolju izvedbu na Festivalu dalmatinskih klapa Omiš 1983.
 - I nagrada na prvom Međunarodnom festivalu Međugorje 1987. – za najbolju izvedbu.
 - Srebrnu plaketu na Natjecanju pjevačkih zborova Zagreb 1998.
 - "Zlatnu plaketu" na međunarodnom natjecanju zborova Verona 2000.
 - Srebrnu medalju na međunarodnom natjecanju "Europa... and its songs" Barcelona 2001m u organizaciji "International association friends of sacred music"
 - Nastup na Dubrovačkim ljetnim igrama-Knežev dvor 2003 u službenom dijelu programa
 - Večeri dalmatinske pisme – Kaštel Kambelovac 2005; 2006; 2007;2009
 - Festival dalmatinskih klapa Omiš 2005:
 - Festival dalmatinskih klapa Omiš 2006:
 - Večer svjetskih evergreena - 3. nagrada publike
 - Porin 2014. (najbolja klapska izvedba, najbolji klapski album)
 - Festival "Jelsa od versa" 2018.- I. nagrada žirija

SVI KRŠĆANI, PLAČITE...

koncert

Kajkavske korizmene pjesme okolice Zaprešića i korizmeni napjevi podunavske Baranje

izvode: KUD Kupljenovo – Kupljenovo (Zaprešić)

Mario Kambić, *orgulje*

odabir i animacija: Ivica Ivanković, prof.

organizacija: Filip Golubov Car

Marija Ivanković

Program :

1. **Križ nam stoji vu polju** (Kupljenovo)

2. **Dolje, dolje sunašce** (Kupljenovo)

Prve korizmene molitve... (Filip Golubov Car)

3. **K drvu križa dolazim – Evo Isusa tilo** (Draž)

4. **Svi kršćani, plačite** (Draž)

5. **Sedam svetih žalosti** (Kupljenovo)

Druge korizmene molitve... (Marija Ivanković)

6. **Isus mudrost očeva** (Draž)

7. **Daj mi Tvoju muku pivat** (F. Golubov; I. Ivanković; M. Kambić)

8. **Sad prid Spasitelja** (Draž)

9. **Jezuš, Jezuš moj premili** (Kupljenovo)

Isukrste moj propeti (Draž; tekst iz molitvenika *Duhovna radost i Slava Božja*)

10. **Potop suza oči rone** (Draž)

11. **Marija se Isusom rastaje** (Draž)

12. **Na dvorištu Pilata** (Draž; Marija Ivanković; Mario Kambić)

13. **Nebo, zemlja, sve stvorenje** (Draž)

Treće korizmene molitve... (Ivica Ivanković)

14. **Na Maslinskoj tužnoj gori** (Kupljenovo)

15. **Tiha noć se evo spušta** (Kupljenovo)

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

O programu:

Programom naslova *SVI KRŠĆANI, PLAČITE...* združene su, Križu i Žrtvi posvećene, stare kajkavske i zagorske korizmene pjesme iz Kupljenova s lijepim i osebnim pučkim korizmenim napjevima iz Draža u podunavskoj Baranji.

Baranjske napjeve, objavljene i u pjesmarici naše etnomuzikologinje Miroslave Hadžihusejnović-Valašek "Kada vrime slavno dođe", po sjećanju i pjevanju svoje prabake Jele Golubov (rođ. Orikin, 1928.) i njezine sestre Eve Barišin (rođ. Orikin, 1925.) s članicama PS *IVANČICE* i Vokalnim kvintetom *VANKA* uvježbao je mladi Baranjac, folklorist, svirač i graditelj tradicijskih glazbala Filip Golubov Car.

Uz birano nekadašnje kupljensko i baranjsko narodno korizmeno ruho, zvuke kupljenske *regetaljke*, baranjskih *dvojnica* i *okarine*, tri znakovita korizmena čitanja koja je odabrao autor programa – *Kupljenec* Ivica Ivanković – program će upotpuniti i obred kićenja raspela: *viencem od ruganih rožic*, baranjskim *otarcima* te kupljenskim *paličnim ručnicima* kakvima su nekoć, u kupljenskome kraju, u žalosti prekrivali "palice i štrike" prilikom nošenja pokojnikova lijesa. Za potrebe programa raspelo je napravio Zdravko Kolman.

Dok korizmeni baranjski *otarak* (ručnik) krasi crno i plavo tkanje, palične ručnike vidljivo krasi isprepletene niti lana i pređe bijele, crvene i crne boje. Tako će se redanjem zagorskih i baranjskih napjeva međusobno skladno ispreplesti i glasovi starijih i mlađih članova i članica KUD-a *Kupljenovo*. Koliko jednostavne i znakovite simbolike u samo tri boje: bijela kao svjetlost, rođenje i mladost; crvena kao ljubav, zrelost i život; crna ili plava kao starost, žalost i smrt – a sve zajedno kao život protkan pjevom i prigodnim pjesmama.

Članicama i članovima KUD-a *KUPLJENOVNO* podršku će svirkom na orguljama i ovaj put pružiti Mario Kambić iz Desinca.

Ivica Ivanković

Još od godine 1983. kvalitetu **KUD-a Kupljenovo** svojim pohvalama potvrđuju mnogi ugledni hrvatski stručnjaci, etnolozi i folkloristi.

O tome svjedoče i različite stručne publikacije, mnoge radijske i televizijske emisije, ali i izdanja poput primjerice dva CD-a – *Lepo nam je, lepo, Zagorje zeleno* (2000.) i *Kupljenovo u srcu te nosim* (2008.) – te knjiga njihova člana, stručnog voditelja, savjetnika, etnologa i *Kupljenca* Ivica Ivankovića naslova *Kupljenski spomenar – 1. diel: Tanci i popievke* (2012.).

Članovi društva sudjelovali su te na vrhunskoj razini predstavili svoj kupljenski zavičaj u programima svih vodećih hrvatskih smotri izvornih, folklornih, dječjih i dramskih skupina. Svoj zaprešički zavičaj, u širem smislu, dostojno su predstavljali i na stranom gostovanjima u Mađarskoj (2003. i 2017.), Bosni i Hercegovini (2005.), Španjolskoj (2006.), Bugarskoj i Njemačkoj (2007.), Slovačkoj (2009.), Vojvodini (2013., 2016. i 2017.) te Makedoniji (2010. i 2016.).

Uz vrijednu potporu Grada Zaprešića i Zagrebačke županije, u radu društva danas aktivno djeluje sedamdesetak članova različitih dobnih skupina.

Izvorna skupina gotovo redovito sudjeluje u programima *Pasionske baštine* još od 2003. godine. Tijekom posljednje tri godine iznimne uspjehe postiže Pjevačka skupina *Ivančice*, a ove će godine drugi put u programima *Pasionske baštine* u Dražu, Belom Manastiru, Zaprešiću i Zagrebu sudjelovati i novoosnovani *Vokalni kvintet VANKA KUD-a Kupljenovo*.

Ivica Ivanković, prof., (Zagreb, 1968.) etnolog i folklorist; od rane mladosti bavi se istraživanjem narodne baštine te bilježenjem glazbenoga i plesnoga nasljeđa Hrvata, posebice kajkavaca. Kao pedagog, koreograf, voditelj ili stručni suradnik pomaže rad mnogih izvornih i reproduktivnih folklornih skupina u Hrvatskoj i u inozemstvu.

Voditelj je izvorne folklorne skupine *KUD-a Kupljenovo* te idejni začetnik i prvi stručni rukovoditelj *Smotre muških pjevačkih skupina Hrvatske*. Član je *Hrvatskoga etnološkog društva* i *Hrvatske glazbene unije* te član i predsjednik *Stručnog savjeta za folklor* Hrvatskoga sabora kulture. Dugogodišnji je suradnik *Pasionske baštine* za koju je priredio mnoštvo folklornih korizmenih koncerata: *Pri križnomu drevu* (2003.); *Kajkavski korizmeni kipec* (2010., 2011., 2012., 2016.); *Stala majka pod raspelom* (2011.); *Častimo te Križu sveti* (2011., 2012.); *Zaprešički korizmeni kipec* (2013.); *Tužni glasi ze seh stran* (2014., 2017.); *Križ nam stoji vu polju* (2017.) i *Svi kršćani plačite* (2019.). Od godine 1990. do 1993. bio je aktivan plesač/pjevač Ansambla *LADO*.

Od travnja 1998. stalni je suradnik nekadašnje Redakcije narodne glazbe GP HRA, a danas i novinar, autor, voditelj i urednik radijskih emisija u Odjelu glazbenih sadržaja HRT-a. Uz to, radio je i radi kao producent, suautor, koscenarist ili stručni suradnik mnogobrojnih glazbenih izdanja i tv-emisija o pučkoj kulturi. Autor je nekoliko zapaženih stručnih folklorističkih knjiga i nekoliko stručnih etnografskih tekstova objavljenih u različitim Zbornicima Muzeja Moslavine, Hrvatske matice iseljenika i Matice hrvatske.

Godine 2009. dobitnik je *Zahvalnice za doprinos visokim umjetničkim dostignućima Ansambla LADO* te posebne *Medalje Slovačke radiotelevizije* za najbolji scenski koreografski prikaz (u izvedbi *KUD-a Kupljenovo*) na jubilarnom svjetskom 55. folklornom festivalu u Vychodni.

Godine 2014. nagrađen je *Godišnjom nagradom Grada Zaprešića* za zasluge u promicanju i čuvanju folklorne baštine zaprešičkoga kraja.

Etno-poeziju na zavičajnom kajkavskom (zagorsko-prigorskom) narječju piše od godine 2005. Od početka 2017. godine aktivan je član *Udruge Ivana Perkovca* za očuvanje kajkavske ikavice i promicanje zavičajne kulturne baštine iz Šenkovca, koja mu je u ožujku ove godine objavila i zbirku autorskih napisa pod naslovom *Miselnica*.

KUD Kupljenovo u Tavankutu (Pasionska baština 2017.)

Mario Kambić, mag. prim. educ. (Zagreb, 1988.), zaposlen je u OŠ *Ljubo Babić* u Jastrebarskom.

Diplomirao je na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, učiteljski studij – smjer informatika. Studirao je i etnologiju te češki jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Osnovno glazbeno obrazovanje na trubi stječe u klasi prof. Krešimira Fabijanića u Glazbenoj školi Jastrebarsko i GŠ *Vatroslava Lisinskog* u Zagrebu, gdje nastavlja srednjoškolsko glazbeno obrazovanje, solo pjevanje u klasi mr. art. Lade Bujas Majić.

Dodatno se glazbeno obrazuje na seminarima crkvene glazbe na Institutu za crkvenu glazbu KBF-a u Zagrebu i na drugim stručnim edukacijama na polju glazbene pedagogije, vokalne glazbe, etnomuzikologije i folkloristike.

Od godine 2006. ozbiljnije se bavi proučavanjem i pedagoškim radom na glazbenom, posebice vokalnom izričaju hrvatske tradicijske glazbe, surađujući s brojnim ansamblima i folklornim društvima u Jastrebarskom i okolici. Umjetnički je voditelj MPZ-a *Javor* u Jastrebarskom, KUD-a *Lipa* u Slavetiću i glazbeni voditelj KUD-a *Bratinečko srce* u Bratini. Voditelj je i VA *Gouriena* te orguljaš župe sv. Ivana Krstitelja u rodnom Desincu. Već dugo godina sudjeluje i u programima *Pasijske baštine*.

Godine 2012. dobitnik je javnoga priznanja Grada Jastrebarskog – *Plakete Grada za izvanredne rezultate i doprinos razvoju kulture i umjetnosti*.

Filip Golubov Car rođen je godine 1996. u Osijeku gdje je proveo i svoje prve godine života u izbjeglištvu. Godine 1998. s obitelji se vraća u tada još okupiranu Baranju, u opustošeni dom u selu Dražu gdje i danas živi. Tu je završio osnovnu školu, zatim opću gimnaziju u Belom Manastiru te nakon toga upisao i studij na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku. Od najranijeg djetinjstva u obitelji uči i upija folklornu tradiciju svojega zavičaja.

Pjevati zavičajne narodne pjesme i pučke crkvene napjeve uči od svoje prabake Jele Golubov (rođ. Orikin, 1928.). U osnovnoj školi čini i svoje prve plesne folklorne korake pod vodstvom učiteljice Eve Balatinac, da bi u kasnijim razredima osnovne škole počeo učiti svirati i tamburu. U srednjoj školi dobiva svoje prve gajde. Što sam, što uz pomoć roditelja, što uz pomoć svojih nekoć učitelja – danas kolega svirača među kojima se ističu Andor Vegh i Tomislav Livaja – svladava gajde i gajdašku svirku te ih danas, uz mnoga druga tradicijska puhačka i trzalačka glazbala, svira kao primarni instrument.

Kao svirač (ali i plesač-pjevač) nastupa s mnogim kulturno-umjetničkim društvima; član je tamburaškog sastava "Sokoli" iz Draža te nastupa i s orkestrom "Mišina" koji djeluje na očuvanju hrvatske tradicijske glazbe u sklopu družine "Udruga glazbene starine". Osim toga, sudjeluje na mnogim folklornim seminarima u Hrvatskoj i Mađarskoj. U Švedskoj je održao i stručna te praktična predavanja o primjeni baranjskog folklora na sceni: o muziciranju na tradicijskim instrumentima kontinentalne Hrvatske te o pjevanju, plesu, muziciranju i tekstilnim vještinama Šokaca rodne mu podunavske Baranje.

PASIONSKO BLAGO GRADSKE KNJIŽNICE: MUKA I USKRSNUĆE U KNJIŽEVNIM I LIKOVNIM DJELIMA,

izložba

autori izložbe: Igor Pugelnik, Željko Vegh

Petar Ujević, *Raspeće*

Pasioniski motivi svojom snagom i jačinom utiska, stvaraju i izazivaju i duboke osjećaje straha, patnje, beznada ili smrti. Kristova muka nepresušni je izvor umjetnosti iz kojega su mnogi književnici, glazbenici, slikari, kipari uzimali ostavljajući nam nepregledan korpus djela u kojima je njegova muka ponovo doživjela svoju katarzu, uvijek iznova nudeći novu nadu, novo svjetlo. Svjetlo koje kroz ovu izložbu molitvenika, evangelistara, pasioniskih prikazanja, grafičkih listova i likovnih reprodukcija koje se nalaze u fondu zbirke RARA i Čitaonice priručnika i zbirki, nastojimo izložiti vrijednu i bogatu građu koju posjeduje Gradska knjižnica.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

Josip Botter Dini, *Kolvarija*

Iva Čuvalo: GRLITI NEBO

, promocija zbirke pjesama

izdavač: Glas Koncila

urednik: Vladimir Lončarević

likovni prilozi: Želimir Ivanović

sudjeluju: Đuro Vidmarović

Vladimir Lončarević

Želimir Ivanović

Vinko Kraljević

Slavko Nedić

Iva Čuvalo (udana Zebec) rođena je 16. studenoga 1970. u Zagrebu. Diplomirala je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Majka je dvoje djece.

Nekoliko je godina radila kao novinarka i urednica u Listu mladih MI. Od četrnaeste godine objavljuje pjesme i članke u Maruliću, Danici i Kršnom zavičaju. Radovi su joj objavljeni i u različitim revijama, zbornicima i listovima kao što su Hrvatska revija, Majka, Sveta Božićna noć, Hrvatski kalendar, Ognjište, Hrvatski list, Tomislav, Politički zatvorenik, Crkva u malom i drugima.

Pjesme su joj uvrštene u antologije Pod nebom Bleiburga, U sjeni transcendencije (II. izdanje), Hrvatska uskrсна lirika: od Kranjčevića do danas, Hrvatska božićna lirika: od Kranjčevića do danas, Krist u hrvatskom pjesništvu, Hvaljen budi, Gospodine moj: sveti Franjo u hrvatskom pjesništvu, Križni put u stihovima hrvatskih pjesnika XX. stoljeća te Kruh i vino, kao i u izbor božićnih tekstova Božićna nadahnuća.

Tekstovi su joj također uvršteni u knjige Svećenici mučenici svjedoci komunističkog progona, Raskrižje Tvoje i moje, U viteza krunica – Zagreb u hrvatskom obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu, te u monografiju O.Š. A. Starčevića u Zagrebu. Njene je pjesme na slovenski preveo prof. Martin Silvester i u više ih navrata objavio na Radio Sloveniji i u časopisima Oznanjenje, Mladika i Družinska pratika. Godine 1994. izdala je zbirku pjesama Rasanjene ptice.

Iz pogovora:

Iva Čuvalo je i u ovoj zbirci pokazala snažan lirski iskaz, zanatsku vještinu, koja joj omogućava izražavanje u svim pjesničkim oblicima, od bijelog stiha, do soneta i pjesama u prozi. [...] U svojoj najnovijoj knjizi na zreo način razmišlja i promišlja o svijetu u kojem živi, o vlastitome mjestu u tome svijetu, a ponajviše o božanskoj emanaciji ljudskih vrijednosti, prvenstveno dobrote, a potom ljepote. Stoga ovi stihovi predstavljaju vrijedan doprinos suvremenoj hrvatskoj poeziji kršćanskoga nadahnuća. [...] U knjizi Ive Čuvalo, zahvaljujući umjetniku Želimiru Ivanoviću, postignuta je sretna ravnoteža između likovnih priloga te etičke i estetske razine napisanih stihova. Ova zbirka stoga ima elemente pjesničko-likovne mape.

Đuro Vidmarović

Želimir Ivanović rođen je 14. ožujka 1953. u Sarajevu. Nakon odrađivanja u Makarskoj, u Zagrebu je studirao na Akademiji likovnih umjetnosti i Elektrotehničkom fakultetu, na kojem je diplomirao, a zatim 1979. i magistrirao.

Iako se likovnim radom bavi od djetinjstva, dolaskom u Zagreb 1971. godine pod utjecajem likovnih majstora započinje ozbiljno likovno školovanje. Posebno mu je u razvoju pomogao prof. Josip Depolo, koji ga je podržavao i usmjeravao, predlagao kao kandidata iz Hrvatske za svjetsku enciklopediju crtača, te ga proglasio najvećim živućim hrvatskim animalistom i utemeljiteljem hrvatskog etno slikarstva. Na početku svog likovnog stvaralaštva Ivanović se bavi isključivo crtežom (tehnikе tuš crtan metalnim perom, pastele te suha igla). Kao član Grupe 69 sudjeluje na brojnim izložbama, osvaja nagrade i održava samostalne izložbe. Dodatno povezujući sliku i riječ, izrađuje tematski povezane cikluse, od mitoloških tema rađenih u maniri nadrealizma, preko preobražaja kojima povezuje sinergiju prirode i čovjeka, do grafičkih mapa Makarske i Staroga Grada na Hvaru. Godine 1991. dragovoljno se uključuje u obranu Domovine, a po otpuštanju iz postrojbe u proljeće 1992. godine vraća se na radno mjesto profesora u Visokoj tehničkoj školi Zagreb. U sakralnoj tematici posebno ga privlači lik Isusa. Izrađuje niz križnih puteva (npr. za crkvu Gospe od rožarija u Vrlici) kao i slika Majke Božje i

različitih svetaca (npr. Marija s djetetom za kapelicu Gospe od hrasta u Vukovaru). Brojnost radova koji su nastali povratkom iz rata Ivanović smatra svojevrsnim autoizlječenjem od PTSP-a, a cikluse naziva *Veliki ciklus*, *Kristalni odjeci ili u traganju za mojim izgubljenim plemenom*, *Vukovarski ciklus*, *Vodeni ciklus*, *Križni put*, *Hrvatski križni put*, te *Jeka od stoljeća sedmog*.

Varijanta njegovog križnog puta tiskana je uz razmatranja fra Dude Bonaventure, a druga u knjizi *Put Njegov i roda našega* fra Miroslava Bustruca. Više od tisuću Ivanovićevih crteža ugljenom i tušem nalazi se u knjigama Gordane Turić o poginulih hrvatskim braniteljima *U temelju kamen* i *U viteza krunica*, a s pjesnikom Ivom Selakom izdao je knjigu i prigodnu grafičku mapu *Anđeo snenog maka*. Svoje dvije profesije povezuje surađujući s arhitektom Nikolom Bašićem na projektu instalacije *Pozdrav Suncu* u Zadru. Izradio je i niz projekata rasvjeta spomenika i parkova koji se tek trebaju realizirati. Živi i radi u Zagrebu.

Crkva sv. Katarine | Katarinin trg bb | u 20:00 sati

STABAT MATER, koncert

(J. Haydn, A. Dvořák, L. Boccherini, G. Böhm, F. B. Mendelssohn, D. Buxtehude, A. Vivaldi, J. S. Bach)

izvode: Željka Martić, *sopran*
Neda Martić, *mezzosopran*
Mirta Kudrna, *orgulje*

Program :

- Joseph Haydn: *Stabat mater*
"Fac me vere tecum flere" arija mezzosoprana
- Antonin Dvořák: *Stabat mater op.58*
"Inflamatus et accensus" arija mezzosoprana
- Luigi Boccherini: *Stabat mater*
"Tui nati" arija soprana
- Georg Böhm: *Preludij u d-molu* orgulje solo
- Felix B. Mendelssohn: *Elias – oratorij*
"Weh' ihnen, daß sie von mir weichen!" arioso alta
"Sei stille dem Herrn" Engels arija alta
- Paulus – oratorij*
"Laßt uns singen von der gnade des Herrn" recitativ i arioso soprana
"Doch der Herr vergißt der Seinen nicht" recitativ i arioso mezzosoprana
- Dietrich Buxtehude: *Passacaglia u d-molu BuxWV 161* orgulje solo
- Antonio Vivaldi: *Gloria*
"Domine Deus" arija soprana
- Johann S. Bach: "O Lamm Gottes unschuldig" orgulje solo
BWV 618
Fantazija u g-molu BWV 542 orgulje solo

O programu:

Joseph Haydn (1732.-1809.) Djelo *Stabat mater* napisano je 1767g. za sopran, alt, tenor i bas, te mješovit zbor i orkestar. Po mišljenju kritičara tog doba smatralo se vrlo serioznim djelom za razliku od Pergolesijevog *Stabat mater* koje je u ono doba bilo vrlo popularno, ali se smatralo manje ozbiljnim djelom. Djelo je izvedeno četiri puta u Parizu s velikim uspjehom.

Antonin Dvořák (1841-1904) Češki kompozitor, violist i orguljaš *Stabat mater* napisao je za sole, zbor i orkestar. Započeo ga je pisati 1876. g., a konačnu verziju završava 1877. g. u Pragu. To je njegovo prvo djelo religiozne tematike. Ima deset stavaka od kojih su prvi i zadnji tematski povezani. Za skladatelja je to djelo bilo od posebnog značenja, predstavljalo je djelo žalosti, ali i ozdravljenja zbog osobne tragedije – smrti troje djece, koja ga je zadesila.

Luigi Boccherini (1743.-1805.) *Stabat mater* (Prva verzija 1781. g.) Napisane su dvije verzije ovog djela. Prvu verziju napisao je 1781. g. za sopran solo, gudački kvartet i dva violončela. Druga verzija datira iz 1800. g., pisana je za skoro isti sastav instrumenata, ali sa tri glasa – dva soprana i tenora, gudačku pratnju (dvije violine, viole, violončela i kontrabasa.) Dok je prva verzija bila nepoznata, druga je doživjela veliki uspjeh i odmah bila tiskana kao Op. 61.

Felix Mendelssohn (1809.-1847.) *Oratorij Elias* zajedno s oratorijem *Paulus* spada među najvažnija i najuspješnija koralna djela 19. st. Premijera djela bila je 1846. g. na Birmingham festivalu. Odmah nakon praizvedbe u godini dana djelo je izvedeno čak 50 puta u 41 gradu. Priказuje događaje iz biblijskog života starozavjetnog proroka Ilije koji ima važno mjesto u židovskoj, kršćanskoj i islamskoj predaji. Djelo je pisano u duhu baroka, po uzoru na djela Bacha i Händela, ali istodobno odražava Mendelssohonov karakteristični stil i pokazuje svu genijalnost njegova talenta i njega kao ranoromantičarskog skladatelja. Djelo je pisano za 4 solista, zbor i orkestar.

Oratorij Paulus Op.36 nastao je 1836. g. u Düsseldorfu. Također je rađeno po uzoru na strukturu Bachovih i Händelovih oratorija – solo stavaka, recitativa i zbornskih djelova. Pisano je za sole, zbor i orkestar. Govori o židovu Šaulu koji nakon čudesnog viđenja tj. razgovora sa Isusom doživljava prosvjetljenje, obraćenje, te postaje kršćanin, apostol Pavao, autor 13 poslanica u Novom Zavjetu. Putuje i naviješta Evanđelje diljem Male Azije, Grčke i Sredozemlja.

Antonio Vivaldi (1678.-1741.) *Gloria* je vrlo popularno Vivaldijevo sakralno djelo, nastalo za njegova službovanja u Pio Ospedale della Pietà, gdje je djelovao vrlo napredan i aktivan zborni ansambl za koji je Vivaldi pisao skladbe. Djelo se sastoji od 12 stavaka, a pisano je za sopran I, II, alt, zbor i orkestar.

Dietrich Buxtehude (1637.-1707.) *Passacaglia d-mol BuxWV 161*

jedno je od značajnijih kasnijih djela za orgulje ovog njemačko-danskog ranobaroknog skladatelja i orguljaša za koje se vjeruje da je utjecalo na J. S. Bacha pri skladanju njegove *Passacaglie* u c-molu. Neki muzikolozi svrstavaju *Passacagliu* u d-molu u liturgijska djela objašnjavajući ju sa aspekta numerologije kao prikaz Bogorodice Marije iza koje se izvodi *Magnificat*.

Georg Böhm (1661.-1773.) *Preludij u d-molu* tipična je skladba sjevernonjemačke orguljaške škole kojoj je pripadao Böhm a koji je kao i Buxtehude svojim skladateljskim radom utjecao na mladoga J.S.Bacha. Preludij je komponiran u maniri "stylus phantasticus" nastaloj upravo u baroknom sjeverno-njemačkom krugu glazbenika a temelji se na strogo zadanim zakonitostima skladanja.

Johann Sebastian Bach (1685.-1750.): "O Lamm Gottes unschuldig" BWV 618, koralna predigra iz zbirke *Orgelbüchlein* nastala je na melodiji luteranskoga korala u formi kanona u kvinti dionice pedala i srednjeg glasa manuala upotpunjenog dvoglasnim kontrapunktom na manualu. Tema ovoga korala sastavljena je od četiri versa korizmene tematike: *O, Janje Božje nevino na križu žrtvovano. Uvijek strpljiv iako prezren. Sve grijehe si ponio da mi nadu ne izgubimo. Smiluj nam se o, Isuse.*

Fantazija u g-molu BWV 542 majstorsko je djelo nastalo u vrijeme skladateljevog boravka u Kötchen u oko 1720. godine kao samostalna kompozicija koja je kasnije povezana sa fugom u g-molu nazvanom "Velika" s kojom se Bach natjecao za mjesto orguljaša u crkvi sv. Jakova u Hamburgu. Ovom monumentalnom Fantazijom, njenim ambicioznim opsegom i strukturom Bach je potvrdio svoju reputaciju jedinstvenoga glazbenog genija koji je u svim segmentima skladanja neponovljiv, jedinstven i daleko ispred svoga vremena.

Neda Martić rođena je u Zagrebu, gdje je učila najprije klavir, a zatim solo pjevanje, te nastavlja studij pjevanja na Akademiji za glasbo, Ljubljana, Slovenija, gdje je s odličnim uspjehom i diplomirala. Već za vrijeme studija nastupala je kao solistica na brojnim koncertima, prouzvela mnoga djela, te surađivala sa Slovenskom filharmonijom i Simfonijskim orkestrom Radio Televizije Slovenije. Debitirala je u Slovenskom narodnom gledališću Ljubljana, Slovenija, 1993. god. kao Arminda u Mozartovoj operi "La finta giardiniera". Nakon Akademije odlazi na postdiplomski studij u Graz, Austrija, na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u klasi svjetski poznate Kammersängerin Lilian Sukis. Vrativši se u Zagreb s velikim uspjehom sudjelovala je u projektu Teatra "Verovision" proslavljene vagnerijanke Dunje Vejzović. Nakon debia u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, u operi "Carmen" G. Bizeta u ulozi Mercedes slijede nastupi u drugim ulogama i glavnim teatrima Hrvatske, što ju odmah svrstava u sam vrh hrvatske reproduktive.

Sudjelovala je na mnogo seminara i majstorskih tečajeva poznatih pjevača i pedagoga: Marjane Lipovšek, Alfreda Burgstallera, Kurta Widmera i dr. Na jednom od najvećih i najjačih svjetskih pjevačkih natjecanja "Maria Callas- Nuove voci per Verdi" u Napulju, Busettu i Parmi 2000.god postigla je izvanredan uspjeh. Bila je favorit za prvu nagradu i ušla je u finale natjecanja među 4 najljepša verdijanska mezzosoprana, od 800 natjecatelja koliko je bilo u polufinalu. (prva nagrada nije bila niti dodijeljena). Nakon toga joj je ponuđena stipendija Verdi festivala u Parmi. Usavršavala se u nekoliko navrata u Italiji i surađivala sa mnogim uglednim pedagogima, dirigentima i režiserima.

Kao koncertna i operna umjetnica nastupa u domovini i u inozemstvu – Austrija, Njemačka, Slovenija, Liechtenstein, Italija, u glavnim nacionalnim opernim kućama u Zagrebu, Rijeci, Splitu i Osijeku, na svečanom otvorenju 19. Muzičkog biennala Zagreb, Hrvatska, 45th Internati-

onal summer festival u Ljubljani, Slovenija, 46th International summer festival također u Ljubljani, Slovenija, u Teatro Reggio u Parmi, Italia, na dodjeli nagrade 53 PRIXITALIA 2001. god u Reggio Emilia, Italia, u Teatru "Municipale Romolo Valli, u Teatro dell'Opera di Roma, Italia, na" Festival der kroatischen Musik in Wien", Beč, Austria, "Varaždinske barokne večeri", Varaždin, "57th Dubrovnik Summer Festival", Dubrovnik, "XVII Omiško ljeto", Omiš, Međunarodni kulturni centar glazbene mladeži Grožnjan, "Osorske glazbene večeri", Hrvatska, Internacionalni operni festival: "Leoš Janaček" Brno, Češka republik itd.

Surađuje sa mnogim orkestrima – Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske radio televizije, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar Radio televizije Slovenije, Cantus ansambl, Varaždinski komorni orkestar, Orkestar Slovenske vojske...

Željka Martić rođena u Zagrebu, Hrvatska, diplomirala je prvo obou, a zatim pjevanje s odličnim uspjehom na Akademiji za glasbo u Ljubljani, Slovenija. Za vrijeme studija oboe bila je stipendistica Ljubljanske Opere kao najperspektivniji mladi oboist, a zatim kao pjevačica postiže zapažene uspjehe i tako se potpuno posvećuje pjevačkoj karijeri. Još za vrijeme studija debitirala je u ulozi Arminde u operi "La finta giardiniera" W. A. Mozarta u Slovenskom narodnom gledališću u Ljubljani, Slovenija, 1993.god. Nakon Akademije odlazi na postdiplomski studij u Graz, Austrija, na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u klasi svjetski poznate Kammersängerin Lilian Sukis. Nakon Graza slijedi njen debi u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zgrebu, Hrvatska, u ulozi Pamine u operi "Die Zauberflöte" W. A. Mozarta i izuzetno uspješna suradnja sa poznatom vagnerijankom Dunjom Vejzović. Svoje usavršavanje nastavlja u Italiji gdje radi sa uglednim dirigentima i režiserima. Na Državnom natjecanju mladih umjetnika Slovenije 1993. god. prima prvu nagradu i četiri posebne nagrade žirija i publike. Za ulogu Pamine u Mozartovoj operi "Die Zauberflöte" dobiva najveću nacionalnu nagradu "Nagradu hrvatskog glumišta" 1996. god. Također, dobiva i nagradu "Marijana Radev" za najbolje umjetničko ostvarenje u sezoni 1996/97. za ulogu Pamine u operi "Die Zauberflöte" W. A. Mozarta i Micaele u operi "Carmen" G. Bizeta.

Na jednom od najjačih svjetskih pjevačkih natjecanja "Maria Callas – Nuove voci per Verdi" u Napulju, Bussetu i Parmi, u Italiji 2000.god. postiže izvanredan uspjeh. Bila je favorit za prvu nagradu i ušla u finale među 6 najljepših verdijanskih soprana, od 800 natjecatelja koliko ih je bilo u polufinalu, nakon čega joj je ponuđena stipendija Verdi festivala u Parmi.

Osim u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, nastupala je i u Hrvatskom narodnom kazalištu u Rijeci i Splitu, Državnoj operi u Ankari, Turska, glasovitom Altes Residenztheater Cuvillüs – Theater u Münchenu, Njemačka, Teatro Reggio u Parmi, Italia, International summer festival Ljubljana, Slovenija, "Varaždinske barokne večeri" Varaždin, Hrvatska, Slovenskom narodnom gledališću u Ljubljani, Slovenija, Wörthersee Classics Festival u Klagenfurtu, Austria, "Festival musicale internazionale" Monfalcone, Medea, Italia, Internacionalni Oporni festival u Miškolcu, Mađarska.

Koncertni i operni nastupi u domovini i inozemstvu donijeli su i suradnju sa svjetski poznatim orkestrima i imenima.

Mirta Kudrna, rođena u Zagrebu, diplomirala je orgulje na Akademiji za glazbu u Ljubljani u klasi prof. Huberta Berganta. Tijekom i nakon studija nastupala je solistički i u komornim sastavima, sudjelovala na orguljaškim natjecanjima u zemlji i inozemstvu, te na snimanjima nekoliko nosača zvuka. U sezoni 1994/95 osvojila je nagradu HDS-a za najbolju izvedbu djela hrvatskog autora (Toccata u g-molu Franje Dugana). Usavršavala se na nekoliko stručnih seminara Hannfried Lucke (Austrija), José Luis González Uriol (Španjolska), Bine Katrine Bryndorf (Danska), Roman Perucki (Poljska).

Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu se u akademskoj godini 2004/05 usavršavala u klasi prof. Maria Penzara u interpretaciji barokne glazbe sa osobitim naglaskom na 18 leipziških korala J. S. Bacha. Članica je Hrvatskog društva glazbenih umjetnika. Zajedno sa orguljašicom Elizabetom Zalović 2006. godine osnovala je orguljaški duo "Quattro obbligato" koji do danas iza sebe ima brojne nastupe na festivalima u zemlji i inozemstvu kao i snimljena dva nosača zvuka u izdanju nakladničke kuće Croatia Records. Predaje orgulje na Institutu za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i glazbena je urednica na HRT-u.

MOJ DOŽIVLJAJ MUKE

, izložba radova studenata Akademije
likovnih umjetnosti u Zagrebu

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

koordinacija na ALU: izv. prof. art Tomislav Buntak

Studenti Akademije likovnih umjetnosti svake godine pokušavaju dotaknuti teme pasionske baštine u europskoj, hrvatskoj kulturi. Put razumijevanja pasije, kršćanske tradicije, Krista, učenika i učenica čini se na prvi pogled dalek i nerazumljiv no svake godine ova izložba predstavlja nekoliko djela koja na osoban i duhovan način propitkuju tu temu.

izv. prof. art Tomislav Buntak

Foto: arhiva Pasionke baštine, 2018.

Crkva sv. Petra | Vlaška 93 | u 20:00 sati

Gabriel Fauré: REQUIEM op. 48/ MESSE BASSE, koncert

izvodi: Zbor Muzičke akademije Univerziteta u Sarajevu, BiH

Hana Saliković, *sopran*

Ajna Hasanbegović, *sopran*

Noa Jugo, *sopran*

Erol Ramadanović, *bariton*

Fuad Šetić, *orgulje*

dirigentska: Alma Aganspahić

O programu:

Zbor Muzičke akademije u Sarajevu, ove godine, otvara renomirani festival "Majske muzičke svečanosti" s djelima francuskog kompozitora Gabriela Fauréa. Na programu će biti djela "Messe Basse" za ženski zbor i sopran, te kulminira s najljepšom kompozicijom za zbor "Requiem op. 48" za mješoviti zbor, soliste i orgulje. Čast nam je da možemo svoj trud predstaviti zagrebačkoj publici u okviru programa 28. Svečanosti Pasi-
onske baštine. U dugogodišnjoj saradnji sa Odsjekom za solo pjevanje predstaviti ćemo i mlade soliste Ajnu Hasanbegović –sopran (IV god.), Hanu Salihović – sopran (II god.) kao i mladog baritona Erola Ramadanović (V. god) pod mentorstvom doc. Vedrane Šimić i izv. prof. mr. Ademe Pljevljak-Krehić. Kao najmlađeg gosta u stavku "Pie Jesu" predstavljamo i Nou Jugo, učenika trećeg razreda Osnovne muzičke škole "Mladen Pozajić". Oba djela će biti uz pratnju orgulja, a za orguljama će svirati izv. prof. Omer Blentić, koji također djeluje kao profesor na Univerzitetu Muzičke akademije u Sarajevu.

Zbor Muzičke akademije u Sarajevu datira od osnivanja Muzičke akademije. Ovaj zbor vodili su vrsni dirigenti Mladen Pozajić, Miroslav Homen i Čestimir Dušek. Zbor je ostvario vrlo zapažene rezultate izvo-
deći enorman broj složenijih programa pod dirigentskom palicom profesora emeritusa Rešada Arnautovića i njegove suradnice, više asistentice, Alme Aganspahić.

Zbor Muzičke akademije u Sarajevu

Zborski ansambli u sastavima Mješovitog akademskog zbora, Ženskog akademskog zbora, Muškog akademskog zbora, kao i u tzv. ad hoc formacijama AMAS izvode važan dio programa umjetničkih manifestacija Akademije. Najznačajniji koncerti u okviru "Majskih svečanosti" predstavljaju krunu cjelogodišnjeg rada sa zborom Muzičke akademije te su se u mnogobrojnom fundusu pronašla djela: G. Puccini "Messa di gloria", J. Slavenski: "Simfonija orijenta", H. Purcell: "Didona i Enej", J. S. Bach: "Magnificat", W. A. Mozart: "Requiem", C. Orff: "Carmina burana", L. Cherubini: "Requiem", A. Honegger: "Kralj David". Zbor izvodi i djela F. Schuberta, R. Schumana, F. Mendelssohna, kao i djela domaćih kompozitora kojima se također posvećuje posebna pažnja. Od listopada 2018. godine kao gostujući profesor angažirana je red. prof. art. Jasenka Ostojić, sa suradnicom višom asistenticom Almom Aganspahić.

Alma Aganspahić rođena je u Sarajevu. Nakon povratka iz Švicarske završava Srednju muzičku školu u Sarajevu, gdje dobiva počasnu titulu Učenika generacije 2003. godine, nakon čega upisuje studij na Muzičkoj akademiji u Sarajevu. Diplomirala je na Odsjeku za muzičku teoriju i pedagogiju 2008. godine iz predmeta Solfeggio pod mentorstvom izv. prof. dr. Senada Kazića, te paralelno završava studij na Odsjeku za dirigiranje – područje Zborke dirigiranje, 2010. godine u klasi profesora emeritusa Rešada Arnautovića. U lipnju 2011. godine sa Sarajevskom filharmonijom i Zborom opere Narodnog kazališta u Sarajevu uspješno prezentira svoj magistarski koncert uz zvuke najljepših zbornih brojeva iz svijeta opere. Bila je zaposlena u Zboru opere Narodnog kazališta u Sarajevu kao sopran I. u razdoblju od 2004. do 2012. godine. U produkciji opere "Carmen" (G. Bizet) 2011. godine pod dirigentskom palicom Roberta Homena bila je angažirana kao asistent dirigenta, a u opereti "Vesela udovica" (F. Lehár), 2014. godine bila je angažirana kao korepetitor. Nastupala je više puta na festivalima "Sarajevska zima" i "Baščaršijske noći", kao i na festivalu Muzičke akademije Sarajevo – "Majske muzičke svečanosti". Dirigirala je mnogim ansamblima na raznim manifestacijama po BiH, Hrvatskoj, Njemačkoj, Austriji, Poljskoj i Engleskoj. Dirigirala je i samostalno pripremala praizvedbu opere "Na uranku", S. Biničkog i praizvedbu "Hercegovačke mise" Andrije Pavlića.

Osnivač je udruženja umjetnika "BellArte" s kojim je ostvarila uspješne rezultate s autentičnim i zapaženim performansama, gdje je djelovala i kao dirigentica orkestra "BellArte" i omladinskog zbora "BellArtissimo". Bila je rukovoditelj renomiranog akademskog ženskog ansambla "Gaudeamus", sarajevskog muškog okteta "Preporod", mješovitog zbora "Proleter". Jedna je od nominiranih dobitnica stipendista Karl Toepfer Stiftung, kao najmlađi aktivist na području kulturnog prosvjetovanja mladih.

Trenutno vrši dužnosti višeg asistenta na Odsjeku za dirigiranje – područje Zbornsko dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, pod mentorstvom gostujuće profesorice red. prof. art. Jasenke Ostojić. Od 2014. godine je dirigent renomiranog sarajevskog interreligijskog zbora "Pontanima", aktivni član Udruženja "BellArte" kao i član Instituta za suvremenu muzičku djelatnost INSAM.

LIRIKA VELIKOG PETKA – Dragica Vranjić–Golub: RIJEČ ZA RIJEČ

odabir: Đuro Vidmarović

O dijelu:

U pjesmi bez naslova nalaze se sljedeći stihovi (str. 41.).

*Riječ za riječ zamjena bijaše već dogovorena,
odpočne savez dioništvom jezika, svirkom onoga
koji je u nama posadio jezik, zadrži tren počela
dosuđuj njome sve što bi moglo postati, ne odu-
staj od imenovanja, udahni tvarni život riječju,
jezik Svevišnjega već u njoj govori, neka te ponese
plamen gorljivih nastojanja, razmakni taj zastor
skrivanja, i povoj kojim se odmaroš, inkunabula
uskoro neće biti tvoja koljevka protegni se u no-
vomu i pusti da te riječ vodi.*

Iz navedene pjesme vidljivo je autoričino uporište u biblijskoj i teološkoj baštini. Zbog toga je ona teže prohodna za čitatelje koji nisu dosegli ovu razinu literarnog i civilizacijskog obrazovanja. Riječ je o refleksivnoj poeziji visokoga dometa, gustoga stiha, snažne i na kršćanskoj uljudbi fundirane metaforike, duboke simbolike i neporecive ljepote filozofično-poetskoga pjesničkog rukopisa.

U istom duhu, kao u pjesmi koju sam naveo, pisane su sve pjesme u zbirci, njih oko 90. Sve su bez naslova i pisane u obliku koji se može doživjeti kao molitve. Dragica Vranjić-Golub podarila nam je jednu od najboljih zbirki poezije kršćanskoga nadahnuća, napisanu u posljednjih dvadeset godina.

Đuro Vidmarović

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					
P	U	S	Č	P	S	N
TRAVANJ 2019.						

Dragica Vranjić–Golub (10. srpnja 1951. u Splitu) nije objavljivala mnogo, ali je svaka njezina knjiga pomno oblikovana, a stihovi do savršenstva izbrušeni. Isto vrijedi i za stih-zbirku *Riječ za Riječ* koju je objavilo Društvo hrvatskih književnika. Iz naslova je vidljivo kako pjesnikinja pod pojmom *Riječ* misli na Boga. Doista, cijela ova knjiga ima transcendentalno izvorište s nastojanjem da se ljudska riječ objasni, doživi kao emanacija božanske Riječi.

SOLI DEO GLORIA, koncert

(J. S. Bach, J. B. Lully, G. F. Händel, J. Bull)

izvode: Marica Vilibić, *violina*
Dora Draclin, *oboa*
Katarina Javora, *orgulje*

Program :

Johann Sebastian Bach: *Passacaglia et Thema fugatum u c-molu, BWV 582*

Jean-Baptiste Lully: *Chaconne, LWV 35*

Georg Friedrich Händel: *Trio sonata za obou, violinu i basso continuo u g-molu, HWV 393 J.*

John Bull: *In Nomine*

Johann Sebastian Bach: *Koncert za obou i violinu u d-molu, BWV 1060*

O programu:

Tematska okosnica ovog koncerta su barokni skladatelji koji su skladali pod geslom "Soli Deo Gloria" te glazbena djela koja svojim nazivom, sadržajem i/ili oblikom slijede navedeno geslo i pisana su u slavu Božju.

Najistaknutiji među skladateljima koji su svoja djela posvećivali Bogu, a i među baroknim skladateljima uopće, nezaobilazni je Johann Sebastian Bach čijim djelima će trio u sastavu Marica Vilibić, violina, Dora Draclin, oboa i Katarina Javora, orgulje, otvoriti i zatvoriti večerašnji koncert.

Osim Bacha izvodit će se i djela Händela, Lullya i Bulla.

Passacaglia u c-molu BWV 582 Johanna Sebastiana Bacha, nastala između 1706. i 1713. godine, ubraja se među najznačajnija djela kanonske orguljske literature. Kao jedan od najvažnijih instrumentalnih glazbenih oblika 16. i 17. stoljeća, passacaglia, čija se forma razvila iz plesa, predstavlja neobičnu sintezu strogog, gotovo hipnotičkog ponavljanja glavne ideje i ulančavanja improvizacijske, slobodne tehnike varijacija. Bach posuđuje četverotaktnu temu od francuskog skladatelja Andréa

Raisona, a ostatak teme razvija i završava sam. Nakon niza varijacija u passacagliji, kao svojevrsni polifoni finale slijedi *Thema fugatum* u kojoj Bach dodaje snažni kontrapunkt (gotovo snažan kao druga tema) i završava remek djelo orguljske umjetnosti čijoj su se genijalnosti divili kasniji glazbeni velikani poput Roberta Schumanna i Franza Liszta. Passacaglia Johanna Sebastiana Bacha postaje svojevrsni uzor i smjernica koja oblikuje arhitekturu ostinatnih formi skladatelja romantizma.

Jean-Baptiste Lully (1632.-1687.) francuski je skladatelj najpoznatiji po svome djelovanju na dvoru Luja XIV. Skladao je ponajprije operu te balete u kojima je ponekad plesao i sam kralj, no njegov opus sadrži i brojna sakralna djela.

U *Chacconi* iz zbirke njegovih kraljevskih tria možemo čuti spoj plesnog karaktera omiljenog Lullyu (trodobna mjera, pokretljivi, ali ne prebrzi tempo) i forme varijacija na harmonijsku progresiju koja u baroku postaje široko prihvaćena u svjetovnoj, ali i crkvenoj glazbenoj tradiciji i postupno dobiva konačan oblik kakav smo čuli u Bachovoj Passacagliji.

Georg Friedrich Händel (1685.-1759.) jedan je od velikana barokne glazbe kojeg ne treba posebno najavljivati. Podrijetlom Nijemac, no veći dio života provodi u Londonu, a proslavio se širom Europe svojim oratorijima, operama, himnama te koncertima. Uz Bacha, jedan je od najpoznatijih skladatelja koji su svoja djela posvećivali Bogu oznakom S. D. G. (Soli Deo Gloria) koju često možemo naći na kraju njegovih notnih manuskripta.

Trio sonata u g-molu HWV 393, napisana vjerojatno oko 1719. godine, četverostavačno je djelo pisano u stilu sonate da chiesa za koju je karakterističan raspored stavaka spori-brzi-spori-brzi. Temu kojom otvara prvi stavak ove sonate Händel kasnije ponovno upotrebljava u svom orguljaškom koncertu u g-molu (HWV 310), što je u doba baroka bilo vrlo uobičajeno. U prvom stavku uočavamo karakterističan punktirani ritam koji daje ovom stavku karakter preludija. Drugi stavak, *Allergro*, donosi fugato koji je također tipičan za ovu vrstu sonate, nakon čega slijedi prekrasan *Largo* u stilu Sarabande, a sonata završava pokretljivim *Allegrom* u trodobnoj mjeri.

John Bull (1563.-1628.) bio je engleski skladatelj, virginalist i graditelj instrumenata.

Naslov *In Nomine*, što je skraćeno od *In Nomine Domini*, predstavlja instrumentalni prijelaz unutar misnog stavka Benedictus u Engleskoj u 16. stoljeću. Brzo se razvio kao samostalna kratka skladba te je danas poznat veliki broj stavaka s tim nazivom. In Nomine IX predstavlja najrazvijeniji stavak od svih 12 skladbi s tim imenom koje je napisao ovaj

engleski virginalist. Uz virtuozne pasaže kojima ovaj stavak obiluje, primjetna je i progresija metra koji se neprestano razvija i mijenja, uključujući i 11/4 mjeru. Svojim djelima za čembalo i orgulje, pedagoškim utjecajem na kraljevskom dvoru, kao i poznatim tradicionalnim engleskim himnima (anthems), ostavio je neizbrisiv trag u engleskoj i europskoj povijesti glazbe.

Johann Sebastian Bach (1685.-1750.) najveće je ime barokne glazbe, ali i povijesti glazbe uopće. Njegov genijalni skladateljski opus iznjedrilo je više od 1000 kompozicija koje su 1950. svrstane po kategorijama u katalogu Bach Werke Verzeichnis. Bach je svojim životom i djelom svjedočio nepokolebljivu vjeru u Boga koju je izražavao kroz svoja nadmašiva sakralna remekdjela poput Mise u h-molu, Pasija po Mateju i Ivanu, Božićnog i Uskršnjeg oratorija te brojnih kantata, no i svako njegovo svjetovno djelo nosi pečat nadahnuća i originalnosti te slušatelju pruža čisto intelektualno zadovoljstvo slušanja.

Koncert za obou i violinu u d-molu BWV 1060 kojeg ćete večeras čuti danas možda ne bi niti postojao da ga Bach nije odlučio "reciklirati" (što je bila uobičajena praksa, kao što smo spomenuli kod Händelove sonate) i pretvoriti u koncert za dva čembala, gudače i continuo. U to vrijeme Bach je predavao na kolegiju u Leipzigu gdje je jedan od njegovih studenata sačuvao navedeni rukopis, što je bilo presudno za naknadnu rekonstrukciju originalnog koncerta čiji je zapis zauvijek izgubljen kao i mnoga djela iz razdoblja Bachovog djelovanja u Köthenu.

Prvi stavak koncerta donosi upečatljivu temu koja se transformira kroz stavak kako bi se na kraju ponovno vratila u svoj prvotni oblik. Slijedi Adagio u kojem se prekrasna tema prvotno iznesena u F-duru provlači naizmjenično kroz dionicu oboe i violine te pritom modulira stvarajući dojam jedne kontinuirane melodije. U posljednjem stavku koncerta, u karakteru živahnog Bourréea, čujemo temu i solo epizode koje se upliću između njenih ritornella.

Marica Vilibić (1989.) violinu počela učiti s 8 godina u GŠ "Josip Hatze" u klasi prof. Valtera Lovričevića. Dobitnica je 1. i 2. nagrada na regionalnim i državnim natjecanjima HDGPP-a u kategoriji solista i komornih sastava (violinski duo i klavirski trio), na Međunarodnom natjecanju "Daleki akordi" te na Međunarodnom natjecanju "Etide i skale" (5. nagrada). Od 2004. - 2006. bila je član "CEI - youth orchestra" s kojim je nastupala diljem Slovenije, Slovačke, Mađarske, Rumunjske, Italije i Austrije. Godine 2008. upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu u klasi prof. Maje Dešpalj - Begović. Nakon uspješno položene audicije sudjeluje u projektu "Orchestre des Jeunes de la Mediteranean" gdje je imala priliku raditi s uglednim članovima Londonskog simfonijskog orkestra, a s kojim je nastupala u Francuskoj i Monaku. Sudjelovala je i u projektima orkestrara 'Sound of Europe (Austrija) te u projektima Euphony Orchestra (Austrija-Mađarska-Slovenija). Dobitnica je stipendije "Internationale Sommer Akademie Prag-Wien-Budapest" koja djeluje pod okriljem Univerziteta za glazbu i primijenjenu umjetnost u Beču, gdje se usavršavala kod svjetski uglednih violinista. Kao solist i član komornih sastava nastupala je diljem Hrvatske i u inozemstvu, a kao član ansambla sudjelovala je u projektima nagrađenima Rektorovom nagradom: "Čarobna frula" (W. A. Mozart) , "Ivan Grozni" (S. Prokofjev) i "Carmen" (G. Bizet). Od važnijih nastupa ističu se onaj u Hrvatskom glazbenom zavodu u sklopu završnog koncerta Smotre gudača i gitarista na kojem nastupaju ponajbolji studenti, recital na tribini mladih glazbenih umjetnika 'Vinko Lesić' u Foyeru HNK Split, recital u sklopu Solinskog kulturnog ljeta, dvorani Matice hrvatske, dvorani Kulturnog društva Napredak. Usavršava se kod uglednih pedagoga kao što su: Igor Coretti-Kuret (Italija) , Violeta Smailović - Huart (Francuska), Carla Trynchuk (Kanada), Michael Frischenschlager (Austrija), Asja Kouschner (Rusija), Tamara Smirnova (SAD), Hagai Shaham (Izrael), Stefano Bagliano (Italija), Evgenia Ephstein (Izrael). Kao orkestralni glazbenik sudjeluje u projektima Orkestra opere HNK Split, Hrvatskog komornog orkestra, Camerate Split, Splitskih virtuozna te Zadarskog komornog orkestra. Bila je i stipendistica Orkestralne akademije Ossiach (Austrija) koja djeluje pod vodstvom respektabilnih članova Berlinske i Bečke filharmonije. Godine 2013. diplomirala je sa najvišom ocjenom i pohvalama te tako stekla naziv magistra muzike. Odnedavno je stalno zaposlena kao zamjenik koncertnog majstora u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu.

Dora Draclin (Zagreb, 1989.) glazbeno obrazovanje je započela sa sedam godina u glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu. Nakon završene srednje škole u klasi prof. Nevenke Kirin, 2008. godine upisuje studij oboe na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu u klasi profesora Branka Mihanovića. Za vrijeme školovanja osvaja nagrade na regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima (dvije prve nagrade na regionalnim i državnim solističkim natjecanjima HDGPP-a, treća nagrada na međunarodnom natjecanju "Ohridski biseri" u Makedoniji, treća nagrada na komornom natjecanju HDGPP-a...). Također, sudjeluje na brojnim solističkim, komornim i orkestralnim koncertima, između ostaloga u rektorovom nagradom nagrađenim projektima triju umjetničkih akademija "Ivan Grozni" i "Carmen", u sklopu ciklusa Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj, u salonu Očić, a s komornim sastavima nastupa i na brojnim kulturnim festivalima diljem Hrvatske. Tokom školovanja, a i kasnije, usavršava se na oboističkim seminarima u Hrvatskoj i inozemstvu. Za vrijeme studija dvije godine zaredom bila je dobitnica stipendije za izvrsnost Sveučilišta u Zagrebu. Godine 2013. magistrirala je s odličnim uspjehom, a trenutno je zaposlena kao profesorica oboe u glazbenoj školi Pavla Markovca.

Katarina Javora (Zagreb) je maturirala klavir u Glazbenoj školi Blagoje Bersa u Zagrebu u klasi profesorice Renate Strojin Richter. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu je diplomirala orgulje u klasi profesorice Ljerke Očić, dok je čembalo učila kod profesora Pavla Mašića, a diplomirala u klasi profesorice Višnje Mažuran. Na Akademiji u Zagrebu je također završila i studij teorije glazbe.

Osvojila je nekoliko nagrada na državnim natjecanjima, te nagradu fonda Janka Šanjek. Kao solist i u komornim sastavima nastupala je na raznim festivalima i natjecanjima u Hrvatskoj, BiH, Austriji, Češkoj, Italiji i Francuskoj.

Diplomski studij orgulja (koncertni smjer) je završila pri "Universität für Musik und darstellende Kunst" u Beču u razredu profesora Pier Damiana Perettija, dok je čembalo učila kod profesora Emanuela Schmelzera Ziringerera.

Pohađala je seminare za interpretaciju orguljske i čembalističke literature u Hrvatskoj i inozemstvu (Theo Jellema, Martin Sander, Bernhard Klapprott, Nathan Laube, Hans Fagius, Lorenzo Ghielmi, Luigi F. Tagliavini, Christoph Bossert, Aline Zylberajch, Jean Baptiste Robin i mnogi drugi).

Katarina je završila jednogodišnji program usavršavanja orgulja u francuskom gradu Toulouseu u klasi prof. Michela Bouvarda i Jana Willema Jansena a čembalo u klasi prof. Yasuko Bouvard.

Predaje glazbeno teoretske predmete u Glazbenoj školi "Franjo Lučić", te je dugi niz godina orguljašica u župnoj crkvi Sv. Male Terezije od Djeteta Isusa te crkvi Marije Pomoćnice u Zagrebu.

akad. slikar Josip Botten - Dini, *Procesija*, detalj, 1990.

山